

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist vid Folk och Försvars Rikskonferens 2022

Publicerad 10 januari 2022

Digitalt anförande, den 10 januari 2022. Det talade ordet gäller.

Ärade åhörare!

Under våren 2021 har vi sett en stor rysk militär övning där militär materiel lämnats kvar vid gränsen till Ukraina. Den satte stort tryck på Ukraina och väckte internationell uppmärksamhet. Därefter genomfördes den stora övningen Zapad på ryskt och belarusiskt område. Efter sommaren lurade regimen i Belarus med aktiv desinformation migranter och flyktingar att tro att Belarus erbjöd en säker väg in i EU. Gränserna till angränsande EU-länder utsattes genom migrantströmmar för en slags hybridattack, aktivt iscensatt av belarusiska staten. Samtidigt fortsatte den militära upptrappningen vid Ukrainas gräns. Belarus har nu i strid med folkrätten erkänt den ryska illegala annekteringen av Krim och uppgett att man ”vet var man står” i förhållande till eventuella nya ryska aggressionshandlingar i Ukraina. Just nu ser vi omfattande oroligheter i Kazakstan vilket är en utveckling som vi nogsamt följer.

Såhär är läget i början av 2022. Vi ser en pågående, ”maskirovka” i form av aktiv vilseledning, desinformation, hybridkrigföring med organiserade migrant- och flyktingströmmar, kamp i cyberrymden, en rysk militär griptång riktad mot Ukraina, hotfull retorik med oacceptabla ryska krav som strider mot den europeiska säkerhetsordningen vilket sammanfattningsvis illustrerar dagens ytterst allvarliga läge. Utmaningar som redovisats i de svenska försvarsbesluten 2015 och 2020 är tyvärr nu realiteter. Regeringen har tydliggjort de svenska ståndpunkterna i kontakter med andra länder och

kommer att noga att följa de överläggningar som nu sker mellan Ryssland, Nato och USA samt vara aktiv inom OSSE. Statsministern har de senaste dagarna talat med både Natos generalsekreterare Stoltenberg och Finlands president Niinistö, och regeringen är i nära kontakt med den amerikanska administrationen. Säkerhetsläget kommer också att diskuteras på EU:s försvarsministermöte denna vecka där jag kommer delta.

Inom Försvarsdepartementet såväl som inom Försvarsmakten och andra myndigheter under försvarsdepartementet är vi aktiva med anledning av det säkerhetspolitiska läget.

Självklart arbetar vi med frågan hur olika typer av händelseutvecklingar kan hanteras. Men vi förbereder oss också för att kunna agera snabbt om det behövs. Vi står varken handfallna eller oförberedda. Vi har också kontakt med samarbetspartners.

Sedan 2014 har Sverige ingått ett 20-tal avtal om försvarssamarbeten. Vi samverkar nu med andra på en nivå som inte har funnits tidigare. Vi har byggt dessa samarbeten mot bakgrund av att en kris i vårt närområde påverkar alla länder i vår närhet. Ingen kan i det läget säga sig vara fri från påverkan. I en stund som denna är det viktigt att understryka att det svenskfinska samarbetet innehåller planering för samverkan bortom fredstida förhållanden. Det finns svenska och finska enheter som är väl samövade och kan verka som gemensamma förband om nödvändiga beslut fattas. Samarbetet inom Norden är också mer omfattande nu i jämförelse med 2014 och syftar till att kunna agera tillsammans i fred, kris och konflikt.

Den omfattande övningsverksamhet som tar sig i uttryck i övningar som Cold Response, Trident Juncture, Baltops, Artic Challenge exercise, Northern Wind, Ruska, Aurora, Cross border training o s v är exempel på hur vi bygger möjligheter till samverkan i kris och krig med andra länder. Om man inte övat ihop, känner varandra ned på personlig nivå och litar på varandra så blir det svårare att hantera en kris. Jag vill också peka på vikten av att samordna planering med Danmark, Norge, Storbritannien USA och Nato, något som också framgår av regeringens totalförsvarsproposition. Frankrike och Tyskland är också viktiga partners.

Sverige är medlem i den brittiskt ledda insatsstyrkan Joint Expeditionary Force. Det är ett samarbete mellan 10 länder som i en krissituation snabbt kan samordna styrkor för insatser i vårt närområde. Detta är ett samarbete som kompletterar EU och Nato men som har förutsättningar att fungera snabbt och effektivt i ett krisläge.

Solidariteten med Estland, Lettland och Litauen måste i tider som dessa vara mycket tydlig. Självfallet faller en tung skugga över dem i tider när Ryssland ställer oacceptabla krav på en intressesfär och sk kontroll över sitt närområde i strid med den europeiska säkerhetsordningen. Vi kommer att fortsätta utvidga vårt militära samarbete med de baltiska staterna. På samma sätt har vi slutit ett samarbetsavtal med Ukraina. Vårt fokus är nu miniröjning och militärt stöd genom den av Kanada ledda operationen Unifer, vidgat deltagande i övningsverksamhet, inbjudan till vår försvarsmaktsövning Aurora 2023. Vi stödjer också det litauiska initiativet om en militär träningsmission från EU i Ukraina.

För att nå trovärdighet i våra internationella samarbeten så har den omfattande satsningen på att bygga nationell militär förmåga varit avgörande. Att satsa på en dryg 80 procentig ökning av budgeten mellan åren 2014–2025 ger en tyngd åt allvaret i vår säkerhetspolitiska situation.

Sverige är idag ett land som levererar säkerhet och fungerande samarbete i närområdet. Vi har brutit med tidigare felaktiga och svaga försvarsbeslut. Vi går nu mycket aktivt från en försvarsmakt med inriktning på internationella operation till ett nationellt försvar av Sverige. Det är en mycket stor skillnad när det gäller inriktning och strategi. Vi har gjort ett nödvändigt uppbrott för framtiden. Jag vill dock understryka att vårt engagemang för fred och säkerhet i omvärlden genom deltagande i internationella operationer på intet sätt har upphört.

Vi bygger nu ett försvar där vi fortsätter investeringarna på Gotland där det tidigare inte fanns något regemente.

Vi inviger fem nya regementen och en flygflottilj. Däribland ett nytt amfibieregemente i Göteborg som har en avgörande effekt på försvaret av västkusten.

Vi har gått från ett rent yrkesförsvar till att ha aktiverat värnplikten. Grunden för en expansion av Försvarsmakten och en ny rekryteringsbas har lagts.

Vi bygger nu brigader om cirka 4000 soldater, inte bataljonsstridsgrupper på cirka 700. Det är en avsevärd skillnad.

Vi går från 24 artilleripjäser till 72.

Vi går från fyra till sex stridsflygdivisioner.

Vi går från fyra till fem ubåtar.

Vi ersätter det gamla Hawk-luftvärnet med det nya Patriot. Det innebär att vi kan försvara områden/regioner istället för mindre landytor.

Vi investerar i robotluftvärn till Visbykorvetterna. Sammantaget förstärks luftvärnet radikalt.

Vi investerar i nytt buret luftvärn till amfibiebataljonerna.

Vi kommer att investera i långräckviddig bekämpningsförmåga.

Vi investerar stora pengar i Försvarmaktens basplatta med personlig utrustning, vapen, fordon och logistik.

Vi samarbetar internationellt om nästa generations stridsflyg.

Vi förbereder nu anskaffning av nya ytstridsfartyg som ska levereras under perioden 2026–2030.

Vi bygger nu en krigsorganisation med krigsplacerad personal.

Samtidigt förstärker vi det civila försvaret och bygger en ny och bättre struktur som är angeläget för att kunna stärka det militära försvaret och samhällets motståndskraft och uthållighet. Totalförsvaret är en helhet.

Vår övningsverksamhet är dessutom både mer omfattande, effektiv och målinriktad än tidigare. Vi har idag en betydligt bättre militär förmåga än tidigare och den blir steg för steg bättre.

Min uppfattning är att en viktig del i denna utveckling också handlar om en förbättrad och utvecklad samverkan mellan armé, marin och flygförbanden. Samverkan är en viktig grundstomme för att kunna agera effektivt i en krissituation. Genom samverkan och genom att kunna komplettera varandra och vid behov agera tillsammans med andra länder, skapas förutsättningar för en maximal tröskelhöjning och slagkraft i fred, gråzon och krig.

Sveriges säkerhet, konkurrenskraft och välstånd vilar på digitala grunder. Vi måste därför också inför framtiden verkligen på djupet förstå det hot som attacker i cyberrymden innebär. Cyberattacker kan förlama och slå ut viktiga funktioner eller användas för att påverka och stjäla information. Idag har vi en situation i cyberrymden där vi från svensk sida värjer och försvarar oss mot attacker från statsaktörer, kriminella och olika typer av hackergrupper. I praktiken är detta att betrakta som en kamp mot antagonister av olika slag. De söker hela tiden efter svagheter i de svenska systemen som kan utnyttjas

för egna syften.

Vi samverkar idag mellan myndigheter och näringsliv för att bygga bättre system för att stå emot attacker och minskar våra sårbarheter. Det är ett arbete som aldrig tar slut och hela tiden måste utvecklas och fördjupas. Det Nationella cybersäkerhetscentret kommer här att ha en viktig roll, liksom de myndigheter som ingår i centret bl.a. FRA, Försvarmakten, MSB och SÄPO. Mot bakgrund av detta säkerhetshot så stärker Försvarmakten också sin cyberförsvarsförmåga genom att stegvis öka kompetensen, utbilda cybervärnpliktiga och ansvara för svensk offensiv förmåga i cyberrymden, med stöd av FRA.

Det här är ett prioriterat område eftersom hotbilden och den negativa aktiviteten hela tiden kommer att finnas där.

Försvaret är idag beroende av teknik som utvecklats civilt. Det är ett paradigmskifte i sig som vi behöver begrunda. Detta beroende innebär bl.a. att Försvarmakten inte längre självt kan ombesörja sitt behov av teknik och kunskap. Istället måste samarbetet med civila aktörer stärkas och underlättas. Samarbetet måste också i högre grad ske med strategiska partners. Vi ser till exempel en stark utveckling inom EU där det också finns ekonomiska resurser för att stimulera teknikutveckling genom fonder och program. Detta arbete står nu i startblocken för en ny programperiod och det gäller att ta tillvara möjligheterna som ges.

Mycket återstår innan försvarsbeslutet från december 2020 är fullföljt. Försvarsbeslutet måste betraktas som en del i en längre process.

Det säkerhetspolitiska läget som det utvecklats har inte gjort att bygget av det nya totalförsvaret och behoven av våra samarbeten i någon mening minskat. Det som nu sker tyder på motsatsen.

Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Inledningstal av försvarsminister Peter Hultqvist vid Folk och Försvars Rikskonferens 2022

Publicerad 10 januari 2022

Digitalt anförande, den 10 januari 2022. Det talade ordet gäller.

Ärade åhörare,

Något som i nuvarande säkerhetspolitiska läge måste stå fullständigt klart är följande:

1. FN stadgans regler, inklusive staters suveräna likställdhet, utgör en hörnsten i det folkrättsliga regelverket.
2. FN-stadgans regler om suveränitet omfattar varje stats territoriella integritet och politiska oberoende. Av detta följer att varje stat har rätt att göra självständiga säkerhetspolitiska vägval.
3. Folkrätten förbjuder väpnade angrepp mot andra stater.
4. Även våld och hot om våld mot andra stater är förbjudet under folkrätten. Likaså annektering till följd av våld.
5. FN-stadgan innehåller endast två undantag från våldsförbudet. Det ena är rätten till självförsvar. Det andra är att säkerhetsrådet kan besluta om åtgärder för upprätthållandet eller återställandet av internationell fred och säkerhet.

Det har samtliga medlemmar i FN förbundit sig till. Trots detta så ser vi en utveckling i vårt närområde där dessa regler och principer överträds och utmanas.

Hela den europeiska säkerhetsordningen ifrågasätts och hotas av Rysslands agerande. Ryssland som i egenskap av permanent medlem av FN:s säkerhetsråd borde känna ett särskilt ansvar för att upprätthålla FN:s principer. Det är mycket viktigt.

I förhållande till Ryssland driver regeringen en sk tvåspårspolitik, där vi otvetydigt markerar vikten av internationell rätt och den europeiska säkerhetsordningen samtidigt som det sker kontakter på områden där Sverige har ett intresse, och även med svenskt stöd till ryska civilsamhället.

Vi ser en sammanhängande rysk utveckling från attacken mot Georgien 2008, ockupationen av 20 procent av landets yta, övertagandet och annekteringen av Krim 2014, den efterföljande konflikten med Ukraina och nu den militära griptång som formats kring landet. Ryssland har under många år nu byggt upp sin militära förmåga och språkbruket mot omvärlden har blivit hårdare och brutalare.

Från svensk sida drog vi i försvarsbeslutet 2015 slutsatsen att det nya säkerhetspolitiska läget krävde en förändring. Sedan dess vilar vårt försvarspolitiska arbete på två grundpelare.

1. En dryg 80 procentig ökning av försvarsutgifterna under perioden 2014 till 2025. Vi stärker och bygger vår nationella förmåga för försvaret av Sverige. Det innebär bl.a. återinförande av värnplikten, öppnande av 5 nya regementen och en flygflottilj, investeringar och förnyelse i en lång rad vapensystem, en större krigsorganisation och en betydligt förbättrad övningsverksamhet. Det civila försvaret stärks.

2. Finland intar en särställning i våra försvarssamarbeten genom att vi har planering för att gemensamt kunna hantera situationen bortom fred. För djupade samarbeten med bland annat de nordiska länderna, Estland, Lettland, Litauen, Frankrike, Storbritannien Tyskland, USA men också inom ramen för vårt partnerskap med Nato är ett faktum. EU är Sverige viktigaste utrikes- och säkerhetspolitiska plattform. En stark transatlantisk länk är avgörande för Europas och Sveriges säkerhet.

Vår strategi är att bygga säkerhet tillsammans med andra. Vi är idag en respekterad partner som bidrar till att leverera säkerhet. Det vi gör är vårt eget val och bygger på beslut i Sveriges riksdag. Så ska det förbli. På den punkten finns inget utrymme för kompromiss.

Utvecklingen i Afghanistan är oroande. Sveriges civila bistånd kommer att fortsätta att bidra till att bekämpa en humanitär katastrof. I Mali fortsätter det svenska bidraget i FN-insatsen Minusma och operation Takuba. Det handlar om att bekämpa terrorism och det handlar om att bekämpa kriminalitet. Men också om att bidra till stabilitet enligt det beslut Sveriges riksdag fattat. Vi noterar också att Kina och Ryssland har intressen i olika konfliktområden och ofta agerar på ett sätt som riskerar att försämra läget och skärpa konflikter.

Därför är det än en gång viktigt att säga och understryka: varje land har sin egen rätt att välja internationella samarbetspartners, vilka allianser man vill ingå i, vilka man vill öva med militärt och hur den egna säkerhetspolitiska profilen ska se ut. Staters rätt att göra sina egna säkerhetspolitiska val är inte förhandlingsbara.

De ryska krav som nu riktas mot omvärlden är oacceptabla. De vrider i negativ mening klockan tillbaka i tiden.

Den säkerhetspolitiska dialog som nu inleds är viktig. Vad den resulterar i är för tidigt att säga, men resultatet får inte vara att principer om nationers rätt till självbestämmande äventyras.

Ytterst handlar det nu om att bevara freden och skapa stabilitet. Krig skövlar, dödar, skapar trauma i generationer, sjukdom, fattigdom och djupa långvariga sår. Det är ytterst den vanliga familjen, gammal som ung, människan i vardagen som får betala det högsta priset. Staters söner och döttrar transporteras till frontlinjerna. Döden är närvarande varje minut.

Med dagens historiska erfarenheter, tekniska och vetenskapliga utveckling, snabba kunskaps- och informationsflöden, militär och diplomatisk kompetens borde hot, våld och krig mellan stater vara ett passerat kapitel. Stater har en skyldighet att lösa konflikter med fredliga medel. Vi måste stå upp för folkrätten som det gemensamma regelsystem världens stater har kommit överens om, inklusive varje stats suveräna likställighet och territoriella integritet.

Nu är det viktigt med eniga och tydliga positioner från Europas stater, EU, Nato och USA om vikten av att värna suveräniteten och folkrätten. Staternas suveränitet är inte till salu.

Den som är hänsynslös och hotar med våld kan inte få hålla i taktpinnen! Det är inte ur någon synvinkel acceptabelt.

Just nu smälter isarna vid polerna. Havsnivåerna höjs. Temperaturen stiger. Ekosystemen utarmas. Extremväder blir allt vanligare. De negativa effekterna för människor, växter och djur är tydliga. Men uppenbarligen går inte budskapet om den djupgående kris vi redan befinner oss i fram tillräckligt tydligt. Detta trots att följderna av klimat- och miljökrisen redan är ett faktum över hela världen. Vad vi ser idag är bara början.

Vinstintressen, rovdrift, bristande insikt och även så kallad klimatförnekelse ställs mot det uppenbara, nämligen det akuta behovet av att säkra de långsiktiga förutsättningarna för människans överlevnad på vår planet.

I klimatkrisens spår så ser vi att naturtillgångar blir mer tillgängliga. Det kan i sin tur leda till en kapplöpning om vem som ska kontrollera eller utvinna dem. Vi kan konstatera att intresset för naturtillgångarna i Arktis-regionen ökar. Samtidigt är ökad militär aktivitet och positionering ett faktum. Den säkerhetspolitiska situationen i Arktis kan inte ses separat från de försämrade relationerna mellan Ryssland och väst. Läget i Arktisregionen är en säkerhetspolitisk utmaning som har direkt inverkan på situationen på den Skandinaviska halvön inklusive läget i Östersjön.

Den regering jag företräder kommer starkt att prioritera arbetet för att minska utsläppen och bekämpa rovdriften på djur och natur. Vi kommer att göra det såväl internationellt som nationellt. Vi kan inte tillåta att planeten, jordens, framtida öde inte tas på det djupaste allvar. Men klockan tickar. Det är allvar nu!

Samtidigt är vår inre säkerhet hotad i flera dimensioner. Det handlar om:

1. Återkommande och omfattande cyberangrepp som riktas mot myndigheter, företag och organisationer. Våra antagonister försöker ständigt tränga sig in i och kontrollera svensk infrastruktur och kommunikationssystem.
2. Maffialiknande kriminalitet där djupt kriminella gäng skapar sig dominans i vissa områden och handlar med droger, bedriver utpressning och sk beskyddarverksamhet.
3. Arbetslivskriminalitet där oseriösa företagare utnyttjar skattesystemet, använder illegal arbetskraft, dumpar löner, bedriver vad som kallas illojal

konkurrens och nonchalerar avtal och regelverk. Vi måste öka samhällets kontroll så att dessa företag inte kan verka.

4. Främmande makts aktivitet med spioneri, strategiska uppköp, desinformation och påverkan, kopplingar till kriminella och försök att infiltrera och underminera det svenska samhället.

För min del är detta fyra områden där den viktigaste kampen handlar om att nå resultat. Kampen på dessa områden kräver en stark politisk uthållighet, tydligt ledarskap, motiverade myndigheter och straff som är tydliga och kännbara.

Här finns det inte utrymme för blåögdhet och naivitet. Men det handlar också om att skapa alternativ till den mylla och gängkultur som leder till brottslighet. Skolan är viktig, livet på fritiden är viktigt, möjligheten till jobb är viktig. Här är det samhällets skyldighet att arbeta aktivt och skapa resurser så att rekryteringsbasen skärs av.

Drömmen om kortsiktig lyx, snabba pengar, falsk status och risken för en rejält förkortad livslängd är inget annat än den kriminella vardagens variant på rysk roulett.

Att leva för att göra andra människor ont är inget värdigt liv.

Sveriges säkerhet utmanas från flera håll och komplexiteten i hotbilden ökar. Vi behöver systematiskt reducera sårbarheter i vårt samhälle samtidigt som vi aktivt motverkar hot.

Regeringen kommer under våren 2022 att fatta beslut om en ny nationell säkerhetsstrategi. Det försämrade säkerhetsläget, hybridaktiviteter, cyberhotet, samhällets sårbarheter, klimatförändringarna, skyddet av demokratin, krisberedskapen och skyddet av våra värden inom industri, forskning och handel är orsaken. För regeringen står försvaret av Sverige och svenska intressen i centrum.

Ett starkt samhälle är ett tryggt samhälle. Men det kräver också en stark gemensam sektor. Det kräver ekonomi och resurser om rättsväsendet ska förbättras, polisen byggas ut, skolan stärkas och sjukvården förbättras. Inget är gratis, utan det måste betalas. Privata vinstintressen kan heller inte få anses som viktigare än den grundläggande samhällsservicens funktion,

människors behov eller att samhällssystemen är så pass starka att vi klarar kriser och oförutsedda händelser.

Det måste finnas en demokratisk kontroll som är så stark att inte privatiseringar och entreprenader i offentligfinansierad verksamhet är ett hinder för att tillfredsställa de grundläggande behoven och en effektiv krishantering. Stat, regioner och kommuner måste ha ett starkt grepp över den verksamhet som skattepengarna går till. Så är definitivt inte alltid fallet, utan det är ett samhällsproblem som måste åtgärdas.

Medborgarintresset och helheten är alltid viktigare än marknadsexperiment.

Just i denna stund präglas vårt samhälle hårt av coronapandemin. Och vi ser hur svårt det är att hantera ett virus som ständigt muterar. Pandemins effekter visar behovet av starka samhällsstrukturer - en stark offentlig sektor. I det bygget är totalförsvaret med det civila- och militära försvaret viktiga komponenter. Men pandemin visar också behovet av en ekonomiskt sett stark stat som en förutsättning för många privata företags överlevnad.

Det krävs en starkare stat, starkare regioner och starkare kommuner om välfärden och krisberedskapen ska fungera fullt ut. Då skapar vi också en starkare plattform för framtidens näringsliv.

Ett samhälle som håller ihop och där vi också försöker fördela efter behov är ett starkt samhälle.

I vardagen måste det också finnas en solidaritet där var och en som individ försöker att bidra. En hjälpare hand i vardagen betyder mycket. Vi har alla som individer ett ansvar.

Ett sådant samhälle blir också ett säkrare samhälle, för alla.

1. Vi kommer att fortsätta stärka totalförsvaret.
2. Vi kommer att konsekvent och tydligt att bekämpa kriminaliteten. Maffialiknande kriminella gäng har ingen plats i vårt samhälle.
3. Vi kommer att göra allt som står i vår makt att leva upp till klimatmålen och bekämpa miljöförstörelsen. Nu handlar det om planeten jordens framtid.
4. Vi står för rättvis fördelning och kommer att arbeta för att tydligt och konsekvent stärka den demokratiska kontrollen över välfärden. Människors

välfärd är en rättighet- inte en handelsvara.

Så bygger vi ett jämlikt, grönt, robust, starkt och modernt folkhem.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist på veterandagen 2021

Publicerad 31 maj 2021

Det talade ordet gäller.

Ärade veteraner och anhöriga, ers majestät, excellenser, vänner.

Vi lever i en tid där det säkerhetspolitiska läget snabbt kan förändras. Respekten för internationell lag och rätt utmanas återkommande. Vi har inte glömt Georgien 2008, Krim 2014, den pågående konflikten i Ukraina och inte heller de ryska giftattackerna på annat lands territorium. Nu senast har vi sett hur den belarusiska regimen iscensatt ett piratdåd när ett civilt flygplan tvingats att landa för att myndigheterna ska kunna fängsla en oppositionspolitiker. Detta sker i ett grannland till våra grannländer. Säkerhetsläget har över tid försämrats.

Sverige bygger nu upp sin nationella militära förmåga. Försvaret av Sverige är nummer ett. Men samtidigt så bygger vi säkerhet tillsammans med andra. Finland, Norge, Danmark, Storbritannien, USA, Tyskland, Frankrike, de baltiska staterna och Nato är våra nära samarbetspartners. Genom vår övningsverksamhet bygger vi möjligheten att samverka i olika typer av kriser och konflikter. Vi höjer gemensamt tröskeln i förhållande till en motståndare. Det bidrar till fred och stabilitet.

Sverige samverkar också med andra i internationella insatser. Afghanistan, Irak och Mali är sådana exempel. Genom samarbetet mot terrorism, kriminalitet och för stabilitet och samhällsbygge bidrar vi tillsammans för att skapa en bättre och fredligare värld. Men att tillsammans med andra ta detta ansvar öppnar också för att med förtroende kunna ta ansvar för stabiliteten i vårt eget närområde. Vi samverkar internationellt – men vi samverkar också

i Skandinavien och Östersjöområdet. Allt hänger ihop.

Veterandagen är viktig. Sedan 2018 är den svensk flaggdag. Med stolthet tänker jag på de insatser som svenska soldater gjort i fredens tjänst. Det är viktigt med ett nationellt erkännande för värdet av de 120 internationella uppdrag som genomförts i 60 länder. Totalt har nära 70 000 svenska män och kvinnor deltagit i Försvarets internationella missioner i en obruten 60-årig tradition.

I torsdags deltog jag i Eksjö tillsammans med överbefälhavaren och ställföreträdande arméchefen i medaljeringen av den sista kontingenten soldater som deltagit i Resolute Support Mission i Afghanistan. Afghanistansinsatsen sträcker sig över 20 år och omfattar totalt 7515 svenskar. Vårt engagemang har varit mycket omfattande och har gjort skillnad. De som deltagit kan vara stolta över sina insatser. De har fullföljt regeringens och riksdagens beslut. Många gånger har jag hört omdömen från andra länders representanter om de svenska soldaternas kompetens och professionalism.

Vår största insats nu är i Mali. Ett skyttekompani finns inom ramen för FN-missionen MINUSMA i Gao och specialförbandssoldater deltar i operation Takuba. Här handlar det om kampen mot terrorism, religiös extremism, trafficking och kriminalitet. Det handlar om att stödja ett svagt civilt samhälle och förhindra spridning av terror till andra delar av världen, vilket även gäller Europa. Vi stödjer de maliska säkerhetsstyrkorna via rådgivning och stöd i gemensamma operationer.

En dag som denna är det viktigt att minnas alla de som fått betala det yttersta priset för sitt deltagande. De ska hedras och inte glömmas. Vi ska också hedra dem som utsatts för fysiska eller psykiska skador och alla dem som satt fötterna på svensk jord oskadda. Men vi ska också komma ihåg den ovärderliga insats som alla anhängare gjort. Deras stöd har varit en förutsättning för insatsernas genomförande. Tack!

Alla svenska veteraner förtjänar vår stora respekt. Man har valt att riskera sina egna liv för att kunna rädda andras. Många gånger har man arbetat under extrema förhållanden. Förmågan att anpassa sig till ständigt förändrade förhållanden och att hantera oförutsedda situationer har ofta satts på prov. Ni har skapat ordning i kaos. Svenska veteraner arbetar kompetent, modigt och uthålligt för att hantera mycket utmanande situationer.

Jag vill på regeringens vägnar tacka er alla för era viktiga insatser i fredens

tjänst!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsministerns anförande för Kungliga Örlogsmannasällskapet 2021

Publicerad 17 mars 2021 Uppdaterad 17 mars 2021

Digitalt anförande för Kungliga Örlogsmannasällskapet den 17 mars 2021. Det talade ordet gäller.

Ett nytt säkerhetspolitiskt läge kräver en starkare militär förmåga. Det var inte utan konvulsioner, tröghet, låsningar och bristande förmåga till insikt som Sveriges nya säkerhetspolitiska strategi växte fram.

När jag, före den ryska operationen mot Krim 2014, pekade på den ryska upprustningen, de mer omfattande övningarna och bygget av militär förmåga som något som försämrade det säkerhetspolitiska läget, möttes jag av motstånd. I etablerade politiska kretsar och på regeringsnivå var det inte accepterat att tala klarspråk.

Även före 2014 var Ryssland ett auktoritärt styrt land som var berett att använda militär makt för att uppnå politiska mål. Trots att det tydligt bevisats i fallet Georgien 2008, där idag cirka 20 procent av landytan är ockuperad av Ryssland, ville man inte se det så. Efter den illegala annekteringen av Krim och de alltjämt pågående stridshandlingarna i östra Ukraina, vände hela västvärlden. EU har sedan dess upprätthållit sanktioner.

Fakta är följande: Ryssland är berett att bryta mot internationell rätt när det anses gagna dess syften.

Sedan konflikten i Ukraina startade har drygt 13 000 personer dött. Kriget fortsätter att skörda offer. Att besöka krigssjukhus i Kiev ger en tydlig inblick i den blodiga vardag som är en realitet. En realitet som bara är cirka två timmars flygresor från Sverige. Vår solidaritet med Ukraina måste vara

tydlig och vi måste alltid slå vakt om internationell rätt.

Samtidigt pågår, i förhållande till EU och dess medlemsländer, ständigt pågående försök att splittra, underminera och försvaga kraften i sanktionerna. Budskapet mot dessa försök måste vara tydligt. Sanktionerna ligger fast och förnyas. Folkkrätsbrott blir inte mer acceptabelt bara för att åren går.

Detta är den säkerhetspolitiska miljö som motiverar en ny inriktning för det svenska försvaret. Det säkerhetspolitiska läget har försämrats över tid. Därför var den nästan 25-procentiga ökningen av försvarsutgifterna mellan 2015–2020 nödvändig. Den nyss beslutade ökningen med över 40 procent mellan 2021–2025 är lika nödvändig. Att verka för stabilitet och kontinuitet i uppbygganden av Sveriges militära förmåga har varit min och regeringens bestämda ambition.

Det förutsätter ordning och reda i de offentliga finanserna, vilket har varit och är fortsatt en ledstjärna för vår regering. Det är viktigt för att etablera en hållbar och långsiktig finansiering av det svenska försvaret. Det var nödvändigt att gå från ett insatsförsvaret avsett för internationella operationer till ett nationellt försvar. Det handlar om försvaret av Sverige!

* * *

I vårt närområde kan vi se förstärkningar av både den ryska Östersjömarinen och den Norra marinen. Det handlar om investeringar som idag gör det möjligt för Ryssland att operera i Nordatlanten enligt ett mönster som går igen från det kalla kriget.

Övningarna/operationerna syftar till att skära av försörjningslinjer mellan USA och Europa, men också att tydliggöra sin närvaro i Arktisområdet. Utvecklingen pekar också på hur det som sker i Arktis hänger nära ihop med vad vi ser i såväl Atlanten som Östersjön.

När det gäller förhållandena i Arktis finns det ingen anledning att glömma att Ryssland i strid med internationell havsrätt vill reglera möjligheten till trafik i nordostpassagen enligt egna regler och principer. Ryssland visar också ett allt större intresse för Svalbard.

Från tid till annan görs också avlysningar av så kallade FIR-områden (Flight Information Region) efter norska kusten men också i Östersjöområdet. Motivet anges vara testverksamhet, men det blir i praktiken ett sätt att

demonstrera makt och närvaro.

På den svenska västkusten har en ökad aktivitet noterats. Bland annat så har en direkt rysk gränskränkning ägt rum vilket markerats från svensk sida. Rysk marin bedriver idag verksamhet ända fram till Storbritanniens territorialvatten. Verkansområdet har expanderat vilket ger belägg för ökade ambitioner och som ställer ökade krav på många nationer.

Det finns också anledning att påminna om den långsiktigt strategiska förändring som närvaron av North Stream 2 leder till. Denna gasledning, i bland annat svensk ekonomisk zon och i Gotlands närhet, skapar ett ryskt bevakningsintresse som självfallet alla stater i dess närhet kommer att få förhålla sig till.

* * *

Försvarsmaktens huvuduppgift är att försvara Sverige mot väpnat angrepp. Som en del av krigsorganisationens samlade förmåga ska huvuddelen av de marina förbanden vara omedelbart tillgängliga och ha en hög initial förmåga att lösa uppgifter i närområdet. Tyngdpunkten för marinen ska vara att möta ett väpnat angrepp i Östersjön.

I händelse av en kris skulle Nordatlanten och den skandinaviska halvön komma att spela viktiga roller för militärt stöd från Nordamerika till Europa.

Marinen genomför dygnet runt, året om, nationella operationer för sjöövervakning och hävdar vår territoriella integritet. Liksom flygvapnet har marinen att uthålligt över tid bevaka Sveriges gränser och visa att vi är beredda att försvara vår integritet och suveränitet. Uppgiften kräver uthållighet och skicklighet. Genom närvaron till sjöss hävdar marinen svenska intressen enligt internationell rätt. Ingen nation ska i kraft av självpåtagen rätt kunna motivera stegvis framflyttning av position eller dominans över vissa farvatten.

Därför är den internationella övningsverksamhet som svensk marin deltar i oerhört viktig. Den visar oavsett om det är efter den norska kusten, utmed västkusten, i Öresund eller i olika delar av Östersjön att vi tillsammans med andra länder menar allvar. Vi upprätthåller genom övningarna och vår operativa verksamhet respekten för internationell lag och rätt. Vi demonstrerar kompetens och bidrar till att höja den säkerhetspolitiska tröskeln.

Särskilt intressant är att övningar också ger en stor vana att samverka. Övningar är en förutsättning för trovärdig operativ samverkan. Samarbetet mellan den svenska och finska marinen är ett sådant exempel.

Det svensk-finska samarbetet tog fart på allvar 2015 och i dag finns ett väl utvecklat koncept för ett gemensamt förband kallat Swedish Finnish Amphibious Task Unit. Samarbetet mellan våra mariner på sker på bredden och djupet, som till exempel inom FISE NAVAL som är den marina komponenten i det försvarsmaktsgemensamma FISE OPS. Tanken är att nå full operativ förmåga redan 2023. Enkelt sagt ska de marina förbanden kunna genomföra operationer tillsammans under en och samma finska, svenska eller gemensamma marina ledning som en pusselbit i en större kontext.

Swedish Finish Naval Task Group (SFNTG) är i praktiken en gemensam styrka. Svensk och finsk marin har nu mycket goda förutsättningar att agera gemensamt på djupet i en riktig krissituation. Bara det förhållandet utgör en viktig säkerhetspolitisk signal. Samtidigt rullar det täta sjöövervakningssamarbetet SUCFIS (Sea Surveillance Cooperation Finland-Sweden) på. Här finns en stabil bottenplatta av gemensam lägesuppfattning.

* * *

Det är ett direkt svenskt intresse att samverka med länder som Finland, övriga Norden, de baltiska länderna, Polen, Tyskland, Nederländerna, Frankrike, Storbritannien och USA när det gäller hela geografien från Arktis till Östersjön. Hela området måste ses som en helhet där allt hänger ihop. Strategiskt, resursmässigt och operativt.

Jag vill här också lyfta fram regeringens inriktning att fördjupa samarbetet med Danmark med särskilt fokus på södra Östersjön, Östersjöinloppen och i Västerhavet, inte minst då skyddandet av kommunikationslinjer och försörjningstrygghet är ett vitalt gemensamt intresse för såväl Danmark som Norge och Sverige.

För närvarande pågår utveckling av det marina samarbetet med Danmark i enlighet med det MoU jag och min danska försvarsministerkollega undertecknade 2016. Det fördjupade samarbetet förväntas omfatta sjöövervakning, alternativ marin basering med ömsesidigt logistikstöd i respektive lands hamnar samt förenklade procedurer för tillträde till respektive lands territorium. Denna fördjupning av det marina samarbetet förväntas utgöra en god grund för fortsatt fördjupning av samarbetet med

Danmark.

Vårt närområde är viktigt för Sveriges försörjningstrygghet. Bevarad frihet och oinskränkt tillträde på de öppna haven innebär fria kommunikationslinjer och möjliggör försörjningstrygghet i fred, kris och krig. Detta har stor betydelse för såväl civil som militär sjöfart.

Vårt samarbete med andra är avgörande betydelse för vårt lands säkerhet!

* * *

Låt mig säga några ord om Marinens utveckling under föregående försvarsbeslutsperiod.

Förbandsverksamheten tillfördes under perioden 2015-2020 omfattande resurser och marinförbanden vidareutvecklade och fördjupade sin övningsverksamhet med ett tydligare närområdesfokus. En extensiv övningsverksamhet genomfördes nationellt, bilateralt och multinationellt med särskilt fokus bilateralt på USA och Finland.

Flera beslut om anskaffning, livstidsförlängning och modifieringar fattades och verkställdes under perioden avseende marina plattformar och materiel. Detta i syfte att under perioden och längre fram öka den marina förmågan och öka redundansen. Bland annat så beslutades:

- Halvtidsmodifiering och uppgradering av korvetterna Gävle och Sundsvall,
- livstidsförlängning av ubåten Södermanland och halvtidsmodifiering för ubåtar av Gotlandsklass,
- anskaffning av nytt signalspaningsfartyg som plattform för den kvalificerade fartygsbaserade signalspaningen,
- anskaffning av ny sjömålsrobot och ny lätt torped,
- nyanskaffning av ett antal Stridsbåt 90 och livstidsförlängning för Försvarmaktens hela bestånd av stridsbåtar.

* * *

Att bygga marin förmåga tar tid. Det kräver stora initiala investeringar i form av fartyg, materiel och vapensystem. Personalen måste vara skicklig, ordentlig utbildad och erfaren. Stabilitet i marin utveckling kräver långsiktigt tänkande och insikt. Men när vi bedömer framtiden, måste vi även ha klart för oss var vi kommer ifrån. Försvarsbeslutet 2004 sätter ännu sin prägel då vi kan konstatera att numerären för plattformar, förmågebredd,

personalvolymen och närvaro till sjöss har en förbättringspotential. Det kommer att ta tid att bygga den militära förmågan. Men jag ser försvarsbeslutet från december 2020 som en bra utgångspunkt att gå vidare ifrån och vill särskilt lyfta fram följande ambitioner:

- En utökad förmåga att verka i flera operationsinriktningar blir ett faktum genom ett nytt amfibieregemente i Göteborg. Den nya amfibiebataljonen ökar den operativa förmågan väsentligt.
- Antalet ubåtar ökar från fyra till fem, vilket skapar större uthållighet och förstärker vår förmåga att inhämta underrättelser och kontrollera havsområden.
- Korvettdivisionerna vidmakthålls och utvecklas genom att halvtidsmodifiering av Visbykorvetterna påbörjas. Sjömålsrobotar och ubåtsjakttorpeder omsätts.
- Äntligen utvecklas luftförsvarsförmågan på Visbykorvetterna genom investering i robotluftvärn. Det förstärker påtagligt svensk luftförsvarsförmåga.
- Förberedelser inleds för anskaffning av nya ytstridsfartyg under perioden 2021–2025. Inriktningen är att 2 nya fartyg ska levereras under perioden 2026–2030. Det handlar om ersättare till korvetter i Gävleklass.
- Anskaffning av ytterligare två nya korvetter påbörjas innan 2030.
- Röjdykarfartyg halvtidsmodifieras och minröjningsfartyg livstidsförlängs.
- Ett nytt buret luftvärnssystem för amfibiebataljonerna anskaffas.
- Förmåga att verka från land med tung sjömålsrobot vidmakthålls tills ersättningssystem i form av landbaserad tung sjömålsrobot har förbandssatts i perioden 2026–2030.
- Omsättning av båtar, robotar och övrig organisationsbestämmande materiel för amfibiebataljonerna påbörjas under perioden.
- Marinens logistikfunktion förstärks genom etablering av ett sjörörligt logistikkoncept med två marina basbataljoner. Anskaffning av nya fartyg för basbataljonerna påbörjas under perioden 2021-2025.

Jag vill också lyfta in två perspektiv i detta beslut som är särskilt viktiga att tydliggöra:

1. Den ökade förmågan att i kris verka i flera riktningar är av central betydelse. Det nya amfibieregementet i Göteborg i kombination med moderniseringen av korvetter och ytterligare en ubåt möjliggör denna utveckling. Detta är strategiska satsningar.
2. Beslutet ger underlag för en kontinuitet i framtida försörjning av fartyg till marinen. Rätt hanterat kan försvarsbeslutet 2020 vara plattformen för

ett jämnare flöde i framtida marint byggande. Marint byggande kräver ingenjörer, tekniker och en rad specialkompetenser som endast kan bevaras genom att projekt fortgår. Det handlar om att ha en strategisk syn på varvsproduktion. Vi måste också värdera den unika kompetens i marint byggande som vi besitter. I ett internationellt perspektiv är Sverige en av få nationer som behärskar ubåtsteknologi. För farvatten som Östersjön med dess särskilda förhållanden så ligger vi i absolut toppklass.

Marinens uppgifter i vardagen är tydliga. Det handlar om fem huvudinriktningar i hela skalan över fred, gråzon, konflikt till krig. Karaktäristiskt för marinstridskrafterna är att metodiken är densamma oavsett övning eller skarp verksamhet och oavsett konfliktnivå.

Marinen verkar långt innan en fiende kan skönjas och utgör en viktig del i tröskeln för att konflikter aldrig ska uppstå. Det handlar om:

1. Marinen ska genom en effektiv underrättelseinhämtning på ett tidigt stadium skapa en bild av en motståndares förmåga, vilja och inriktning.
2. Genom närvaro markerar marinen svensk integritet och suveränitet och skapar respekt för gränser och internationell lag och rätt.
3. Den sjömilitära beredskapen och förmågan ska kunna förebygga kriser och avskräcka en motståndare.
4. Marinen ska bedriva sjöfartsskydd, skydda handelstrafik, fiske och kustnära infrastruktur.
5. Marinen ska kunna ingripa direkt i den händelse att en motståndare på något sätt kränker svensk suveränitet och intressen.

Den svenska marinen är uppbyggd och tränad för att verka optimalt i vårt närområde med sin utmanande maringeografi och ofta korta stridsavstånd. Miljön, med närheten till Ryssland och dess kapaciteter, är här självfallet en viktig faktor. Den kompetens som vi har är operativt väl utvecklad och resultaten från olika typer av övningsverksamhet visar att den svenska marinen håller en hög standard. I det perspektivet noteras med tillfredsställelseviljan till samövning och operativt samarbete hos våra partners.

* * *

Min uppfattning är att vi i den försvarspolitiska helheten, där samverkan mellan marin, flyg och armé är grundstommen, startat en stegvis förstärkning av alla vapenslag. Dessa ska kunna samverka och komplettera varandra för

att ge maximal tröskelhöjning och slagkraft för Sverige i fred, gråzon och ytterst krig.

Vi har en avsevärd väg att gå innan Försvarsmaktens förmåga har nått den punkten då fortsatta ekonomiska nivåhöjningar inte längre är nödvändiga. Men de senaste sex åren har trenden brutits och den militära förmågan har tydligt ökat i bygget av det nationella försvaret.

För marinens del ser jag det beslut som nu fattats för 2021–2025 som en del i en längre process. För denna materiel- och utvecklingstunga försvarsgren är planeringscykeln väldigt lång. Att 2004 års försvarsbeslut så tydligt präglar flera aspekter av marinen idag, säger något om vikten av att både tänka och agera långsiktigt.

Det säkerhetspolitiska läget har inte gjort att marinens betydelse minskat. Verkligheten är den motsatta!

Tack för att ni har lyssnat.

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsministern inledningstal vid Folk och Försvars seminarium "Perspektiv på försvarsbeslutet"

Publicerad 18 februari 2021

Inledningsanförande vid Folk och Försvars seminarium "Perspektiv på försvarsbeslutet" den 18 februari 2021. Det talade ordet gäller.

Sedan 2014 har omfattande förändringar skett inom det svenska totalförsvaret. Jag vill inleda med att beskriva den positiva utveckling som skett de senaste sex åren. Svenskt försvar har utvecklats:

- Från ett insatsförsvar avsett för internationella operationer till ett nationellt försvar av hela Sverige.
- Från en ren yrkesorganisation till att i stegvis ökad utsträckning bygga på värnpliktiga.
- Från att inte ha tagit konsekvensen av Gotlands strategiska läge i Östersjön till att nu ha återetablerat ett regemente på ön.
- Från att ha lagt ned regementen till att nu utöver ett regemente på Gotland, planera för sex ytterligare återetableringar.
- Från att planerat för bataljonsstridsgrupper (ca 700 personer) till att nu bygga brigader (ca 4000 personer).
- Från ett nolläge till att nu bygga lokalförsvarsskyttbataljoner, något som är viktigt för en lokalt förankrad och decentraliserad försvarsmakt.
- Från inga till fyra regionala staber.
- Från att under en lång tid inte alls övat flyg, marin och armé samordnat, till att nu aktivt bygga denna samverkan, vilket är avgörande för försvaret av Sverige.
- Från en situation att med luftvärn enbart kunna försvara enskilda platser, till ett luftvärn som kan försvara större områden.
- Från en situation där robotluftvärn saknats i marinen, till att nu skapa

den möjligheten och därmed öka dess slagkraft genom ett rörligt luftförsvaret.

- Från fyra till sex stridsflygdivisioner.
- Från inga planer till att Sverige nu ingår i ett samförståndsavtal med Storbritannien och Italien rörande nästa generations stridsflyg, så kallat Future Combat Air Systems Cooperation (FCAS-C).
- Från att ha saknat möjligheten, till att vi nu ska införskaffa långräckviddig bekämpningsförmåga som kan slå djupt in på fientligt territorium.
- Från att inom smala kompetenser tydliggöra vikten av kvalitet, till att nu också se kvantitet som en kvalitet, vilket har en direkt effekt på Försvarmaktens uthållighet.
- Från att inte haft möjligheten, till att nu utveckla aktiv förmåga inom cyberförsvaret.
- Från en nedprioriterad till en utökad och hotdriven forskning och utveckling, som en förutsättning för att Försvarmakten ska kunna upprätthålla sin operativa förmåga där ny teknik och integritetskritisk kunskap är viktig.
- Från en naiv syn på säkerhetsläget av den tidigare regeringen, till en realistisk syn på omvärldsutvecklingen där vi fortsätter att stärka svensk försvarsunderrättelseförmåga så att regering och berörda myndigheter kan agera utifrån en tidig förvarning.
- Från att ha placerat personal i en så kallad insatsorganisation, till att nu bygga en krigsorganisation med krigsplacerad personal.
- Från att i regeringens inriktning för Försvarmakten inte ange några mål för den operativa förmågan till att nu vara tydlig med planeringsförutsättningarna för Totalförsvaret och målen för Försvarmaktens operativa förmåga.
- Från att enbart haft möjlighet att delta i internationell övningsverksamhet, till att nu ha gemensam operationsplanering med Finland och öppna för samordnad planering med Danmark, Norge, Storbritannien, USA och Nato.
- Från ett starkt nedrustat civilförsvaret till att nu bygga ett totalförsvaret med civil- och militär samverkan.

Denna utveckling har kunnat ske tack vare en ansvarsfull ekonomisk politik som möjliggjort stabilitet i de offentliga finanserna. De omfattande ekonomiska tillskott som förts till landets försvar har, tillsammans med förändringar i den ekonomiska styrningen och uppföljningen av verksamheten, lagt en god grund att bygga vidare på under den försvarsperiod vi precis har inlett.

* * *

Allt detta innebär att vi nu förändrar djupet i svensk försvarsmakt och bygger en avsevärt högre militär förmåga. Vi har i grunden omprövat det som styrde utvecklingen av svensk försvarsmakt fram till 2014. Vi har gjort ett rejält uppbrott från den gamla insatsorganisationen, det försvars- och säkerhetspolitiska tänkande som rådde och den syn på omvärlden som då styrde besluten. Regeringen har mot bakgrund av förändringarna i vår omvärld valt denna nya inriktning.

Den ryska aggressionen i Georgien och Ukraina visar att Ryssland är berett att använda militära medel för att nå politiska mål. Detta agerande utgör brott mot de grundprinciper och de folkrättsliga regler som den europeiska säkerhetsordningen vilar på. Andra exempel är användandet av ett kemiskt stridsmedel i Storbritannien 2018 samt förgiftningen av oppositionspolitikern Navalnyj 2020. Att upprätthålla EU:s sanktioner mot Ryssland är en viktig markering om att brott mot den europeiska säkerhetsordningen inte accepteras.

Trots detta har förändringen av svensk försvars- och säkerhetspolitik inte vuxit fram i någon enkel process. Vår regering valde att prioritera ett starkare samhälle och ett starkare försvar, framför skattesänkningar. Ett omfattande arbete ligger bakom och jag uppskattar också de flerpartiuppgörelser både inför försvarsbesluten 2015 och 2020 som banat vägen för detta. Jag uppfattar att det finns ett brett stöd bland svensk allmänhet för det arbete som nu sker.

Insikten om behovet av en stark och robust militär och civil krishantering har vuxit sig stark. Att det säkerhetspolitiska läget i vårt närområde försämrats över tid, underrättelseoperationen i Stockholms skärgård i oktober 2014, omfattande skogsbränder, terrorattacken i centrala Stockholm, terrorattacken i Paris, spridning av Ebola i framförallt Afrika, ökat antal cyberattacker, spionage och hybridhot i olika former, hotet mot kritisk infrastruktur och nu Coronapandemin skapar sammantaget en djup känsla av att samhällets krisberedskap är nödvändig att fungera i alla dimensioner.

* * *

Den beredskap som vi nu bygger, såväl militär som civil, måste ha ett brett folkligt stöd. Begreppet folkförsvar är något som bör återtas i beskrivningen av det totalförsvar som nu skapas. Folkförsvar är något som beskriver banden mellan det militära och civila försvaret och befolkningen. Ytterst

handlar det om att det finns en bred försvarsvilja och en demokratisk förankring. I en levande och stark demokrati måste basen för försvaret av landet ligga hos folket.

Därför är den stegvisa ökning av antalet värnpliktiga från 4000 till 8000 per år som nu planeras fram till 2025 viktig. Repetitionsövningarna är också viktiga för att stärka banden mellan folket och försvaret. Men detta utgör inte bara en övning för soldater, befäl och krigsorganisation. Detta innebär att man också övar mobiliseringsförmågan, personalsystemet och hela förvaltningsapparatens sätt att fungera. När det gäller mobiliseringsförmågan så finns, utöver beredskapskontroller, få meningsfulla åtgärder utöver kontinuerlig repetitionsutbildning.

Män och kvinnor som har en erfarenhet av Försvarsmakten, men lever och verkar civilt, är oerhört viktiga både för försvarets folkförankring och för samhällets samlade förmåga att motstå påfrestningen. Det kan dessutom spela en viktig roll i att stärka vår motståndskraft mot fredstida hot av hybridkaraktär. Försvaret ska vara en integrerad del av det svenska samhället. Det förutsätter värnplikt och starka frivilligorganisationer som förankrar det civila och militära försvaret i det svenska samhället.

Ett försvar av Sverige som i sin grundläggande känsla verkar efter principen ”vi ger aldrig upp” ger i sig en tröskelhöjande signal. En eventuell angripare får därigenom klart för sig att en operation mot Sverige kan bli svår och komplicerad. Det kan fungera krigsavhållande. Just detta är syftet bakom att nu stegvis bygga ett nationellt inriktat försvar. Vår satsning måste vara långsiktig och uthållig. Den får inte påverkas av tillfälliga förändringar i det säkerhetspolitiska läget.

* * *

I den nya inriktningen befäster vi även det andra benet i den svenska försvarsstrategin är nu det fördjupade samarbeten med andra länder och organisationer. Sverige är en del i en säkerhetspolitisk helhet där vi tillsammans med andra tar ansvar för tryggheten i vår del av Europa. Det sker på bred front genom en aktiv utrikes- och säkerhetspolitik - jämte de satsningar som görs inom det militära försvaret - och med den militära alliansfriheten som grund.

Den transatlantiska länken är central. Den är av avgörande betydelse för hela Europas säkerhet. Jag har nyligen deltagit i ett möte med Natos försvarsministrar. Den nye amerikanske försvarsministern Lloyd Austin

gjorde där klart vikten av respekt för internationell lag och rätt, framtida stabilitet och styrka i den transatlantiska länken och vikten av att utveckla samarbetet mellan EU-Nato och USA - Europa. Detta var en tydlig säkerhetspolitisk signal och ett viktigt besked i förhållande till de krafter som vill försvaga sambandet mellan USA och Europa, splittra Nato och EU och härska genom att söndra.

Övningsverksamheten är nyckeln till ökad gemensam förmåga och höjd tröskeleffekt. Försvarsmakten deltar varje år i ett stort antal internationella övningar. Jag vill därför särskilt nämna några viktiga övningar:

- Den nationella Arméövningen Nordanvind (Northern Wind) fokuserade på att höja vår förmåga på brigadnivå och under tuffa vinterförhållanden samöva med enheter från Norge, Finland, USA och Storbritannien. Totalt deltog cirka 10 000 personer.
- Artic Challenge Exercise sker i de norra delarna av Finland, Norge och Sverige tillsammans med USA. Övningen har utvecklats till att bli en av Europas största flygvapenövningar. Totalt deltar cirka 4000 personer och över 100 flygplan, inklusive tankerflygplan och ledningsflygplan från nio nationer.
- Den marina övningen Baltops syftar till att stärka förmågan att agera gemensamt, både inom Nato och med partnerländer. Övningen omfattar luftförsvar, ubåtsjakt, ytstrid, minröjning, ubåtsoperationer och amfibieoperationer. Baltops involverar omkring 3000 personer, 30 örlogsfartyg och 30 stridsflyg och helikoptrar.
- Trident Juncture är en av Natos största övningar med 36,000 deltagare. 2018 deltog Sverige med syfte att öka Försvarsmaktens förmåga att försvara Sverige, för att öka vår nationella förmåga och för att stärka samarbetet med Finland, USA, Norge och Nato.
- Cross Border Training är ett annat exempel där de nordiska ländernas flygvapen övar tillsammans veckovis. Fortsatt utveckling av dessa övningar sänder en tydlig säkerhetspolitisk signal.
- Cold Response är en norsk vinterövning där Sverige genom åren haft stort engagemang. Totalt deltog ca 16,000 personer från USA, Storbritannien, Nederländerna, Tyskland, Frankrike, Belgien, Danmark och Finland.
- Totalförsvarsövning 2023 planeras att genomföras som en försvarsmaktsgemensam övning med stort internationellt deltagande, liksom vid genomförandet 2017, och som också planerades att genomföras 2020. Bland annat kommer de nordiska samt baltiska länderna kommer bjudas in liksom USA, Storbritannien, Frankrike och Tyskland, för att nämna några.

Våra försvarssamarbeten syftar ytterst till att skapa stabilitet, säkerhet och långsiktig fred. Regeringen har sedan 2014 undertecknat ett trettiotal internationella överenskommelser och drygt tjugotal samarbetsavtal. Det bygger på ett brett stöd i Sveriges riksdag. Som dagens värld ser ut är det viktigt att samverka med andra länder. Det bygger en högre tröskel mot konflikter och kriser. Därför är vi också tydliga i beskedet om hur vi utvecklar dessa samarbeten. De steg vi nu har möjlighet att ta mot samordning av försvarsplanering med Nato, Norge, Danmark, Storbritannien och USA, kommer att ha stor betydelse för vår säkerhet. Möjligheten att samordna sig i en krissituation är avgörande för att såväl undvika som avvärja en krissituation.

Vårt samarbete med det militärt alliansfria Finland, vilket bland annat inkluderar gemensam operationsplanering för situationer bortom fredstida förhållanden, är en grundbult i vår säkerhetspolitik. Försvarssamarbetet intar en särställning, och fördjupas ytterligare. Samarbetet med Finland omfattar planering och förberedelser för hävdandet av respektive lands territoriella integritet i fred, kris och krig.

En stark transatlantisk länk är avgörande för Europas och Sveriges säkerhet. Vi har fördjupat det försvarspolitiska samarbetet med USA på flera områden och nivåer sedan jag undertecknade den bilaterala avsiktsförklaringen Statement of Intent (2016) mellan våra länder. Samarbetet med USA har också utvecklats i ett trilateralt format, tillsammans med Finland, i ett ytterligare Statement of Intent (2018).

Det trilaterala samarbetet mellan Finland, Norge och Sverige som inleddes under hösten har ett fokus på fördjupat operativt försvarssamarbete. Detta syftar till att förbereda för att kunna genomföra koordinerade militära operationer i kris och konflikt. Som ett första steg tar vi samarbetet i ländernas nordligaste delar vidare.

Sveriges deltagande i internationella militära insatser - en del av den solidariska säkerhetspolitiken - utgör också en integrerad del av våra bi- och multilaterala försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten.

* * *

Jag spekulerar inte om framtida konfliktsituationer. Men i den händelse att Sverige skulle stå inför en fiende måste allt vara förberett såväl nationellt

som med samverkanspartners. Samtliga länder på den skandinaviska halvön, Baltikum och runt Östersjön påverkas av en krissituation. Inom ramen för NORDEFCO finns nu en kriskonsultationsmekanism, vi ingår i Natos partnerskap, EU har sin solidaritetsförklaring och Joint Expeditionary Force (JEF) utgör ett multinationellt ramverk för att tillsammans med våra närmaste samarbetsländer kunna agera snabbt i vårt närområde. Tillsammans är vi starkare i en krissituation. Det synsättet måste vara vägledande när vi utvecklar vår framtida strategi.

Sammanfattningsvis: Med den militära alliansfriheten som grund utvecklar vi våra samarbeten. Tillsammans i en djup och nära relation till Finland så möter vi de säkerhetspolitiska utmaningarna. Vi ska inte rubba de säkerhetspolitiska balanserna i vårt närområde.

Samtidigt bygger vi ett starkare nationellt försvar. Det är en stegvis utveckling. Men vi har nu i grunden bytt inriktning. Bygget av det nya totalförsvaret, militärt och civilt, är plattformen vi ska stå på. Vi har kommit en bit på väg. Det är bra. Men mycket återstår ännu.

Tack för att ni har lyssnat.

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvists vid Folk och Försvars rikskonferens 2021

Publicerad 12 januari 2021

12 januari 2021 Det talade ordet gäller.

Ers Majestät,

Ers Kungliga Högheter,

Med anledning av dagens säkerhetspolitiska läge vill jag göra två inledande markeringar:

1. Det andra världskriget tog slut 1945. Efter den sovjetiska blockaden av västra Berlin 1948 och statskuppen i Tjeckoslovakien samma år var det kalla kriget ett faktum. Mot denna bakgrund beslutade Sverige under Tage Erlanders regering att bygga den svenska försvarsmakten starkare. Insikten att kriget kunde komma var en realitet som Sverige behövde förhålla sig till. Uppbyggnaden av försvaret gav oss så småningom världens fjärde största flygvapen och en värnpliktsarmé som i omfattning var i det närmaste häpnadsväckande. Totalförsvaret genomsyrade hela samhället.
2. Det kalla kriget upphörde 1989–1990. Nedrustningen blev dramatisk. Mot bakgrund av erfarenheterna från åren efter andra världskriget borde insikten om att drastiska säkerhetspolitiska skiften kan äga rum ha varit starkare. De som varnade för att mörka tider kunde komma gavs omdömen som i sin lindrigaste form handlade om ”fast i gammalt tänkande”.

2008 utbröt ett krig i Europa. Den ryska militära aggressionen mot Georgien var och är oacceptabel. Nära 20 procent av georgiskt territorium är fortfarande utom regeringens kontroll. 2014 annekterades Krimhalvön av

Ryssland. Striderna i östra Ukraina pågår än idag. Det säkerhetspolitiska läget har sedan dess försämrats även i vår del av Europa.

* * *

Försvarsbeslutet från december förra året kommer att öka den militära förmågan avsevärt i förhållande till dagens läge.

Satsningen med en cirka 40-procentig nivåhöjning av försvarsanslagen till 2025, i förhållande till 2020, är den största sedan 1950-talets början. Men trenden vändes redan i juni 2015 då riksdagen ställde sig bakom regeringens förslag och beslutade om att gå från ett insatsförsvar till ett nationellt försvar. Nivåhöjningen 2015–2020 motsvarande en ökning på 25 procent. Vi har en klart bättre militär förmåga idag än 2015.

De regeringar som hade ansvar för försvarspolitikerna efter det kalla krigets slut gav oss en för svag grund att starta ifrån. Det är min bestämda uppfattning och det finns ett brett politiskt ansvar för detta. Att bygga militär förmåga tar tid, att radera den går snabbt.

För min egen del kommer jag fortsatt att verka för stabilitet och kontinuitet i uppbygganden av Sveriges militära förmåga. Det förutsätter ordning och reda i de offentliga finanserna, vilket har varit och är fortsatt en ledstjärna för vår regering. Det är viktigt för att etablera en hållbar och långsiktig finansiering av det svenska försvaret.

Att bygga upp vårt lands militära förmåga är också en viktig säkerhetspolitisk signal. Om den säkerhetspolitiska solen lyser starkare i framtiden ska vi inte ge oss in på äventyrligheter där vi raserar det som vi med stor möda nu bygger upp. Vi ska heller inte rubba den säkerhetspolitiska arkitekturen i vårt närområde.

Kombinationen av höjd militär förmåga och fördjupade försvarspolitiska samarbeten med andra länder och organisationer, som Nato, FN och EU, med den militära alliansfriheten som grund, är en fungerande strategi som bidrar till säkerhet och stabilitet. Vi står inte för några tvära kast i vare sig den ena eller andra riktningen.

* * *

Försvarsbeslutet ger oss ett robustare totalförsvar. Många delar av de satsningar som nu förbereds har berörts i den allmänna debatten, framförallt de som handlar om armén, nya regementen och cyberförsvaret. Men jag vill

här idag lyfta fram de omfattande satsningar som sker på luftförsvaret.

Det handlar om fem huvudpunkter:

1. Fullföljandet av satsningen på det markbaserade luftvärnssystemet Patriot.
2. Nytt robotluftvärn på Visbykorvetterna.
3. Ersättare till det nuvarande stridslednings- och luftbevakningsflyget.
4. Sex stridsflygdivisioner bibehålls. Fyra ombeväpnas till JAS Gripen 39 E och två flyger vidare med C/D versioner. Totalt bibehålls därmed cirka 100 stridsflygplan.
5. Satsning på flygburen robot för långräckviddig markmålsbekämpning.

Istället för ett punktvis försvar av basområden och mindre landområden går vi nu mot ett luftvärn som i framtiden kan försvara regioner. Vi får kapacitet att möta robot- och flygangrepp på långa avstånd. Vi kommer att kunna möta långräckviddiga ballistiska robotar. Sammantaget konstateras att det svenska luftförsvaret uppgraderas radikalt.

Detta är förmågor som en angripare måste förhålla sig till. Därför var beslutet om att anskaffa Patriotsystemet, där den första eldenheten bedöms leverera initial operativ förmåga redan i slutet av detta år, som strategiskt viktigt. Men jag minns också hur PR-byråer, lobbyister och en del andra intressen till varje pris försökte stoppa eller skjuta upp ett nödvändigt anskaffningsbeslut. Det hade inte gynnat Sverige.

Att Visbykorvetterna får robotluftvärn ger oss ett antal rörliga enheter som kan sättas in i luftförsvaret längs hela den svenska kusten.

Genom Patriotsystemet, det korträckviddiga luftvärnssystemet, det fartygsburna robotluftvärnet och Gripensystemet kan ett effektivare luftförsvar byggas upp. Vi kan här också öka kapaciteten genom samverkan med andra länder. Skillnaden mot dagens situation blir mycket tydlig.

Samtidigt frigör vi resurser för stridsflyget som nu kan användas mer flexibelt.

Flygvapnet stärks också av att vi nu kommer att operera sammanlagt 100 JAS Gripen i två versioner, istället för som ursprungligen tänkt 60. Den långräckviddiga bekämpningsförmåga mot markmål som ska tillföras ger oss möjlighet att med avsevärd räckvidd nå in på fientligt territorium. Det är en rejäl förstärkning av svensk operativ förmåga som också är en viktig

säkerhetspolitisk signal.

Sammanfattningsvis ger försvarsbeslutet följande effekt för luftförsvaret:

- Bättre förvarning genom satsning på sensorer.
- Ökad överlevnad genom möjlighet till ökad spridning av luftförsvaret.
- En ökad operativ räckvidd som innebär att en antagonist måste ha ökade resurser för skydd av egna förband.
- Ökad tröskeleffekt som en konsekvens av bland annat vår förmåga att bekämpa en fiende på djupet.

Slutligen vill jag lyfta fram våra internationella försvarssamarbeten. De är avgörande för att skapa stabilitet och höja tröskeln för eventuella konflikter i vårt närområde. Vi tar det som hänt i Georgien, Krim och Östra Ukraina samt krisen i Belarus på största allvar. Vi är inte naiva och vi accepterar inte brott mot internationell rätt.

Som bekant har Sverige gemensam operationsplanering bortom fred tillsammans med Finland. Det bidrar till ökad stabilitet i vår del av Europa.

I propositionen Totalförsvaret 2021–2025 uttrycker vi viljan att samordna operationsplanering med Norge, Danmark, USA, Storbritannien och Nato. Denna fördjupning handlar om att skapa ett riktigt fungerande samarbete med handlingsfrihet i händelse av en kris eller konflikt. Det är en logisk konsekvens av våra redan nära relationer, men också av att säkerhetspolitiska förändringar kan komma snabbt. Samarbeten av detta slag bidrar ytterligare till stabilitet, höjer den säkerhetspolitiska tröskeln och skapar möjligheter att hantera snabba och oförutsedda händelseutvecklingar.

Vi har stora utmaningar framför oss under de kommande åren. Regeringen har fullt förtroende för och har ett nära samarbete med de myndigheter som ytterst ska genomföra besluten. Den fortsatta resan kommer inte att ske utan utmaningar. Men vi är fast beslutna att bygga ett starkare totalförsvaret.

Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsminister Peter Hultqvists anförande på UK NATO Heads of Mission's Forum 15 juni 2020

Publicerad 16 juni 2020

Digitalt anförande via videolänk från
Försvarsdepartementet. Stockholm, 15 juni 2020. Det
talade ordet gäller.

Ambassadors, excellencies, distinguished guests, ladies and gentlemen – I am happy to be able to participate today, despite the circumstances. I would like to thank the British embassy for hosting this event.

I will speak about the changing security situation in the region and the challenges facing us - such as cyber and disinformation, and systems and structures to tackle them.

However, I will start by saying a few words on how the military-strategic situation in our region has deteriorated. The region has become less secure. Not least in the current situation when the focus is to combat the spread of COVID.19, which is affecting us all.

Challenges to European security must be met together and this calls for close dialogue and cooperation. Every year a vast number of exercises take place in our region. Common exercises in the Baltic Sea region signal that we take shared responsibility for the security. However, this year, the current situation to combat the spread of COVID-19 has affected many of the planned activities, not least the Aurora 2020 exercise that we had to postpone. Many exercises have been cancelled, leaving only a limited number of air and naval exercises to be conducted. However, for us, it is important to still carry out the exercises such as Swenex and the BALTOPS exercise, to signal that we continue to contribute to the security. Even if the

participation is smaller than usual.

Russia, however, is carrying out its exercises in large scale, which creates an unbalance in activities in our region.

The Russian Armed Forces are highly affected by the COVID 19 crisis. Still, there is a substantial number of regular exercises carried out – the large snap exercise in late March, paratroopers landing on Franz Josef’s Land and an air defence exercise in Crimea, just to mention a few examples. In addition, there is an increased Russian naval and airforce presence and activity in the Baltic sea, coinciding with the NATO exercise BALTOPS 2020. This is routine Russian procedure but the level of activity has increased compared to previous years.

The Russian Armed Forces are also heavily involved in tackling the COVID 19 crisis, for example by constructing 16 medical centres across Russia. The CBR protection troops have been very active in different measures – also in Italy and Serbia.

Summarizing the Russian activities over the last few months, we found that they have executed tailor-made operations, tested long-range weapons systems in the region, and executed training and exercises.

Long distance patrols and surveillance with strategic bombers in the North Atlantic and Barents Sea, anti-submarine warfare and landings in the Baltic Sea as well in the Barents Sea are examples. Other examples include training with airborne troops and numerous tactical exercises with ground forces can be added to the list.

Several of these activities have been displayed in Russian media in order to stress that the Russian Armed Forces readiness and capability is not affected by COVID-19. The massive readiness inspection at the end of March, gathering 82,000 personnel is one example.

The Arctic remains an area of low tension in an international perspective. However, we must stay clear headed about Russia’s willingness to use military power against sovereign states to pursue political goals – as we have seen recently in modern times.

We have seen Russian deployment of advanced air defence system S-400, shipborne missile systems and Bastion coastal missile systems. The naval bases on the Kola Peninsula are home to Russia’s strategic nuclear

submarines. It was a clear indication of the military importance Russia attaches to the region when we could observe around ten submarines being active simultaneously in the North Atlantic Sea, and in and around the Barents Sea, in the October 2019.

Influence campaigns and disinformation are far from a new phenomenon, but the current crisis with the COVID-19 pandemic has again showed the kind of threat disinformation poses to our open societies.

Different actors are deliberately using COVID-19 to disseminate mis- and disinformation aimed at undermining democracies, question trust-worthy sources of information and reliable guidance, or to influence or interfere in states' and democratic institutions' policy making.

Disinformation does not abide by any borders and as such it must be tackled with international cooperation; multilateralism is at the core of our joint efforts to counter disinformation, not least in the wake of COVID-19.

Our collective response to disinformation and other hybrid threats can only be addressed with actions that are based on our democratic values. Every activity initiated to counter disinformation must consider the EU's fundamental values on free expression, independent media, democratic processes and the respect for our citizens' right to privacy.

We work closely together in the EU and the joint activities that run within EU's Action Plan on Disinformation, as well as the Rapid Alert System and the stratcom task forces in the EEAS. Especially the East StratCom Task Force is performing an important task through its webpage. We fully support all the efforts done to strengthen this system further.

Public diplomacy on the EU's contribution to the global response is an imperative part of countering disinformation.

Nordic countries are all members of the International Partnership to Counter State-Sponsored Disinformation (IPCSD), an important platform for international cooperation to counter state sponsored disinformation and pool resources for joint and strategic communications efforts. The platform is also a good tool to maintain the links to the UK and US. In addition to EU efforts, we also have the Centre of Excellence for Stratcom in Riga and the Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats in Helsinki, whose relevance has only become more obvious. Our Nordic countries could coordinate our strategic communication efforts with a strong narrative for our open and

democratic societies.

Due to the deteriorated security situation the Swedish government has concluded that we need to develop a modern psychological defence capable to deal with the challenges of today.

We therefore appointed a Committee with the purpose to suggest the formation and organization of a new Government Agency with the overall responsibility to develop and coordinate Sweden's psychological defence.

The Committee has just delivered its report where they propose that the new Agency will support, strengthen and enhance the Swedish society's collective resistance within the psychological defence.

One of the major tasks the Committee suggests for the new Agency is to identify, analyse and counter information campaigns and other deliberately misleading information activities against Sweden and Swedish interests.

Another major task for the Agency would be to forward knowledge and research and thereby contribute to preparedness within psychological defence.

The government is currently finalising the formation of the new Agency based on the Committees findings and suggestions.

As mentioned, the security environment has worsened in practically all fields of defence and security policy. The cyber domain is a case in point.

It is clearer than ever that cyber security is a matter of both national security and prosperity. Our security and prosperity rests on digital foundations. The ability to reap the benefits from digitalisation must be matched by an equal ability to handle the threats and risks that is part of a digital society.

We all face increasingly advanced antagonistic actors. Let me say a few words on two recent Swedish initiatives to tackle cyber threats.

The Swedish government will establish a national cyber security centre in 2020. This centre will strengthen Sweden's collective ability to prevent, detect and handle antagonistic cyber threats and reduce cyber related vulnerabilities. It will also provide support to private and public actors on how to improve their cyber security and protection against cyber attacks.

In the defence bill from 2015, the government stated its intent to establish a cyber defence capability. It was met with broad approval by Parliament and in 2016 the government tasked the Swedish Armed Forces. The Armed Forces have implemented this task with support from our signals intelligence agency – the Defence Radio Establishment, FRA.

Sweden also contributes personnel to the NATO Cyber Center of Excellence in Tallinn.

A core part of any cyber defence is human resources. The Armed Forces have established a structure for education, training and recruitment for cyber defence. One of the cornerstones is the cyber soldier training program. This program is held according to conscript law. The first class of conscripts will enlist in July. The program is roughly 11 months long and will be challenging and fast paced. This program will serve several purposes. First and foremost it will provide the Armed Forces with a steady flow of staff for various positions in the cyber defence structure. It will also, to a certain extent, support other agencies close to the Armed Forces and, in the long run, provide society as a whole with a number of qualified cyber experts. In addition to the cyber soldier program, the Armed Forces have established a centre for cyber defence related research together with the Royal Institute of Technology (KTH). This centre will be involved in the education and training of the cyber conscripts.

Sweden is increasing defence spending to reinforce our national military capability. From 2016-2020, Sweden has increased defence spending with approximately 3 billion Euros.

In August, the Government reached an agreement with the Centre Party and the Liberal Party to substantially increase defence spending during the period 2021-2025. The agreement entails that annual defence spending will have increased with approximately 2.5 billion Euros by 2025, in relation to 2020. This is an increase of the annual defence budget by more than 40 percent from 2020 to 2025. All in all, an additional 7.5 billion Euro will be added during the period 2021-2025.

This increase in defence spending provides for an improved military capability. Based on the proposals that were put forward by the Swedish Defence Commission we plan to propose to Parliament, among other things, the following measures:

A new and larger war-time organisation as of 1 January 2021, which will be

designed for the task of defending Sweden against an armed attack. Total strength will increase from 60,000 to 90,000.

The number of conscripts, both men and women, called up for training every year will double from 4,000 to 8,000.

The Army will be reorganized and consist of three mechanized brigades, one smaller motorized brigade and, on the island of Gotland, one mechanized battalion with support elements. Additional ranger, intelligence, security, artillery, engineer, logistics and air defence units will be added.

When it comes to the Navy the existing corvettes will be upgraded with new air-defence missiles. Two new corvettes will be acquired in order to replace two older ones after 2025. One existing submarine will get a mid-life upgrade and therefore the number of submarines will increase from four to five. A new amphibious battalion will be established on the west coast of Sweden.

When it comes to the Air Force the current fighter JAS 39 C/D will be maintained, as the new fighter JAS 39 E is integrated into the squadrons and becomes operational. This allows the Air Force to keep six fighter squadrons. The development of the next generation fighter aircraft will also commence.

Defence intelligence capabilities will be strengthened as well as cyber defence.

The Home Guard will receive new vehicles and equipment.

Major investments will be made in logistics, in order to improve the ability to fight for sustained periods of time. Also, major investments will be made to acquire munitions and basic equipment.

During the past couple of months, I have conducted political deliberations with all the political parties in the Swedish Parliament regarding Sweden's future defence and the upcoming Defence Bill, which will be presented to Parliament in September.

Unfortunately, these deliberations have not resulted in a broad political agreement. The main dividing line is that the opposition parties would like to see that the agreement includes additional funding for the period 2026-2030, while the Government would like to postpone the discussions on additional funding until 2023 when the economic effects of the Corona crisis have become clearer.

I stand ready to resume deliberations at any time as I find it very important to reach a broad political agreement. It sends a strong signal both nationally and internationally.

I will end my speech by underlining that the complexity and scale of the challenges at hand, means that no state can face them alone. Together we need to use the entire range of security policy instruments, enhanced national defence capability, international cooperation and dialogue and confidence-building measures.

Tal från Peter Hultqvist

Anförande av Peter Hultqvist om hanteringen av covid-19

Publicerad 06 april 2020

Vid EU:s informella försvarsministermöte den 6 april 2020. Det talade ordet gäller.

It is important that we move forward in the spirit of solidarity in our response to this crisis, both internally and externally. Actions taken by the Swedish government to combat the spread of COVID-19 are based on the evolving assessments of our national experts' assessments.

The current situation in Sweden is as follows: Sweden have 7206 confirmed cases of COVID-19 infected individuals. 590 people have been treated at intensive care units. We have 477 deceased.

The Swedish Armed Forces is providing military assistance to civilian national authorities. The assistance includes:

1. Deployment of two field hospitals and medical units.
2. Support with tents, medical equipment and protective masks to hospitals and medical facilities.
3. Support to the Public Health Agency with a mobile laboratory and staff.

Having said that, I want to underline that the Swedish Armed Forces' main focus is to ensure continued endurance regarding readiness and operations, both nationally and internationally. The core task for the Armed Forces is to defend Sweden.

The crisis affects some planned activities, such as training and exercises. Last Friday, the Swedish Armed Forces took the decision to postpone the Aurora 2020 exercise. However, those Swedish conscripts that are at the end of their training cycle, will still carry out some exercise activities. Furthermore, national air and naval exercises will be conducted.

When it comes to international operations, Sweden greatly appreciates the work our personnel continues to carry out, despite the current situation. Our intention is to maintain our engagement in the international operations we are represented in. Sweden believes that it is important that international military operations can continue to the extent possible, but we must also ensure the health of our soldiers.

When it comes to EU coordination of military assistance, then I would like to underline the importance of coordinating with civil authorities, focusing specifically on transport and other logistics. The starting point should be to use already existing coordination mechanisms, in order to avoid duplication. One concrete example is the Movements Coordination Centre Europe.

Furthermore, the EU must counter the efforts of Russia, China and others that seek to advance their agenda through disinformation, propaganda and other hybrid threats. This is clear in the context of COVID-19, where we have seen a disinformation campaign directed at the EU and its member states. A key message from these actors is that the EU or individual member states are not able to handle the crisis. The campaign includes false narratives, conspiracy theories, and incorrect health advice, which could have harmful consequences for public health.

We need long-term resilience and a coordinated strategic communication approach. We must make full use of our collective resources in detecting and countering disinformation. The Rapid Alert System, the EEAS Stratcom Task Forces, and the “EU versus Disinformation” website are important tools in this effort.

Moreover, we must counter disinformation by acting proactively. It is of strategic importance to counter the false narrative. We support the High Representative’s efforts in this.

Finally, I think its important to keep each other updated and maintain our close international cooperation. Thank you!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Chatham House Security and Defence Conference, 12 mars 2020 (engelska)

Publicerad 12 mars 2020

London, 12 mars 2020. Det talade ordet gäller.

I am happy to be here at this occasion recognizing Chatham House's 100 years of independent thinking. I would like to thank the Chatham House for giving me the opportunity to present my view on the European security order, its architecture, and why we must defend it.

* * *

We are living in times of uncertainty. In these unstable and unpredictable times, we also see strong political tensions throughout the Western world. There are constant and conscious attempts to undermine our communities. The democratic structures and the openness of our societies are used intentionally, systematically and shamefully for this purpose.

Disinformation has become an easy way to inflict instability and split societies. There are many examples I could raise which has caused uncertainty in democratic processes in Sweden.

One being in the process of implementing the Host Nation Support agreement with NATO, where we noticed many illegitimate methods to influence opinion or decision-making.

Another example being a letter that was supposedly sent in my name, where I congratulated a Swedish defence company concerning their successful sales of weapons to Ukraine.

Another example of a disinformation campaign was in the aftermath of the

attack on Sergi and Yulia Skripal in Salisbury. Russia denied allegations by London and others of the attack. Instead Russia's foreign ministry spokeswoman Maria Zakharova stated that Sweden, the Czech Republic and Slovakia could be possible perpetrators behind the attack.

The accusations were of course absurd, but they show a clear example of how far Russia is willing to go in order to create confusion and uncertainty.

* * *

Europe is facing provocative and destabilising Russian actions that has lowered the threshold for using military force. Thus, the intent to undermine the European security order, as defined by the Helsinki Final Act and the Paris Charter, has been made clear.

The territorial integrity and sovereignty of states is not negotiable.

Russia's actions in Georgia in 2008, in Ukraine since 2014 and in Syria since 2015 demonstrate its willingness to use military means to achieve political objectives, both within Europe and beyond.

The illegal annexation of Crimea and continued aggression against Ukraine violates the prohibition of the use of force that is stated in the Charter of the United Nations. Russia's actions also violate the norms, cooperative formats and institutions that constitute the foundation of European security.

From time to time, we hear officials and thinkers suggest that we must negotiate and accommodate Russia's demands on establishing a new European security order. They argue that this will increase cooperation and security in Europe or help to meet global challenges. I do not share this view.

The Russian actions are not only an aggression against Ukraine but constitute a threat to the right of all countries to make sovereign policy choices, including those in Russia's neighbourhood. This is a cornerstone in the European security order.

Just because time has passed, it does not mean that we can give in to Russia's demands as long as Russia is not contributing actively and without ambiguities to find a solution accordance with the OSCE principles and international law.

Russia's aggression against Ukraine concerns us all and makes our response all the more important. To support Ukraine's fight for self-determination is to defend the very heart of the European security order.

The Russian military aggression and Russian violation of international law is unacceptable. There can be no business as usual with Russia as long as this behaviour continues. The international sanctions imposed on Russia must remain.

We can never accept a new European security order where one nation acts like other, smaller states are part of its' sphere of influence, giving them no right to self-determination.

For Sweden, international law is our first line of defence and the European security order is a fundamental interest.

The rules-based order gives small states a say in international affairs. International institutions and organisations such as the UN, EU, NATO and the OSCE ensure security and stability. But these institutions are only as strong as their members and their commitment to cooperation.

The upcoming Swedish Chairmanship of the OSCE in 2021 will have a clear focus on our strong commitment to the European security order underpinned by a well-functioning European security architecture. Our efforts will be based on the concept of comprehensive security where respect for human rights, democracy and the rule of law are fundamental to security both within as well as between states.

* * *

The Swedish neighbourhood is a distinct border area between Russia and the West. The Baltic Sea Region is of significance to European security. Russia is clearly seeking to increase influence over what it considers as its area of interest, including at least parts of our neighbourhood.

Russian military activity has intensified in the Baltic Sea Region. Since 2014 we have seen a military build-up in the region, including permanent deployment of advanced weapon systems, as well as an increased military presence. The increasing military presence in the Arctic region is also a reality we must deal with.

Russian large-scale strategic exercises are characterized by a lack of transparency, which damages trust. Zapad 2017, Vostok 2018 and Ocean Shield 2019, send a signal about Russian capability to undertake large-scale military operations in our vicinity. This reflects not only the objective to

develop the Russian Armed Forces, but also determination to re-establish Russia as a great power with a right to define its sphere of interest.

A newly published study by the Swedish Defence Research Agency examines Russian military capability in a ten-year perspective and concludes that, over the past ten years, Russia has bridged the gap between its policy ambitions and its military capability.

* * *

Sweden believes that the challenges to European security must be met through cooperation and joint action. But at the national level, every country must take their share of the responsibility.

Swedish defence policy is a direct response to the declining security environment in Europe. A renewed regional focus has become a priority, with the emphasis on national defence and planning for wartime scenarios. Among other things, this renewed regional and national focus require an updated total defence concept for Sweden to be able to cope with present day challenges and threats, including an armed attack.

Sweden is pursuing a two-track defence policy: First, increasing defence spending to reinforce our national military capability and the total defence. Second, deepening our security and defence cooperation with other nations and organizations.

One concrete example of our defence policy is our national exercise Aurora. On the one hand, it is a national military exercise that will include parts of our civil defence. Meaning, municipalities and civil government agencies will be exercised as well. On the other hand, we are conducting this exercise with our partners.

Of the approximately 25 000 participants 3 000 are international. In total, 12 countries – nine of which are NATO allies – will contribute with troops. The United States presence is a considerable contribution with a Marine Corps battalion, naval units and Patriot systems.

Aurora 20 is a national exercise designed to build a stronger defence. The goal is to enhance our national capabilities and to work together with our partners to deal with an attack on Sweden.

The exercise will be taking place on land, air and at sea, with elements of the exercise being conducted all over Sweden – from low-intensity battles in the

north to high-intensity battles in the south. Aurora 20 will be bigger, longer and more extensive than its predecessor, Aurora 17 – at the time the biggest Swedish exercise of its kind for more than 20 years.

In building military capacity and interoperability, military exercises are key. When we train and exercise together, we strengthen our national capabilities and our capacity to act together.

Aurora 20 takes place at a time when many other exercises are being conducted in Northern Europe, one being Defender 2020. These exercises are all examples of what raises the threshold in our part of Europe and as a result, increase stability and predictability in our region. They demonstrate that we are willing to defend the European security order.

From a Swedish perspective, we have decided to be very open and transparent about this exercise. We have reported the exercise to OSCE and will inform nations in our vicinity and OSCE partner states. Despite the transparency we will bring to this exercise, we are prepared to manage possible disinformation campaigns targeted towards us.

During the Aurora exercise 2017, we saw an increase in disinformation and false rumours spread at high level. We will target these types of attacks with swift responses and by continuing to be very open about the exercise.

* * *

For the first time in more than two decades, Sweden has strengthened its defence budget. The Swedish parliament approved an increase of military defence spending with approximately 3,3 billion EURO [33 billion SEK] during the period 2016–2020.

Recently the Swedish Government decided to increase defence spending by totally 2,5 billion EURO [25 billion SEK] in the years 2021 to 2025. In total, this constitutes a 40 percent increase of defence spending. A massive national effort.

During the last couple of years, we have taken important steps to increase our military capability. I have already mentioned military exercises, which has increased in number and size. Other examples include the reactivation of conscription. Worth to note is that the conscription is also gender neutral. We have re-established a permanent presence on the island of Gotland.

Large investments in defence equipment have been made, for example with

new next generation submarines, Gripen fighter aircrafts and with the Patriot missile defence system. We have also added funding to ensure that civil defence planning is restarted.

* * *

At the same time as we are strengthening our national defence, we are deepening our international defence cooperation focusing on the security of the Baltic Sea and Northern Europe.

On a bilateral basis we work closely with our Nordic neighbours – especially with Finland – with the Baltic states, Poland and Germany. We also cooperate very closely with the UK, the Netherlands, France and the US.

The defence cooperation between Finland and Sweden is the most far-reaching. The cooperation aims at strengthening the defence capabilities of our two countries and creating the preconditions for combined joint military action and operations in all situations. The cooperation covers operational planning for all situations, including beyond peace time.

The cooperation with the United Kingdom is also of great importance. We regret the fact that the UK has left the European Union but of course respect this democratic decision. However, the UK is, and will remain, one of Sweden's most important partner countries in the field of defence and there is a mutual desire to maintain and deepen this cooperation. The Swedish-British defence cooperation will not change because of Brexit. In July 2019, we entered a Future Combat Air Systems Cooperation (FCASC) agreement with the UK looking at the options for jet-fighter systems after 2040. We are confident that Britain will maintain its contribution to European security in a spirit of solidarity.

Besides bilateral cooperation, the security network in the Baltic Sea Region is strengthened by different regional defence cooperation such as NORDEFECO, the Northern Group and the Joint Expeditionary Force. It is important to focus on making all these collaborations operational.

The Nordic defence cooperation celebrated its ten-year anniversary last year. It is my strong belief that the defence collaborations Sweden enters must lead to concrete and operational results. The Nordic defence cooperation fulfils this belief.

We have together established secure communications between our capitals,

we have facilitated easy access to each other's territories, and we have taken measures to improve our common situational awareness by the exchange of air surveillance information. We have also established a Crisis Consultation Mechanism which enhances information sharing and consultation during crisis or conflict.

Regional capability development and cooperation is crucial when building security in our vicinity. However, a strong transatlantic link is key.

For the security of Europe, and particularly the stability in the Baltic Sea Region, United States-, Canada- and NATO-presence is necessary. Therefore, we welcome NATO's Enhanced Forward Presence and the US efforts to further strengthen its presence.

Sweden has a long-standing bilateral defence cooperation with the United States including a Statement of Intent from 2016. One good example is training and exercises which is conducted on a regular basis. The United States made for example, together with a number of countries, a substantial contribution to our national exercise Aurora 2017 and to Aurora 2020 as previously mentioned. This is a clear signal of the US engagement.

On a European level, the exercise Defender 2020 will send an even more important signal regarding its commitment to European security. Together with Finland, we also have a trilateral cooperation, including a Statement of Intent from 2018, with the United States. During my six years as Minister for Defence, I have seen a continuity and increase in the practical implementation of our cooperation with the United States.

Sweden's bilateral and trilateral security arrangements with the US is complementary to our relationship with NATO. NATO plays an indispensable role for transatlantic and European security due to its unique capabilities and institutional strength.

The importance of Sweden's NATO partnership has grown as a direct consequence of the deteriorated security situation in our neighbourhood. Political dialogue with NATO on common security challenges and how to counter them is of strategic value. The partnership with NATO is crucial to developing the interoperability and capabilities of the Swedish Armed Forces. Through our status as Enhanced Opportunities Partner, we are seeking to further strengthen this partnership, in particular regarding cooperation in a potential regional crisis. Training and exercises are another priority in our partnership with NATO.

The EU and NATO are both instrumental for meeting today's complex security challenges in Europe and beyond. As a member of the EU and close partner to NATO, Sweden has a strong interest in an effective, result-oriented strategic partnership between these organisations. Let me stress that the organisations must be complementary to each other. The work on simplified military mobility is an area where EU and NATO are complementing each other.

The EU is an important foreign and security policy arena and a guarantor for security and peace. Europe must take a greater responsibility for its security and defence, while ensuring that we strengthen our ability to work with partners.

Sweden welcomes the progress made within the EU towards strengthening the defence domain of Europe. Moving forward, our cooperation on security and defence should strengthen both Europe's military capabilities and EU's solidarity, cohesion and our ability to act. From a Swedish perspective, the goal for EU's defence cooperation is to create a stronger European pillar in security and defence, to be a stronger partner and to realize the agreed level of ambition. This must be done in a way that strengthens both the EU and our cooperation with strategic partners.

* * *

Sweden is just in the beginning of a long-term process of strengthening our contribution to European security. This demands both time and political endurance. This autumn the Swedish government plans to present a new defence policy bill for the period 2021–2025. I can ensure you that the main lines remain; Sweden will continue to build national military capability and deepen our international cooperation. By strengthening our defence, we are also raising the threshold for conflicts in our vicinity and making sure that Sweden is a provider of security in Europe.

* * *

Ladies and Gentlemen,

International challenges require international response. I believe in the strength of European cooperation and a strong transatlantic link. In the face of increased global competition, friends must continue to stand together. We must confront the challenges, whether they come from inside or outside. We are united by the responsibility of maintaining peace and stability. In order to

shoulder that responsibility, we must continue to strengthen our military capabilities and ensure our defence collaboration leads to concrete results.

We must also do everything in our power to restore respect for the principles of international law and the European security order. We must also strengthen the institutions and instruments – such as the OSCE and the Vienna Document – that are key parts of European security architecture.

Thank you for listening. I am ready to take your questions.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsminister Peter Hultqvists anförande vid Ukrainian seminar, Yalta European Strategy/Viktor Pinchuk Foundation

Publicerad 16 februari 2020

München 15 februari 2020. Det talade ordet gäller.

Thank you, Dr. Richard Haass, for organising this meeting and thank you for your invitation.

I am of course honoured to take part in this seminar and discussion again. At the same time, it is with great regret that I come back to the MSC six years after Russia's illegal annexation of Crimea and once more I am reminded of the fact that the conflict in Donbas is still going on and Crimea is still illegally annexed by Russia. So, the pleasure of meeting you aside, I wish we did not have to have this conversation.

However, let me start by saying that my country's position on the situation in Ukraine remains very clear and at the same time very firm:

The illegal annexation of Crimea and the Russian aggression in Donbas (alongside the war in Georgia in 2008) are the greatest threats to the existing European Security order since the end of the cold war. Furthermore, they are clear examples of how a country that perceives itself as a great power thinks itself entitled to a sphere of influence where it can act at its will.

I have said this before here in Munich: we cannot allow the illegal annexation of Crimea and the Russian aggression in Donbas to become a status quo. This cannot be written in our history books as something which just happened.

For that reason, international support for Ukrainian territorial integrity and

sovereignty, within its internationally recognized borders, is central. Not only to Ukraine but to all of us, and to the credibility of the European security architecture.

Furthermore, a successful Ukraine is an effective way to meet Russia's challenges to the European security order. Promoting and supporting Ukrainian reforms is therefore also of key importance.

I welcome the constructive approach shown by president Zelensky. His determination to bring the conflict in Donbas closer to a resolution provides grounds for optimism.

The confidence-building measures agreed at the Normandy Summit in December are a step in the right direction.

While the Ukrainian ambition to seek solutions is admirable, we must also keep in mind the importance of all parties now honouring their commitments.

We must maintain international pressure on Russia to fulfil the Minsk agreements and to end the illegal annexation of Crimea.

The conflict started with violations of Ukraine's sovereignty and territorial integrity. A solution to the conflict in eastern Ukraine depends on Moscow. We cannot allow that the constructive Ukrainian approach to be exploited and used as a way for Russia to move its positions further forward or to remain idle. So far, we have not seen Russian willingness to live up to its commitments under Minsk (withdrawal of mercenaries, control of the state border, unlimited access of OSCE SMM to non-government controlled areas etc). Instead Russia is further aggravating the problems, for example by issuing Russian passports to inhabitants of the territories not controlled by the Ukrainian government.

Now that we have a grave situation in Europe where the rulebook – I am talking about the European security order – is being challenged by one large country. In this situation the single most important factor for us is unity. European and transatlantic unity in meeting and confronting the Russian challenges is absolutely paramount.

We must not accept, directly or indirectly, the use of military violence as a political tool to interfere in other countries in Europe in the 21st century. The respect for the principles of the European Security Order, enshrined in Helsinki and Paris, must be restored.

I would also caution against some ideas currently circulating on regional consultation mechanisms between the great powers, while excluding the countries concerned. There can be no talk of spheres of influence, buffer zones, unequal right to sovereignty and territorial integrity. There can be no states “in between”.

One obvious measure from our side is to assure that the EU sanctions remain in place. They should not be allowed to be lifted nor eased until full implementation of the Minsk agreements.

Let me also say a few words about the OSCE.

As you know, Sweden will assume the chairmanship of the OSCE in 2021. We will focus on OSCE core business and our commonly agreed principles and commitments. The European Security Order and the concept of comprehensive security including democracy, human rights and equal rights for all, will feature high on our agenda. Likewise, we will continue the important efforts aimed at conflict-resolution in the OSCE area.

Dear friends, maintaining our existing security architecture and the commonly agreed European Security Order – as enshrined in the Helsinki Final Act and the Charter of Paris – is a core security policy interest for Sweden and, I believe, our whole region. The right of states to territorial integrity and sovereignty, and to freely choose their own security arrangements is not negotiable.

For that reason, what happens in Ukraine concerns us all. It concerns all European countries, including my own. Sweden is a medium-sized European country that has chosen to be militarily non-aligned. It goes without saying that what has happened in Ukraine is an intimidating scenario. That the illegal annexation of Crimea and the intervention in Donbas have been going on for six whole years puts European stability in peril.

This is not only about the fate of two parts of Ukraine. This is about our core values, our freedom, our sovereignty, our prosperity and our democracy.

Thank you for your attention.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsminister Peter Hultqvists tal vid Folk och Försvar 2020

Publicerad 13 januari 2020 Uppdaterad 13 januari 2020

Det talade ordet gäller.

Ers kungliga höghet,

Mina damer och herrar,

Ungefär 70 svenska soldater och officerare tjänstgör i Irak, som en del av den globala koalitionen i kampen mot Daesh. Under de senaste dagarna har deras situation varit extra turbulent, med anledning av de ökade spänningarna mellan USA och Iran.

Jag har vid två tillfällen haft direkt kontakt med förbandet, för att få prata med dem direkt och höra deras bedömning av läget. Jag vill passa på att uttrycka min tacksamhet för deras tjänstgöring för Iraks och vår säkerhet.

På samma sätt vill jag uttrycka mitt tack till de som tjänstgör i Mali, i Afghanistan och som på andra sätt tjänstgör i uniform runt om i världen. Ni bidrar till säkerheten i de länder ni verkar, men också till vår säkerhet här hemma.

Ni ska ha tack.

Vi lever i en tid av snabba förändringar.

Grundläggande normer och gemensamma åtaganden kring mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer utmanas i allt högre utsträckning.

Fokus skiftar snabbt i ett svårförutsägbart internationellt och nationellt landskap. Vi ser starka politiska spänningar i hela västvärlden, och det sker

ständigt medvetna försök att underminera våra samhällen. Samhällets demokratiska strukturer och öppenhet utnyttjas medvetet, systematiskt och skamligt.

Ett flagrant exempel på en operation syftande till underminering och förvirring var det som ägde rum i samband försöket att mörda den tidigare underrättelseofficeren Sergej Skripal med nervgift i Salisbury 2018. Efter att ha gjort gällande att man förstört sina kemiska vapen 2017 pekade Ryssland ut ett antal länder, däribland Sverige, som "en av de mest sannolika källorna" till det gift som använts.

Ryssland har konsekvent försökt att förneka och misstänkliggöra alla anklagelser om att man använt giftet och genomfört attacken i Salisbury. De har försökt att peka ut andra länder som tänkbara källor till det aktuella giftet som ett av många sätt att desinformera, underminera och så tvivel om händelsen.

Det har handlat om en klassisk påverkans- och desinformationsoperation syftande till att dölja och skapa förvirring. Glöm inte detta! Detta är bara en av en stor mängd operationer som pågår.

Med detta sagt är det viktigt att poängtera att vår politik gentemot Ryssland har två spår. Vi står upp för EU:s sanktioner, och markerar mot beteenden som vi finner oacceptabla. Vi markerar mot brott mot mänskliga rättigheter och den internationella lagstiftningen. Men vi, liksom EU, har kontakter och dialog med Ryssland och det ryska samhället. Vi behöver samarbeta där vi har gemensamma intressen. Vi stödjer det ryska civilsamhället och strävar efter stärkta mellanfolkliga kontakter. Vi har konkreta samarbeten i bland annat Östersjöstaternas råd, i Barentsrådet och i Arktiska rådet.

Regeringar i öppna och demokratiska samhällen varken vill, kan eller ska agera på samma sätt som auktoritära regimer. Det är inte detsamma som att vi ska stå handfallna när vi ser påverkansoperationer, när vi ser systematiskt desinformation. Vi bör agera på följande sätt:

- 1) Vi måste inse att vi befinner oss mitt i en situation där vi tillsammans med andra demokratier och demokratiska krafter i stort sett dagligen utsätts för desinformationsattacker och påverkansoperationer från såväl statliga som icke-statliga aktörer. Vi måste våga inse att det finns de som vill våra öppna och demokratiska samhällen illa.

2) Vi måste stärka allmänhetens kritiska tänkande och medvetandegrad genom debatt och kunskapsspridning. Samtidigt måste vi bli bättre på att göra det tydligt när vi utsätts för eller utnyttjas i påverkansoperationer.

3) Vi måste förstärka vår gemensamma förmåga att följa denna typ av aktiviteter och att kunna bemöta dem. Som statsministern utlovade på denna konferens för två år sedan, ska en myndighet för psykologiskt försvar inrättas under denna mandatperiod.

4) Vi måste utveckla det internationella samarbetet för att möta den här typen av utmaningar. Det sker inom ramen för hybridcentrumet i Helsingfors, cybercentrumet i Tallinn och centrumet för strategisk kommunikation i Riga. Dessutom har medlemsstaterna inom EU utvecklat samarbetet kring dessa frågor och samarbetet mellan EU och Nato utvecklas mycket kring detta.

Viktigast är att våga inse att det vi står inför är en konfrontation mellan krafter som förespråkar öppna och demokratiska samhällen och sådana krafter som vill driva mot en mer auktoritär riktning. Denna kraftmätning finns såväl i det internationella spelet länder emellan som inom alla våra länder.

Således handlar det om att:

1) värna demokratin,

2) bekämpa och minska klyftor inom Sverige, både ekonomiskt, socialt och regionalt. Jämlika samhällen ger ökad motståndskraft mot auktoritära rörelser och en sådan samhällsutveckling.

Det säkerhetspolitiska läget i vår del av Europa har försämrats över tid. Oförutsägbarheten har också ökat. Som utrikesministern konstaterade igår, måste vi se att vi inte kan utesluta ett väpnat angrepp eller användandet av militära maktmedel mot Sverige.

De ryska aggressionerna i Georgien och Ukraina visar en rysk beredskap att använda militära medel för att nå politiska mål och därmed en vilja att utmana den europeiska säkerhetsordningen. Därför är det viktigt att upprätthålla de EU-sanktioner som riktats mot Ryssland som en följd av agerandet i Krim och mot Ukraina. På den punkten går det inte att kompromissa.

För Sverige och andra mindre stater är det viktigt och nödvändigt att stå upp för alla nationers rätt att självständigt göra sina säkerhetspolitiska val. Vi kan aldrig acceptera inskränkningar i mindre staters suveränitet och frihet att göra politiska val. Ingen stat har rätt till intressesfärer. Ingen stat har rätt att dominera över andra.

Det är avgörande att i alla lägen kräva respekt för FN-stadgans principer om nationernas suveränitet.

Jag vill även säga något om kärnvapen. Vi ser just nu en oroande utveckling där ingångna avtal bryts, där länder rustar upp sina arsenaler och där man i retoriken talar om användandet av kärnvapen som ett faktiskt handlingsalternativ. Det finns många exempel på den här utvecklingen som gör världen farligare: avstegen från det kärntechniska avtalet med Iran, utvecklingen på koreanska halvön, spänningar mellan Indien och Pakistan.

I vårt närområde har vi under det senaste decenniet kunnat se Ryssland utökat sina övningar, på ett sådant sätt att den ryska kärnvapenförmågan tydligt ska framgå.

Det är en kraftfull säkerhetspolitisk signal från rysk sida.

I oktober förra året genomförde Ryssland vad som framstår som den största kärnvapenövningen sedan 1991, Grom 2019. Övningen omfattade ett eskalerande scenario, som avslutades med ett ryskt kärnvapenanfall. Syftet var att öva förmågan att sätta in och använda strategiska styrkor för att möta aggression.

Så ser det ut i vår nära omgivning. Vi ska ha det klart för oss när vi för debatten om kärnvapen. Kärnvapen finns i vår absoluta närhet. För Sverige är det viktigt att kärnvapenrustningen bryts!

Samtidigt med en allt mer högljudd kärnvapenretorik och en intensifierad övningsverksamhet med kärnvapen, finns tecken på att de internationella regimerna för rustningskontroll och nedrustning utmanas och försvagas. Som en direkt följd av ryska avtalsbrott valde USA förra året att lämna INF-avtalet, vilket vi från svensk sida uppfattar som väldigt olyckligt.

För små stater är det viktigt att upprätthålla den norm- och regelbaserade internationella ordningen. Därför är det viktigt för Sverige att Ryssland och USA kommer överens om en förlängning av New START-avtalet, liksom att

avtalet om Open Skies upprätthålls och följs. Regeringen har även förhoppningar att årets översynskonferens av ickespridningsavtalet NPT ska leda till konkreta resultat.

Utvecklingen i vår omvärld och inte minst i vårt närområde, visar på vikten av att vårda och fördjupa våra internationella samarbeten. Det svensk-finska försvarssamarbetet har en särställning i våra respektive länders säkerhetspolitik och därmed ett särskilt djup och betydelse. Som bekant sträcker det sig bortom fredstida förhållanden och innehåller operativ planering. Det är ett långtgående steg från två militärt alliansfria stater. Men det handlar om att tillsammans bidra till fred och stabilitet i vår del av Europa.

Under innevarande år kommer regeringen att lägga fram en proposition som öppnar för att snabbare kunna ge stöd och hjälp till Finland i en kritisk situation. Motsvarande lagstiftning finns redan på finsk sida. Just detta är ett stort och viktigt steg i vårt samarbete och bygger på gemensamma intressen och förtroende.

I går pratade Norges förre ÖB Sverre Diesen här om behovet av trilateralt samarbete mellan Norge, Sverige och Finland kring säkerheten i Skandinavien. Han har helt rätt och i augusti deltog jag vid ett möte lett av den finska presidenten, där Norges, Sveriges och Finlands statsministrar, försvarsministrar och inrikesministrar deltog. Och det pågår ett intensivt arbete mellan våra respektive departement för att hitta former och vägar framåt för att fördjupa detta samarbete mellan dessa länder.

Vårt medlemskap i EU, partnerskapet med Nato, det nordiska försvarssamarbetet, vårt samarbete med de baltiska staterna, Polen, Tyskland, Storbritannien, Nederländerna och den transatlantiska länken till USA är också avgörande för Sveriges säkerhet och för stabilitet och fred i vår del av världen.

Samarbetet skapar gemensam styrka, höjer tröskeln och förebygger äventyrligheter och kriser.

Det arbete som gjorts de senaste åren gör att vi är betydligt starkare tillsammans i dag än i oktober 2014.

Att förstärka och fördjupa dessa samarbeten är ett grundfundament i den här

regeringens försvars- och säkerhetspolitik. Dessa samarbeten är avgörande för Sveriges säkerhet och får, vilket jag sagt tidigare, inte rubbas!

Även vår nationella försvarsförmåga är starkare i dag än i oktober 2014. Krigsdugligheten har förbättrats. Vi har fler personer i grundutbildning och i de grundläggande officersutbildningarna. Förbanden fungerar bättre och utvecklas allt mer mot att lösa nationella huvuduppgifter. Värnplikten är återaktiverad. Ett mycket strategiskt och viktigt beslut.

Från 2016 till och med i år har nivån på anslagen till det militära försvaret ökat med 10,5 miljarder kronor. Det är en ökning med nästan 25 procent. De totalt 33 miljarder kronor som tillförts det militära försvaret under perioden har gett resultat. Det har stärkt andan i Försvarsmakten, det har stärkt förtroendet bland det svenska folket, det har stärkt förtroendet för Sverige hos våra samarbetspartners och det har noterats av de som behöver notera detta. Men vi är långt ifrån färdiga.

Sverige behöver fortsätta att förstärka den nationella försvarsförmågan. Socialdemokraterna, Centerpartiet, Miljöpartiet och Liberalerna är överens om att nivån på anslagen till det militära försvaret successivt ska öka med 25 miljarder kronor under åren 2021–2025. Det är en ökning med 40 procent och garanterar en fortsatt militär förmågeökning. Totalt kommer 75 miljarder kronor att tillföras det militära försvaret under perioden.

Det är en mycket stor satsning, som saknar motsvarighet sedan 1950-talets början. Som alla bör förstå är ökningen av sådant slag att plattformen är rejäl och stark. Jag tänker inte polarisera eller recensera andra, utan konstaterar istället att vi har ett jobb att göra. Är vi konstruktiva löser vi uppgiften. Jag tror det räcker så idag på den punkten.

Vi går snart in i ett skede med diskussioner och förhandlingar mellan de politiska partierna. Inför den kommande processen vill jag göra några markeringar om regeringens ståndpunkter. De har förankring i försvarsberedningens rapport.

- Försvarsmaktens numerär ska öka. Särskilt gäller detta armén, som måste bli större. Som jag sagt tidigare på den här scenen är kvantitet också en kvalitet. För att vi öka uthålligheten måste vi bli fler.

- Det innebär att antalet värnpliktiga måste öka. Vi ska gå mot att 8 000 värnpliktiga utbildas årligen senast 2025.

- Armén måste inte bara bli större, den måste också utvecklas mot nya uppgifter. Förmågan att verka i brigad måste fortsätta förstärkas och vi måste påbörja utvecklingen att även kunna leda på divisionsnivå. För att mer effektivt kunna producera inte minst arméförband, måste ett fungerande system för förbandsomsättning utvecklas och värnpliktiga befälskategorier återinföras. Ett jägarregemente ska öppnas i Arvidsjaur.

- Satsningen på Gotland måste fortsätta och förstärkas med såväl luftvärn som artilleri, underhåll och logistik samt ledningsresurser. Vidare är det nödvändigt att värnpliktsutbildning påbörjas på Gotland.

- Försvaret av Mälardalen och Göteborg måste stärkas. Försvaret av såväl huvudstadsområdet som Nordens största hamn är centralt. Det innebär bland annat att ett amfibieregemente ska öppnas i Göteborg under perioden, att vi etablerar en flygflottilj i Uppsala och att en stridsgrupp etableras för försvaret av Mälardalen.

- Marinen och flygets långsiktiga förmågeökning ska säkras. Vi ska bli bättre i alla stridskrafter och försvarsgrenar. Det innebär bland annat fortsatta investeringar i stridsflyg och ubåtar. Både marinen och flygvapnet måste utvecklas så att vår territoriella integritet och nationella självbestämmande kan hävdas i fred, kris och krig. Det innebär en fortsatt utveckling av förmågan att möta ett väpnat angrepp.

Förmågan att möta ett väpnat angrepp måste vara den dimensionerande uppgiften inte bara för Försvarsmakten utan för hela totalförsvaret. Vi ska försvara Sverige på land, i luften och på havet vilket kräver att vår militära förmåga måste utvecklas i en operativ balans och helhet. Det kräver även ett väl utvecklat civilt försvar, vilket inrikesministern kommer att tala mer om imorgon.

I det fortsatta arbetet med att ta fram en försvarsproposition kommer mängder av ställningstaganden kommer att behöva göras. Ekonomi, stora beställningar, organisatoriska avvägningar och allsköns realiteter kommer att behöva hanteras. Syftet är att få så mycket militär förmåga som möjligt för de medel som är avdelade.

Under den period som varit, har vi löpande behövt omförhandla och tillföra medel. Så vill vi inte ha det i fortsättningen, regeringens ingång är att det inte ska ske några omförhandlingar under den kommande perioden utan att den överenskommelse som fattas är det som gäller.

Grunden för det fortsatta arbetet är självklart Försvarsberedningens rapport. Helheten i beredningens förslag ska genomföras på ett sätt som ryms inom den överenskomna ekonomiska ramen. Propositionen ska i sina bedömningar bygga på militärstrategiska perspektiv och överväganden. Om så inte sker är risken uppenbar för att medel inte används till huvudsyftet, det vill säga att öka den militära förmågan.

För Sveriges trygghet, för solidariteten med våra samarbetspartners, för stabiliteten i vårt närområde, för den långsiktiga freden och respekten för varje nations rätt till självbestämmande är det nödvändigt att vi står fast vid våra grundläggande utvecklingslinjer.

1) Höjd nationell militär förmåga som en tyngdpunkt i totalförsvaret.

2) Fortsatt fördjupning av våra internationella samarbeten som är en viktig del av säkerhetsarkitekturen i Europa.

Detta skapar styrka vilket banar vägen för fred och stabilitet.

Tack för att ni lyssnade.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist vid Folk och Försvars rikskonferens 2019

Publicerad 13 januari 2019

Anförande vid Folk och Försvars rikskonferens i Sälen, den 13 januari 2019. Det talade ordet gäller

Ers majestät,

Ers kungliga höghet,

Mina damer och herrar,

Först av allt: Tack till alla som gjorde beundransvärda insatser i samband med bränderna sommaren 2018. Ni gjorde alla en viktig insats för Sverige. Tack! Jag vill också upprepa mitt tack till alla som gjort och gör en insats för freden i internationell tjänst. Tack!

Låt mig inledningsvis klargöra att mitt anförande främst kommer att fokusera på de försvarspolitiska delarna av Sveriges säkerhetspolitik. Vår säkerhetspolitik har en bredd som inkluderar såväl försvars- som utrikespolitik, diplomatin som den främsta försvarslinjen, dialog och strävan efter internationella överenskommelser, respekt för internationell lag och rätt, varje nations rätt till suveränitet och Sveriges roll som internationell brobyggare. Starka bi- och multilaterala samarbeten, insatser för avspänning och ett säkerhetsbygge tillsammans med andra nationer och organisationer hör också till vår agenda.

Regeringen har också antaget en nationell säkerhetsstrategi. Och den finns att ta del av här på konferensen.

Syftet är ytterst är att bidra till fred och säkerhet.

Det är insikten om djupet i det som sker i vårt närområde som avgör vad som är nödvändigt när vi bygger vår försvars- och säkerhetspolitik. Handlingarna är det som ytterst är intressant att analysera och ta ställning till.

Frågor som de här måste återkommande ställas: Vad är det som döljer sig bakom olika utspel? Vad är syftet med olika typer av ageranden?

På det försvars- och säkerhetspolitiska området är några viktiga noteringar om utvecklingen i vår nära geografi följande:

- Ryssland investerar mycket stora belopp i en ökad militär förmåga både konventionellt och när det gäller kärnvapen. Man gör det långsiktigt och förbanden övas och vi kan notera en förbättrad kapacitet. Förstärkningar sker i såväl det västra militärdistriktet, Kaliningrad som i Murmanskområdet och gamla sovjetiska baser i Arktisområdet aktiveras.

- Kriget i Ukraina pågår som en lågintensiv konflikt. Den folkrättsvidriga annekteringen av Krim 2014 och den ryska aggressionen mot Georgien 2008 ändrade de grundläggande säkerhetspolitiska förhållandena i vårt närområde. Annektering av Krim var oacceptabel då, och är det i lika hög grad nu.

- Från tid till annan noterar vi provokativt beteende från rysk sida på både mark- och luftarenan i Östersjöområdet. Såväl i Östersjön som utanför norska kusten har Ryssland avlyst stora arealer inom så kallade FIR-områden för testverksamhet som någon form av ny markering.

- Giftattacken i Salisbury och spioneriet mot organisationen för förbud mot kemiska vapen (OPCW) är handlingar från den ryska regimen som är oacceptabla.

Det vi har att betrakta är ett helt batteri av aktiviteter som sträcker sig över hela skalan med militär aktivitet och uppbyggnad, säkerhetspolitisk markeringspolitik, psykologiska operationer med vilseföring – splittring – överraskning – underminering och desinformation. Spioneri och provokativt beteende med dominanshandlingar som ingredienser hör också till bilden.

Vid sidan av det ryska agerandet står Europa inför stora utmaningar som får konsekvenser även för oss här i Norden. Svårigheter att återhämta sig efter finanskrisen 2008, fortsatt hög arbetslöshet, instabilitet i unionens grannskap och oförmågan att hantera flyktingsituationen är alla utmaningar som bidragit till osäkerheten. Högerextremism och populistiska rörelser som

ifrågasätter värderingar och överenskommelser är också ett faktum.

Dessutom står EU inför Storbritanniens utträde och de konsekvenser som därav följer, samt ett auktoritärt Kina som allt mer aktivt använder sin ekonomiska makt och strävar efter säkerhetspolitisk positionering. Kinesiska infrastrukturinvesteringar och drift av transportnoder i olika delar av världen, inklusive Europa, är för dem en strategisk fråga. Kina deltog 2017 för första gången i en militär marinövning i Östersjön tillsammans med Ryssland. I Arktisområdet visar man ett ökat intresse för forskning, utvinning och transporter. EU-kommissionen har föreslagit en ram för granskning av utländska direktinvesteringar.

Vi är mycket medvetna om de säkerhetsproblem som kan uppstå när utländska aktörer förvärvar verksamhet som rör kritisk infrastruktur och säkerhets känsliga uppgifter. Regeringen har tillsatt två utredningar som har bäring på det området. Det handlar om säkerhetsskyddsfrågor och skydd av totalförsvaret.

Så ser den situation ut varje regering har att förhålla sig till. Vi kan inte blunda för att det säkerhetspolitiska läget över tid har försämrats. Vi måste ha en medvetenhet om att kriser och incidenter som inbegriper militära maktmedel kan uppstå och vi kan heller inte utesluta militära angreppshot. Därför är det nödvändigt med långsiktiga och ökande satsningar på att förbättra den svenska nationella militära förmågan. Försvaret ska vara krigsavhållande och därmed fredsbevarande.

Att förstärka vår nationella försvarsförmåga är det ena benet i regeringens försvars- och säkerhetspolitiska strategi. Jag är glad för att det finns en bred enighet om detta i Sveriges riksdag. Försvarsgruppen med representanter från Moderaterna, Centerpartiet, Miljöpartiet och Socialdemokraterna har träffats med regelbundenhet. Fyra försvarsöverenskommelser har gjorts under de senaste fyra åren.

Försvarsbeslutet från maj 2015 var en nödvändig omriktning av försvarspolitik, men arbetet måste fortsätta och gå vidare. Försvarsberedningens kommer att redovisa sin slutrapport i maj 2019. Nästa försvarsbeslut kommer att omfatta åren 2021 – 2025.

Jag vill påminna om följande punkter i mina anvisningar till försvarsberedningen:

- Belysa krigsorganisationens och den militära förmågans relevans för

nationellt försvar som för internationellt fredsfrämjande insatser.

- Särskilt belysa behovet av försvarsförmåga på Gotland.
- Analysera behovet av att utveckla försvarsunderrättelseförmågan samt utveckla plattformen för cyberförmågan i Försvarmakten.
- Utvecklingen av försvarssamarbetena med andra länder och ytterligare fördjupat samarbete med Finland.

Detta är strategiskt viktiga punkter som ytterst handlar om hur vi fortsätter utvecklingen mot en högre nivå av militär förmåga samtidigt som vi stärker våra möjligheter att samverka med andra länder. Det höjer tröskeln för konflikter och bidrar till stabilitet och fred. Jag ser fram emot att ta del av försvarsberedningens slutsatser.

Jag vill också peka på några viktiga saker som hänt de senaste fyra åren och som är grundläggande för den framtida Försvarmaktens utveckling:

- Förstärkning av Försvarmaktens basplatta med bland annat 200 fordon och personlig utrustning, såsom till exempel 88.000 marschkängor. Stora resurser har lagts på reovering, vidmakthållande och underhåll vilket förbättrar den materiella tillgängligheten.
- Reaktivering av mönstring och grundutbildning med värnplikt i syfte att skapa fulla och övade förband. Omkring 3.700 värnpliktiga ingick i den första kull som ryckte in 2018. 2015-2017 genomförde 2.500 personer repetitionsutbildning.
- 40 stycken granatkastarbandvagnar 90 har beställts och ska levereras innan 2020. Sex brobandvagnar är levererade.
- Alla 24 Archerpjäserna är levererade till Försvarmakten.
- Två nya ubåtar, A-26, har beställts.
- Vi har beställt ett nytt medelräckviddigt luftvärn, Patriot. Det var ett väldigt viktigt beslut vi fattade innan valet.
- Sjömålsrobot till JAS 39E och fartyg har levererats. 18 stycken helikopter 14 har levererats.
- Leveransen av radarjaktroboten Meteor har en avgörande betydelse för

flygvapnets kapacitet.

- Bygge av ett nytt signalspaningsfartyg.
- Förbättrad förmåga till ubåtsjakt, innefattande sensorer och antiubåtsgranatkastare. Även lätt torped är beställd.
- Hemvärnet har fått fyra granatkastarplutoner och har tillförts nya fordon. I juni i år genomfördes en lyckad beredskapsövning med hemvärnet. Den största sedan 1970-talet.
- Etablerandet av och invigningen av ett nytt regemente på Gotland. Det innefattar i nuläget ett stridsvagnskompani och ett mekaniserat kompani. Luftvärn i form av luftvärnskanonvagn 90 har tillförts.
- Återtagande av brigadförmågan vilket också prövats i flera övningar såsom Cold Response 16, Aurora 17 och Trident Juncture 18. En generellt sett mer kvalificerad övningsverksamhet.
- Ny logistisk organisation införs från 1 januari 2019 som innebär övergång till anpassning till krigstida krav och inte fredsrational effektivitet.
- Genomförandet av övningen Aurora 2017 med 20.000 soldater med scenariot försvar av Sverige tillsammans med trupper från andra länder i Norden, Baltikum, Frankrike och USA. Övningen var den största på 23 år.
- Återupptagandet av utvecklingen av ett totalförsvar där militär och civil krisberedskap samverkar. Gotland är ett pilotprojekt på detta område.

Mycket som stärker den svenska militära förmågan har hänt under den gångna fyraårsperioden. Vi har brutit en negativ trend. Vi har ett starkare försvar idag än 2014. Det är ett entydigt faktum. Men för att klara framtiden och en fortsatt nödvändig förmågeökning så måste det finnas en insikt om, vilket jag sagt många gånger i Sälen, att det tar tid att bygga militär förmåga, men snabbt att radera den. Långsiktighet och uthållighet är absolut nödvändigt om vi ska nå de resultat som eftersträvas.

Med tanke på utgångsläget kan man inte nog betona den förändrade inriktningens betydelse för vår förmåga och för vårt militära försvar. Att förbereda oss för krigstida krav, det vill säga att kunna försvara oss mot en kvalificerad motståndare i ett högintensivt krig ställer helt andra krav än de som gällde i den förra försvarsinriktningen med fokus på internationella insatser. Planeringen är nu mer konkret och tydligare, övningar följs upp

ordentligt och redovisning av styrkor och svagheter är ett kvitto på detta. De nationella kraven står nu i fokus.

Försvarsmakten tillförs betydande ekonomiska belopp fram till 2020. Men det handlar inte bara om ekonomiska medel för att klara våra mål, utan också om att pengarna används på ett effektivt och bra sätt. Statskontoret har pekat på behovet av förändrade styrningsmekanismer inom Försvarsmakten. Det är konstateranden som ska tas på allvar. Underlag och planering ska vara av högsta kvalitet.

Jag vill göra följande markering; Det är viktigare att diskutera hur vi skapar konkret militär förmåga och hur pengarna verkligen används, än att fokusera på olika fyrkantiga procentsatser av BNP. Det är nämligen resultaten som räknas i skarpt läge.

Det andra benet i regeringens strategi är våra internationella samarbeten. Det handlar dels om renodlade försvarssamarbeten, dels om materielfrågor. Under den gångna fyraårsperioden har vi undertecknat sammanlagt 14 avtal. Det vittnar om en omfattande aktivitet och att vi rejält fördjupat Sveriges internationella engagemang. Avtalen bidrar till ett säkerhetsnätverk som skapar en höjd tröskel och stabilitet i vårt närområde. På den punkten har vi varit mycket aktiva.

Det handlar om Finland, övriga nordiska länder Danmark, Norge och Island, de baltiska länderna Estland, Lettland och Litauen, Polen, Tyskland, Storbritannien och Nederländerna. Det skapar ett säkerhetsnätverk i Östersjöområdet och en plattform för att kunna agera gemensamt i samband med olika krissituationer. Självfallet spelar den transatlantiska länken till USA en oerhört viktig roll. USA:s och Natos närvaro i vårt närområde är av stor betydelse för stabilitet. Vårt bilaterala avtal med USA och det svensk-finska avtalet med USA har stor betydelse. Det utgör oavsett administration eller ministrar en kärna i vårt försvarspolitiska samarbete. Vår EOP-status inom ramen för Natos partnerskap har också stor betydelse.

Det är ett nationellt intresse för Sverige att EU agerar enigt i svaret på säkerhetsutmaningarna, inte minst när det gäller det ryska agerandet. Sverige har tydligt drivit vikten av att upprätthålla sanktionerna mot Ryssland med anledning av agerandet mot Ukraina. Vi markerar respekten för folkrätten och den europeiska säkerhetsordningen. Men samtidigt söker både Sverige och EU dialog med Ryssland där det är av ömsesidigt intresse.

Vi har också inom EU mycket tydligt och aktivt hävdad svenska intressen i

samband med etablerandet av det permanent strukturerade samarbetet Pesco och i förberedelserna för den europeiska försvarsfonden, EDF.

Imorgon kommer mina försvarsministerkollegor från Danmark, Finland och Norge hit till Högfjällshotellet. Det gläder mig, då det nordiska samarbetet är av stor betydelse i vår strategi för att stabilisera läget i vårt närområde, minimera risken för civila och militära kriser och bana vägen för en fredlig utveckling. De nordiska länderna är bundna till varandra genom geografi, historia, kultur och värderingar. Vi har ett gemensamt ansvar för att bland annat genom Nordefco – det nordiska försvarssamarbetet - upprätthålla fred och stabilitet i vårt närområde.

För Sveriges del är det väl känt att vårt djupaste samarbete sker med Finland. Det är ett samarbete inom samtliga stridskrafter - armé, flyg och marin. Där finns även en operativ planering för att göra det möjligt för gemensamt agerande bortom fredstida förhållanden, om nödvändiga nationella beslut fattas.

Sverige tar nu 2019 över ordförandeskapet i Nordefco. Under det året kommer vi att gemensamt ta avstamp i arbetet med vår vision inför 2025. Det innebär bland annat:

- Att militära enheter med minimala administrativa restriktioner ska kunna förflyttas mellan nationerna för att genomföra gemensamma aktiviteter och operationer.
- Att ha fördjupat den civil-militära samverkan inom ramen för totalförsvarsuppbyggnad och stödfunktioner för gränsöverskridande hjälpinsatser i krissituationer.
- Att i alla nivåer kunna bistå varandra med information för att ha en aktuell lägesbild om den relevanta situationen i en eventuell konfliktsituation.
- Att stärka Nordefcos roll som plattform för kriskonsultationer.
- Att understödja beredskapen och hållbarheten i att kunna agera tillsammans i samband med en krissituation.
- Att samordna övningsverksamheten mellan de nordiska länderna.
- Att stärka den transatlantiska länken i samband med övningar och andra aktiviteter.

- Att stärka uthålligheten och förmågan i ljuset av ökade cyber- och hybridhot.
- Att tillsammans etablera logistiskt stöd där det är nödvändigt för nationella behov i kris eller konflikt.
- Att fortsätta att stärka dialogen och fördjupa samarbetet med de baltiska länderna.

Detta är en mycket omfattande och ambitiös utmaning. Men rätt hanterat kommer denna vision att kunna föra de nordiska länderna än närmare varandra och dessutom skapa en stark gemensam regional plattform för fred och säkerhet. Tillsammans, oaktat att Sverige och Finland är militärt alliansfria och Norge, Danmark och Island är med i Nato, så kan vi göra mycket för att stärka varandra och dessutom bidra till säkerheten för våra medborgare. Vårt arbete är fredsbevarande. Vi har ett gemensamt ansvar för den nordiska säkerheten.

Mot bakgrund av solidaritetsförklaringar i såväl EU som nordiskt perspektiv så är det naturligt för Sverige att inta en både framåtlutad och aktiv position.

Genom samarbete blir vi starkare. Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Försvarsminister Peter Hultqvist anförande under medaljeringsceremoni för Mali 07

Publicerad 14 juni 2018

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist vid
avtackandet av FN-styrkan Mali07 i Boden, 14 juni
2018. Det talade ordet gäller.

Ärade FN-soldater och anhöriga, mina damer och herrar!

Det är med stor glädje jag är med Er här idag på er medaljceremoni och jag hälsar Er varmt välkomna tillbaka till Sverige.

Vi lever i en orolig och oförutsägbar värld. En värld där demokratin och där de folkrättsliga principerna utmanas dagligen – både långt bortom Sveriges gränser men också i vårt närområde.

Utmaningarna för att bekämpa krig, terrorism, religiös extremism, människohandel, narkotikahandel och instabilitet är många. Tyvärr är det utmaningar som vi kommer att se en lång tid framöver.

Ni har varit på plats i en region där säkerhetsläget försämrats över tid. Vi har bevittnat nästan dagliga attacker i landet. Det bräckliga säkerhetsläget tyder på att fredsprocessen fortfarande är oerhört skör.

Er uppgift har varit att bidra till att uppfylla Minusmas mandat enligt säkerhetsrådets resolution; att stödja förband från andra länder; att bidra med underrättelseförmåga till Minusmas och samtidigt bidra till att utveckla underrättelseförmågan i FN.

Men det arbete som ni utfört får också effekt för den nationella förmågan. Det ni har gjort bidrar till att bygga förmåga hos krigsförband och staber för att kunna verka i en internationell miljö.

Kampen mot terrorism står i fokus i Mali. Terrorismen i Mali består av olika fraktioner som sträcker sig långt utanför Malis gränser. Att stå emot och försöka bekämpa den terrorism och instabilitet som ni sett i landet innebär inte bara att ni stått upp för de oskyldiga och värnlösa. Er insats har också en direkt koppling på att försöka bryta terrororganisationernas mål. Er insats har en direkt effekt på säkerheten i Sveriges närområde.

Och ni som står här framför mig idag har dessutom kommit hem från det, som enligt FN, är det farligaste landet i världen för FN:s soldater, en insats där FN-personal är ett direkt utpekad mål. Ni kan känna stolthet över Er insats!

* * *

Attacken mot Supercampen den 14 april i år är ett exempel på riskerna i Minusma. Attacken i sig var en komplex attack som utfördes med indirekt eld, skottlossning och självmordsbombare. Men genom Er utträdande har ni varit en stöttepelare för de övriga nationerna ni delat camp med – ni har inte gett vika utan snabbt agerat och stått upp i en svår situation.

Jag fick information om att ni vid attacken omedelbart påbörjade förstärkande bevakning och skydd av campen och att ni också snabbt påbörjade ett arbete med att dela information och lägesbild med andra nationer.

Det gör mig och regeringen extra stolt. Ni har bevisat att ni har varit rätt personal, ni har varit rätt övade och på rätt plats. Om detta råder inga tvivel. Jag vet att Era uppgifter inte har varit enkla.

Även all personal som med kvalificerade grund arbetat vid underrättelseenheten 23 har bidragit till stabilitet för insatsen som helhet.

* * *

Jag är övertygad om att ni känner att ni utvecklats både professionellt och personligt av denna insats. Ni har fått med Er nya insikter om Er själva och ett fördjupat förtroende för Era egna kunskaper. Att ta ansvar och leda. Att samarbeta under svåra förhållanden. Att skapa ordning i kaos. Ni tar med Er ovärderliga erfarenheter både professionellt men också privat.

Jag vill uttala hela regeringens tack till Er. Ni har all heder för Er insats. Jag vill också vända mitt tack till alla anhöriga som har stöttat våra soldater. Utan era uppoffringar på hemmaplan hade insatsen i Mali inte varit möjlig.

Ni anhöriga har gjort en svår insats, stort tack för Ert ovillkorliga stöd.

Det är inte var dag ett norrländskt pansarförband byter snön och de norrländska skogarna mot öken och sand i södra Sahara. Jag hoppas att ni spenderar ledig tid med era nära och kära och att ni delar med Er om Er tid på Camp Nobel.

Återigen, tack för Er insats.

Tal från Peter Hultqvist

Anförande vid LRF Mjölks guldmedaljsutdelning

Publicerad 16 april 2018 Uppdaterad 16 april 2018

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist vid LRF Mjölks guldmedaljsutdelning, 16 april 2018. Det talade ordet gäller.

Ers majestät,
Ärade åhörare,
Mina damer och herrar,

Vi svenskar konsumerar varje år lite mer än 106 kilo mjölk per person. Läger man till grädde blir det ytterligare tio kilo, ost ger ytterligare 20 kilo och smör och margarin innebär ytterligare 14 kilo. Med det vill jag säga att ni alla mjölkbönder har en enorm betydelse för var och en i det här landet. En betydelse som man uppenbarligen kan konstatera uppgår till ungefär 150 kilo per person och år.

För mig som försvarsminister är landets förmåga att hävda vår suveränitet och försvara vårt oberoende från antagonistiska makters försök att kringskära vår möjlighet till att självständigt fatta beslut. Ett av de tydligaste verktygen för detta är självklart det militära försvaret och Försvarsmakten.

I juni 2015 fattade riksdagen beslut om en ny försvarspolitisk inriktning som innebar ett än tydligare fokus på vår förmåga att försvara oss mot ett väpnat angrepp. Tillsammans med två efterföljande överenskommelser innebär den nya inriktningen att vi investerar nästan 26 miljarder kronor i det militära försvaret för att den operativa förmågan i våra krigsförband ska öka.

När jag åker runt och besöker våra förband kan jag med tillförsikt säga att vi har ett bättre och starkare försvar idag än vi hade för tre år sedan. För det ska vi vara stolta. Inte minst över de män och kvinnor som varje dag ikläder

sig uniformen och får det att hända.

Parallellt med att vi förstärker vår militära förmåga fördjupar vi vårt försvarspolitiska samarbete med andra länder och organisationer inte minst i vårt direkta närområde. Längst i detta arbete går vi med Finland, där vi påbörjat en planering för möjligheten att agera gemensamt även vid scenarier bortom fredstida förhållanden.

Men vi har även fördjupat vårt samarbete med USA och Storbritannien, med våra nordiska och baltiska grannar, med Tyskland, med Polen och inom ramen för såväl EU som partnerskapet med Nato.

På så sätt bygger vi ett säkerhetsnätverk tillsammans med andra, som bidrar såväl till vår egen säkerhet som till stabilitet och fred i vår del av Europa. För detta är helt nödvändigt, när vi ser hur säkerhetsläget försämrats som direkt följd av Rysslands aggression mot Ukraina och illegala annektering av Krim.

Men den del av beslutet som är mest relevant i det sammanhang vi nu befinner oss är beslutet att åter börja för planering av ett totalförsvar. Lagen är tydlig. Totalförsvar är all den verksamhet som behövs för att förbereda landet för krig. Och när landet intagit högsta beredskap eller när det är i krigstillstånd, är totalförsvaret all den samhällsverksamhet som bedrivs och som syftar till att klara krigsansträngningarna. I detta är självklart möjligheten att försörja såväl Försvarsmakten som landets befolkning med livsmedel en central utmaning och uppgift.

Redan i fredstid vet vi att livsmedelsförsörjningen är sårbar för utmaningar och kriser. När Gävle för ungefär 20 år sedan i det närmaste snöade in, märktes bristen på livsmedel av redan efter ett par dagar. Bland de första livsmedel att ta slut var mjölk och mejeriprodukter.

När Kista i norra Stockholm 2001 drabbades av ett stort och långvarigt strömavbrott förlorade människor möjligheten att laga mat. Även här drabbades försörjningen av mjölk och mejeriprodukter hårt, då möjligheten att hålla dessa varor kylda försvann.

Försörjningen av livsmedel är känslig och det måste vi planera för. Under det kalla kriget hade Sverige ett väl utvecklat totalförsvar, inklusive en robusthet i livsmedelsförsörjningen. Runt om i landet fanns beredskapslager med det viktigaste och Överstyrelsen för civil beredskap hade en tydlig uppgift i att säkerställa hur detta skulle fungera.

Sedan kalla krigets slut har planeringen och åtgärderna inom livsmedelsberedskapen successivt avvecklats. Vi trädde ju, vad många

trodde, in i en tid av långsiktig fred och stabilitet i vår del av världen. 2002 upphörde planeringen för livsmedelsberedskap helt. Sex år efter det gick ryska trupper in i Georgien. Ytterligare sex år därefter dök gröna män upp på ukrainska Krim och den ryska annekteringen av halvön var ett faktum och aggressionen mot Ukraina var inledd.

Därmed hade det säkerhetspolitiska läget allvarligt försämrats och vi påminnes återigen om att vi inte kan göra oss av med paraplyet bara för att det en dag slutar regna.

Och med detta kan jag konstatera att vi åter måste påbörja en planering för livsmedelsberedskapen.

Under det andra världskrigets första år var statssekreterare på Socialdepartementet, som då hade ansvar för det civila försvaret. I sina memoarer konstaterade han att det var "en bjudande plikt att söka skydda människorna för [krigets] fasor eller att åtminstone ge dem en chans att överleva". Det finns med andra ord en moralisk dimension i arbetet med att åter bygga upp totalförsvaret.

Hela samhället måste skyddas och fungera, även under svåra kriser och vid krig.

Att detta arbete negligerats i decennier gör att det finns mycket som måste göras. Försvarsberedningen konstaterade i sin rapport Motståndskraft från december förra året att Sverige idag är kraftigt beroende av import av råvaror och insatsvaror för produktion av livsmedel. Vidare konstaterar beredningen att ett sätt att öka tryggheten i livsmedelsförsörjningen vore att öka den inhemska produktionen av livsmedel.

Detta går helt i linje med den livsmedelsstrategi regeringen tillsammans, borgerliga partierna och Vänsterpartiet kom överens om förra året. Det långsiktiga målet för livsmedelsstrategin är att öka den nationella produktionen av livsmedel. Med ökad egen livsmedelsproduktion så minskar sårbarheten.

Listan kan göras lång på alla funktioner som behövs för att livsmedel ska kunna produceras och nå konsumenten i slutändan. Produktionen av råvaror är mycket viktig förstås, men den är inte den enda avgörande faktorn. Förmågan att producera livsmedel är beroende av att en rad insatsvaror finns tillgängliga, som exempelvis utsäde, foder, gödsel, tillgång till el, transporter och drivmedel, tillgång till personal i alla led, fungerande it och betalningssätt. Hela livsmedelskedjan från producent ända fram till

konsumenten måste fungera, i hela landet.

Som jag redan sagt återstår mycket att göra, men jag vet att det redan nu pågår arbete för att få detta att hända. Myndigheterna i livsmedelskedjan har fått del av regeringens satsning på uppbyggnad av det civila försvaret och delar på 40 miljoner kronor per år från och med 2018 för det arbetet. Med den förstärkningen finns förutsättningar att höja ambitionsnivån i myndigheternas arbete.

Jag säger inte att vi ska återgå till den ordning som rådde i det tidigare totalförsvaret. Men nog finns där erfarenheter från det som var att lära av.

Avslutningsvis vill jag bredda bilden något. Våra jordbruk fungerar inte om inte samhällena kring dem också fungerar. Och för att vi ska kunna ha en livsmedelsproduktion i hela landet, måste även hela landet kunna fungera och människor måste kunna välja att bo kvar.

Det krävs att det finns en grundläggande samhällsservice där människor bor. Att det finns en levande kultur och ett aktivt lokalsamhälle. Att kommunikationer och infrastruktur fungerar så att de människor som bor runt omkring i landet kan hålla kontakten med nära och kära i övriga landet och få grundläggande funktioner att fungera.

Detta är centrala och självklara delar av den landsbygdspolitik regeringen bedriver. Under 2018 satsar regeringen 1,2 miljarder i en hela Sverige-satsning, 1 miljard till att bygga ut bredband med målet att hela landet ska vara uppkopplat 2025 och vi ökar den statliga närvaron i landet genom utlokalisering av statliga jobb. Detta påverkar 21 myndigheter och ungefär 2 000 arbetstillfällen.

För att hela landet ska känna den trygghet en fungerande polis innebär, genomför regeringen den största satsningen på polisen under 2000-talet. Två miljarder kronor tillförs polismyndigheten i år och därefter sker ytterligare höjningar 2019 och 2020. Antalet polisanställda ska ha ökat med 10 000 fram till 2024.

Ett av de stora problemen på arbetsmarknaden, vilket även drabbar branscherna inom jordbruket, är brist på rätt utbildad arbetskraft. Därför har regeringen påbörjat utbyggnaden av ett nytt kunskapslyft, som kommer att vara fullt utbyggt 2021 och då omfatta cirka 100 000 nya utbildningsplatser.

För en tid sedan presenterade Livsmedelsverket en nyhet som var väldigt positiv. Vi kunde konstatera att andelen svenskproducerat kött av den totala konsumtionen ökade. Detta har positiva effekter, inte minst på klimat och försörjningstrygghet på kött. Men också för att hela Sverige ska kunna leva, att fler ska kunna leva på att producera livsmedel.

Sverige har en av världens bästa djurhållningar. Det ska vi värna om. Och då gäller det att vi köper mer svenskproducerade livsmedel. Det finns bredare syften för detta. Jordbruket är så mycket mer än bara producent av livsmedel. Det är svensk historia och kultur, det är ett värnande av stor och värdefull kompetens och det är ett sätt att bevara de öppna landskap vi håller så högt.

Hela landet ska leva, hela landet ska hålla ihop och hela landet ska försvaras. Det är inget som en enskild aktör klarar av ensam. Varken jag, regeringen, Försvarsmakten eller ni klarar denna uppgift på egen hand.

Det är något vi måste ta oss an tillsammans.

Tack för mig.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist i samband med besöket i Georgien (engelska)

Publicerad 12 mars 2018

Tbilisi, 6 mars 2018. Det talade ordet gäller

Dear Ministers, Ambassadors, distinguished guests, officers, ladies and gentlemen – it is a pleasure to address you. I would like to thank Minister Izoria for the opportunity to speak here today.

The bilateral relationship between Georgia and Sweden was established already in 1918 and in that same year the first Georgian embassy opened in Stockholm. The bilateral relationship in the area of defence reaches back to 2009.

In 2008 Georgia experienced the Russian invasion. Let me start by pointing to the fact that this was the first serious attack on the European security order after the end of the cold war.

Six years later came the illegal Russian annexation of Crimea and the Russian aggression in eastern Ukraine. For Sweden the rule-based European security order is of fundamental interest. The right of every country to make its own foreign and security policy decisions without veto from other states is a cornerstone of this order.

My visit yesterday to Ukraine and today to Georgia is important, not the least because we want to show our support for the two countries that have suffered from Russian aggression.

I am pleased that the Swedish-Georgian relations have developed in the defence area. Last year I had the privilege of welcoming my colleague defence minister Levan Izoria to Stockholm and today I visit Georgia as the

first Swedish minister of defence ever.

The exchange of experience with the Georgian Armed forces is appreciated and valuable to us. Also, the Swedish support to the reform of the security sector in Georgia is an important element in our bilateral cooperation.

In particular, I am pleased to have a Swedish instructor in place at the NATO Joint Training and Evaluation Centre supporting the training of the Georgian armed forces.

With that background, I would like to present Swedish perspectives on the security situation in Europe and our view on how we should respond to them.

* * *

Today's Europe faces fundamental challenges. Continued high unemployment, instability in our neighbourhood and the challenges posed by the recent migration crisis. At the same time, the EU is dealing with the consequences of Britain's decision to leave the European Union. On top of this, we see nationalist and populist movements in Europe, including in Sweden and other countries around the Baltic sea.

The complexity and scale of the challenges at hand means that no European state can face them alone – the need for European cooperation is greater than ever.

The current security situation calls for all European countries to engage in creating a Europe that is united and has the capacity to take responsibility for its own security. This is why Sweden was an active partner in the creation of the European Global Strategy and why we have welcomed the creation of the Permanent Structured Cooperation, PESCO.

In these challenging times European unity and solidarity combined with a strong transatlantic link is key. This is of great importance, not the least since Europe is facing a more provocative and destabilising Russia that has lowered the threshold for using military force. Russian military aggression and Russian violation of international law is unacceptable. Russian actions challenge the European security order that we stand for.

* * *

For over a decade, Russia has invested heavily in modernising and rearming its armed forces. The military capability has increased considerably and this

development will continue. By investing a substantial part on national defence in the federal budget, Russia sends a clear message about its priorities.

As I said earlier, the Russian invasion of Georgia and Russia's support to the self-proclaimed republics of South Ossetia and Abkhazia, and Russia's illegal annexation of Crimea and support to so-called separatists in eastern Ukraine are the greatest challenges to the European security order.

There can be no business as usual with Russia as long as this behaviour continues. Russia remains aggressive and its actions increase tensions in our vicinity. This is not only manifested in military action, but also in disinformation and propaganda operations.

The Russian actions do not only constitute an aggression on Georgia and Ukraine but also a threat to the right for every country, including Russia's neighbours, to make their own policy choices. This is a cornerstone in the rule-based world order and the European security order. Therefore, the Russian actions are a concern to us all and make our response all the more important.

Along with the Black Sea, the significance of the Baltic Sea Region to European security has increased. Russia has over the past few years showed a more challenging behaviour including violations of its neighbour's territorial integrity. The military-strategic situation has deteriorated, and the region has become less secure. Russia is clearly seeking to increase influence over what it considers as its area of interest.

Parallel to this, it is important to remember that the Russian aggression comes from the current regime. Sweden continues to maintain that people to people contacts and an active diplomacy are important tools for our long-term relation with Russia. This includes seeking dialogue on issues where we can agree.

* * *

However, on the national level, every country must take its own responsibility when it comes to national defence. The Swedish defence policy has broad support in Parliament. Our key priority is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces. This also includes the development of a modern "total defence" that includes both the military and the civilian defence. Reinforcing our national defence goes hand in hand

with deepening our bilateral and multilateral defence cooperation.

In March 2017, the Swedish government decided to reactivate conscription. The military units are essentially fully manned and made up of both full-time and part-time employees as well as conscripts. It means that our Armed Forces will have a mixed system with both conscripts and professional soldiers, sailors and squad leaders.

The modern conscription is gender neutral and will include both women and men. We start this year with 4 000 that will do conscription service. I believe that this will increase the number of women in our armed forces and thereby making better use of the whole population in strengthening our warfighting capabilities.

Sweden is increasing defence spending to reinforce our national military capability. Up until 2020 the Swedish government, with a broad support in Parliament, is increasing defence spending, including civilian defence, with a total of approximately 2,6 billion euros. This constitutes the largest increase in defence spending in more than two decades.

The most important priority for me as Minister for Defence is to strengthen our national defence by increasing our capability to resist an armed attack. By doing this, we raise the threshold for conflicts in our vicinity, and as a result, increase stability and predictability in our region.

* * *

Our policy of military non-alignment requires an active, broad and responsible foreign and security policy combined with enhanced defence cooperation and credible national defence capabilities. Sweden firmly believes that security is best built together with others. This is a core principle in Swedish security and defence policy.

The cooperation between Sweden and Finland holds a special place in both our countries' security and defence policies. It aims at increasing effect and efficiency through combined use of resources, increased interoperability and a closer dialogue on common challenges. The cooperation also includes planning for scenarios beyond peace time.

Considering our common history, our shared culture and values as well as a common geostrategic position, Sweden attaches high importance to the Nordic Defence Cooperation – NORDEFECO - as well as our cooperation with the Baltic States. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world. We also

work closely with the United States, the United Kingdom, Poland and Germany.

The European Union is Sweden's most important foreign policy arena. Sweden is actively seeking to strengthen the Common Security and Defence Policy while keeping its intergovernmental character. From a Swedish perspective, we see two main objectives with the quickly evolving defence package: strengthened common security and defence policy, and enhanced EU cohesion.

The deteriorated security situation in our close vicinity has increased the importance of Sweden's partnership with NATO. Political dialogue on common security challenges and how to counter them is essential. In November 2017, our status as member of the Enhanced Opportunities Programme was renewed by the North Atlantic Council (NAC). Sweden welcomes the U.S. and NATO's decisions to strengthen the security of its Eastern allies. The European Security Initiative and the Enhanced Forward Presence are crucial efforts to Baltic Sea security and regional stability.

* * *

The Swedish defence policy has a strengthened focus on national defence. We develop a modern "total defence" that includes both the military and the civilian defence.

We define in Swedish law, total defence as the preparations and planning required to prepare Sweden for war. When the government has declared the highest alert, all societal functions are defined as total defence, which consists of military defence and civil defence. In accordance, the Parliament, the Government, government authorities, municipalities, private enterprises, voluntary defence organizations as well as individuals are all part of the total defence.

In 2017, we added resources to ensure that municipalities, county councils, county administrative boards and Government authorities responsible for civilian defence are able to complete and intensify the civil defence planning.

The defence bill also states that civil defence will be built on the crisis management structures, complemented with measures required in wartime. Notable key factors are for example transforming society to manage warlike conditions, mobilise society and the military and civil resources to strengthen

the defence efforts. Also, individual responsibility is an important part of the aggregated capability in society to withstand and mitigate the consequences of serious disturbances in the functionality of society.

Without a functioning civil defence and a functioning civil-military coordination, the military defence cannot perform its tasks with full effect in a crisis situation. This involves, among other things, the ability to deal with issues such as information and cybersecurity, health care, uphold order and security, transports and infrastructure, and long-term sustainability of the society in stages of readiness and war.

This must be closely coordinated so that efforts on the civilian side harmonise with what is happening on the military side. In a civil and military interaction, a coordinated approach to defence and contingency planning should be reached.

The development of the total defence also includes recreating a psychological defence in order to ensure an open and democratic society with freedom of opinion and free media.

One key aspect in developing the total defence include training and education, information and exercises. Thus, we will conduct a large total defence exercise in 2020.

* * *

To sum up, we are living in a world with increasing insecurities, where institutions and relationships we considered stable are now under increasing pressure. We all have a responsibility to do our utmost to ensure peace, security and stability, on the basis of our different security choices.

Thank you for listening. I am ready to take your questions.

Tal från Peter Hultqvist

Anförande på Cyberförsvarsdagen den 14 februari 2018

Publicerad 14 februari 2018

Tema: Cybermiljön ur ett försvars- och säkerhetspolitiskt perspektiv Det talade ordet gäller

Sverige är ett av världens mest uppkopplade länder. Vår säkerhet och vårt välstånd vilar på digitala grunder. Vi har varit och är duktiga på att omfamna och anamma digitaliseringen. Den ger oss stora möjligheter. Men utvecklingen medför också risker och sårbarheter. De måste vi hantera.

Cybersäkerhetsfrågor får allt större betydelse i utrikes- och säkerhetspolitiken, liksom för den nationella säkerheten. Problematiken blir därför extra aktuell eftersom det säkerhetspolitiska läget i vår omvärld har utvecklats i en negativ riktning, något vi också sett i cyberrymden. Det är inget nytt i sig, men något vi måste förhålla oss till.

Vi har bara de senaste 18 månaderna sett flera exempel på större cyberattacker med tydliga säkerhetspolitiska och/eller försvarspolitiska implikationer – t.ex. uppgifterna om attacker mot politiska institutioner, individer och processer inför valet i USA och attacker mot den ukrainska elförsörjningen, som även drabbade den finansiella sektorn.

Cyberdomänen, eller cyberrymden, vad vi än väljer att kalla den, har kommit att bli en ytterligare arena för militär och annan verksamhet. Den trenden har varit tydlig under en tid. Tidigare rapporter från Försvarsberedningen har lyft fram de problem och risker som präglar cyberdomänen. Den tilltagande antagonistiska dimensionen i cyberrymden gör det nödvändigt att utveckla och stärka cyberförsvarsresurser. Vi kan se att ett flertal länder i världen har gjort just det. Det försvarspolitiska inriktningsbeslutet från 2015 innehöll ett tydligt och nytt steg i arbetet med svenskt cyberförsvar.

Digitalisering och globalisering har en accelererande betydelse för internationella relationer i stort. Cybersäkerhet har blivit en fråga med grundläggande relevans för fred, säkerhet och global utveckling. Staters agerande får allt bredare och mer omfattande utrikes- och säkerhetspolitiska återverkningar.

För svenskt vidkommande är folkrätten tillämplig även i cyberrymden och detta gäller såväl i fred som i krig.

Försvarsmakten fick för några år sedan i uppdrag av regeringen, att i nära samverkan med FRA, utveckla och förstärka svenskt cyberförsvar, inklusive en förmåga att genomföra aktiva operationer i cybermiljön.

Grunden är det försvarspolitiska beslutet från 2015. Arbetet pågår och fortskrider enligt plan. Det här handlar om ett nära samarbete mellan Försvarsmakten och FRA vad gäller både utveckling och vidmakthållande av nämnda aktiva förmåga. Försvarsdepartementet följer arbetet.

Grunden i en robust cyberförsvarsförmåga är att säkerställa funktionalitet i samhällsviktiga funktioner och skydda de mest skyddsvärda verksamheterna, inklusive sådana system som är vitala för totalförsvaret, mot antagonistiska angrepp från kvalificerade statliga eller statsstödda aktörer samt andra aktörer med liknande förmåga.

Ett effektivt nationellt cyberförsvar utvecklas och förstärks i fred och inom ramen för totalförvarsplaneringen och ska kunna verka i fred och krig. Cyberförsvar är ett kostnadseffektivt sätt att bidra till att ytterligare höja tröskeln för en potentiell angripare.

* * *

Kompetensförsörjning är en utmaning som vi delar med alla länder med ambitioner på cyberområdet. Det behövs helt enkelt fler personer med rätt kunskaper för att personalförsörja cyberförsvaret, men också ett flertal olika funktioner inom det allmänna informations- och cybersäkerhetsområdet. Här behövs kreativitet och samverkan för att hitta bästa möjliga lösningar för hela samhällets väl och ve.

Cyberförsvar är teknikintensivt. Dels för att hålla jämna steg i teknikutvecklingen som sådan. Dels för att teknikutvecklingen ger allt fler möjligheter att orsaka påverkan eller skada på exempelvis kritisk infrastruktur. Det måste samtidigt betonas att teknikutvecklingen också är ett

medel för att stärka vårt skydd. Här spelar det privata näringslivet också en viktig roll.

För en antagonistisk aktör finns det många mål i ett modernt, teknologiskt utvecklat land. Det finns mycket i vårt samhälle som är allmänt skyddsvärt och som utgör samhällsviktiga funktioner. Det finns också sådant som ingår i det vi kallar för det mest skyddsvärda.

I april 2017 fick FRA och Säkerhetspolisen i uppdrag att utveckla ett fördjupat samarbete om de mest skyddsvärda verksamheterna. Försvarsmakten har vävts in i det här samarbetet genom ett kompletterande uppdrag i regleringsbrev 2018.

När det gäller skyddet av det mest skyddsvärda så är det här uppgifter som förutsätter en nära samverkan mellan säkerhetstjänst och signalspaning på den civila sidan och, självklart, ett nära samarbete mellan dessa och försvaret. Det är precis det här som regeringsuppdraget till FRA, Säkerhetspolisen och Försvarsmakten handlar om.

Men låt mig också betona att utöver dessa tre finns det många fler uppgifter där andra myndigheter och samhällsaktörer har mycket viktiga roller att spela för ett samlat svenskt cyberförsvar.

* * *

Cyberhoten aktualiserar vikten av privat-offentlig samverkan. Vi behöver stärka både säkerhetstänk och praktiskt skydd i Sverige. Inte sällan nämns vikten av att höja lägstanivån. Och det behövs. Men olika verksamheter i samhället behöver höja sitt skydd till rätt nivå. Alla verksamheter kan knappast ha samma skyddsnivå.

Företag, myndigheter och andra organisationer behöver bygga in informations- och cybersäkerheten som en självklar del av verksamheten. Förmågan att kravställa och upphandla på ett säkert och adekvat sätt är även fortsatt viktigt.

Det är mycket svårt att bedöma hur många attacker och intrång som svenska system drabbas av dagligen, veckovis, månadsvis, årligen. Men man kan konstatera att det pågår kontinuerligt.

I FRA:s årsrapport för 2016 framhålls att angrepp mot Sverige är vanliga. Det FRA sagt är att det grovt räknat under en månad sker cirka 10 000 aktiviteter med skadlig kod som kan härledas till de statliga aktörer som FRA

följer.

En aktivitet är inte samma sak som en attack, utan det kan handla om sonderingar, tester och försök till intrång eller faktiska attacker. Det primära är inte hur många attacker det handlar om, utan att det pågår kontinuerligt och är ett påtagligt hot.

Den nya informations- och cybersäkerhetsstrategin från sommaren 2017 anger tydligt att stater, statsunderstödda eller andra aktörer med liknande förmåga utgör det allvarligaste informations- och cybersäkerhetshotet mot Sverige.

Sverige är, liksom andra länder, föremål för utländska aktörers försök att komma över information om, exempelvis, vår försvarsförmåga och våra politiska avsikter. Svenska företag och svensk forskning är också av stort intresse.

* * *

Utöver cyberspionage finns också hotet om renodlade attacker av olika allvarsgrad och med olika syften. Det är fortfarande alldeles för enkelt att nå framgång med överbelastningsattacker eller s.k. spear-phishing där någon klickar på en länk i ett mail som utlöser skadlig kod.

Ett annat exempel är så kallade ransomware-attacker mot företag, organisationer, individer. De här attackerna har i vissa fall orsakat mycket stora ekonomiska förluster och problem.

Än allvarligare är riskerna för cyberattacker som syftar till att slå ut kritisk infrastruktur och kommunikationer. Antingen som en attack i sig eller som en del av krigföring.

Allmän informationssäkerhet, robusthet, perimeterskydd, detekterings- och varningsförmåga är helt nödvändiga delar men måste också kompletteras med cyberförsvar, defensivt och aktivt.

Den aktiva cyberförmågan ger trovärdighet och bidrar till tröskeleffekten. Uppgifterna om valet i USA är det kanske mest kända exemplet på hur cyberspionage/dataintrång använts för att stjäla information som sedan används i en påverkansoperation. Det var inte första, ej heller sista gången, som cyberverktyg används i försök till illegitim påverkan.

En antagonistisk aktör har goda möjligheter att dölja sin verksamhet och vem aktören egentligen är. Det här leder också till det uppenbara behovet av nationell förmåga att faktiskt upptäcka när och att vi är utsatta för intrång

och attacker.

Grunden för tekniskt skydd kommer alltid vara olika former av perimeterskydd såsom lösenord, kryptering, brandväggar m.m. Men olika former av sensorer som larmar om intrång och attacker samt förmåga att vidta åtgärder vid larm blir allt viktigare.

* * *

Sverige är ett högteknologiskt land med hög grad av internetberoende, precis som alla andra jämförbara länder. Det är i princip ofrånkomligt att digitaliseringen leder till sårbarheter.

Förmågan att via t.ex. internetuppkopplade styr- och kontrollsystem gör det som bekant fullt möjligt att orsaka fysisk skada från ett tangentbord.

I sin senaste rapport skriver Försvarsberedningen:

"Många av de system som är kritiska för att upprätthålla samhällets funktionalitet är redan i fredstid sårbara för störningar. Sårbarheter finns i alltifrån elektroniska kommunikationer, sjö- och luftfart till elnät, industriella styrsystem och i det finansiella systemet. Såväl i fredstid som under höjd beredskap och i krig är sårbar teknik i det avancerade informationssamhället en måltavla för en motståndare.

I dagens informationssamhälle är det militära försvaret beroende av att det övriga samhällets grundläggande funktioner fortsätter att fungera före och under ett väpnat angrepp – det vill säga det blir allt svårare att säga var den civila infrastrukturen slutar och var den militära börjar."

Slutsatsen är egentligen ganska enkel och Försvarsberedningen har formulerat det väl:

"En stark informations- och cybersäkerhetsförmåga behöver säkerställas i totalförsvaret."

Under senare tid har utmaningarna med att upprätthålla säkerhetsskyddet vid så kallad outsourcing uppmärksammats.

Regeringen har därför vidtagit ett antal åtgärder för att komma till rätta med problemet.

I mars 2017 tillsatte regeringen en utredning med uppdrag att kartlägga och föreslå åtgärder som motverkar att uppgifter som gäller Sveriges säkerhet

eller säkerhetskänslig verksamhet utsätts för risker i samband med så kallad outsourcing och överlåtelse av sådan verksamhet. Uppdraget ska redovisas i slutet av oktober 2018.

Regeringen har också redan nu gjort ändringar i säkerhetsskyddsförordningen som innebär att en myndighet i vissa situationer måste samråda med Säkerhetspolisen eller Försvarsmakten när myndigheten avser att upphandla varor, tjänster eller byggtreprenader från en utomstående leverantör.

Säkerhetspolisen och Försvarsmakten har även getts befogenhet att helt stoppa en upphandling om säkerhetsskyddslagens krav inte kan tillgodoses.

* * *

Den digitaliserade framtiden är bitvis redan här. Vi talar allt oftare om Big Data, Internet of Things – eller Internet of Everything, artificiell intelligens, automatisering, självkörande fordon, robotisering, moln, smarta städer m.m.

Hur framtidens landvinningar, risker och sårbarheter kommer att se ut vet ingen av oss. Förändringstakten verkar exponentiell. Det finns samtidigt anledning att minnas vad som inte förändras, vad som består.

Det är viktigt att se saker och ting för vad de faktiskt är. En del skulle kanske hävda att internet förändrade allting. Jag skulle säga ja, men också nej. Internet är en revolution i sig. Vi söker och delar information, kommunicerar och interagerar på nya sätt. Det har skapat nya möjligheter och nya sårbarheter.

Men fundamenta i försvars-, säkerhets- och utrikespolitiken förblir desamma. Stater och icke-statliga aktörer försöker påverka varandra med målet att destabilisera och etablera strategiska och taktiska fördelar. I den bemärkelsen är cyberdomänen bara en ny domän, ett nytt redskap, för gamla syften.

Informations- och cybersäkerhet är inte heller en ny företeelse. Vi har under lång tid i Sverige arbetat med åtgärder, reglering och en mångfald av initiativ för att bygga, förstärka och utveckla vårt skydd mot sårbarheter i vårt samhälle.

Försöken att stjäla, förändra eller förstöra information är inte heller en ny företeelse. Det som är nytt är snarare omfattningen av problemet, omfattningen av riskerna, hoten och sårbarheterna. De antagonistiska

aktörerna blir också vad vi kan se allt mer avancerade och uthålliga.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Folk och Försvars Rikskonferens 2018

Publicerad 15 januari 2018

Tema: Framtidens försvarspolitik Det talade ordet gäller

Eders majestät, eders excellenser, bästa åhörare, mina damer och herrar.

Jag har nu varit försvarsminister i mer än tre år. Och jag kan se att svensk försvarsmakt utvecklas i en positiv riktning. Steg för steg stärks den operativa förmågan i våra krigsförband, samtidigt som vi successivt stärker den samlade förmågan i totalförsvaret. Det är ett omfattande och målmedvetet arbete som krävt en grundlig omprövning av tidigare beslut. Tidigare beslut som visat sig bygga på felbedömningar, en naiv syn på omvärldsutvecklingen och en orealistisk syn på vad som krävs för att återta förmåga.

Historiken här är i stora stycken beklaglig, men den har lagt grunden för den verklighet vi nu har att hantera. De åtta åren av borgerligt styre med en för svag analys av det internationella säkerhetsläget och en rad felbeslut när det gäller försvarspolitik i sin helhet var inget som löste problemen. Men det ska också i ärlighetens namn sägas att många försvarspolitiker, från samtliga riksdagens partier, har ett stort ansvar för den förda politiken sedan murens fall. Nedrustningen av det militära försvaret och, kanske ännu mer, det civila försvaret gick för långt. Och det betalar vi ett pris för idag.

Ska vi klara av att fullfölja det trendbrott som nu inletts så måste vi dels komma ihåg var någonstans vi började, dels att det inte finns några enkla lösningar eller snabbspår! Det är i ett uthålligt samspel mellan riksdag, regering, försvarsmakt, civila myndigheter, landsting, kommuner, näringsliv, organisationer och det svenska folket som vi steg för steg bygger upp den samlade försvarsförmågan. Tillsammans ska vi klara denna utmaning. Det som i slutändan avgör resultatet är förmågan att prioritera vilka

underhållsåtgärder, reinvesteringar, nya vapensystem som ska prioriteras; hur personalförsörjningen och dimensioneringen ska se ut, samt vilken övningsverksamhet som ska genomföras. De konkreta åtgärderna är det intressanta, inte den partipolitiserade ekonomiska budgivningen om procentandelarna av BNP!

Vi har ständigt ekonomiska utmaningar att kämpa med. För det militära försvaret gäller det sådant som fördyringar i materielprojekt, valutakursförändringar, beslut som inte faller ut som förväntat och oförutsedda händelser. Såväl inom Försvarsmakten som myndighet som politiskt måste det finnas en förmåga att hantera situationer som dessa. Även om vi nu bygger ny förmåga och tillför nya resurser så är det ingen dans på rosor. Problemen finns där hela tiden och måste hanteras. Vi ska vara stolta över det som uppnåtts, men definitivt inte nöjda. Och vi får absolut inte förfalla till orealistiska förväntningar, skönmålningar och förenklade bedömningar.

Vad är då den stora utmaningen? Totalförsvaret ska vara krigsavhållande. Ett väpnat angrepp ska kosta för en angripare. Vi måste helt enkelt bygga ett så pass starkt totalförsvaret att en motståndare inte når sina mål, samtidigt som det ger oss den tid som krävs för att kunna få stöd från andra. För att kunna vidta de åtgärder som krävs för att möta den säkerhetspolitiska utvecklingen är försvarsunderrättelsetjänsterna en nödvändig komponent i vår militära förmåga. Tiden är avgörande i en militär konflikt och därmed är en god förvarningsförmåga nödvändig.

Men vi måste också vara beredda att ge andra stöd och hjälp om de utsätts för ett militärt angrepp. Sverige kan inte betraktas från ett isolerat perspektiv, därför måste vi ta trovärdigt ansvar för vår egen försvarsförmåga. Vi lever idag i en värld med desinformation och falska nyheter, hybridaktiviteter och snabba förlopp där kriser kan sprida sig mycket snabbt och gränsöverskridande. I en sådan situation måste målet för den svenska regeringen vara att säkerställa den handlingsfrihet som det innebär att själv styra sina beslut om olika nödvändiga åtgärder.

Grundorsaken till det nya säkerhetspolitiska läget i vår del av Europa de ryska aggressionerna mot både Georgien 2008 och Ukraina 2014. Det som skett är brott mot folkrätten och mot den europeiska säkerhetsordningen. Detta har tvingat västvärlden att tänka om och EU att utverka sanktioner. I vårt närområde har det dessutom lett till militära omdispositioner.

Enbart det faktum att tiden går innebär inte att karaktären på det som skett

har förändrats. Att glömma detta är att bortse från verkligheten, belöna ryska våldshandlingar och därmed öppna vägen för nya händelser där folkrätten riskerar att ställas åt sidan. Jag planerar att under våren besöka såväl Georgien som Ukraina för att på plats bilda mig en uppfattning om dagsläget, men också fortsätta diskussionen om att utveckla vårt samarbete. I tider som dessa måste små stater som värnar internationell lag och rätt hålla ihop! Det handlar om solidaritet! Men också om att ett land som Sverige har ett säkerhetspolitiskt intresse av att grundprinciperna om självständiga säkerhetspolitiska val, territoriell integritet och suveränitet upprätthålls.

Under de cirka tre och ett halvt år som gått sedan regeringsskiftet har två huvudinriktningar varit i fokus i försvarspolitikerna.

- Att öka den svenska nationella militära förmågan, och
- Att med utgångspunkt från en militärt alliansfri position fördjupa våra internationella samarbeten bi- och multilateralt.

Till det kan vi nu lägga en tredje: att utveckla ett totalförsvar anpassat till moderna förhållanden.

En mängd åtgärder har vidtagits och ungefär 26,5 miljarder kronor tillförs totalförsvaret fram till 2020. Dessa sammanfattas på ett bra sätt i den stora Försvarsmaktsövningen Aurora 17. Den handlade egentligen om att i övningsform omsätta de militära delarna av riksdagens inriktningsbeslut i praktisk handling. Syftet var ytterst att bidra till att höja den svenska militära förmågan och tydligt markera en säkerhetspolitisk signal om vår vilja att försvara Sverige. Arme, flyg och marin övades samordnat. Civila myndigheter var inkopplade. Försvaret av Gotland var markerat. Brigadformatet övades. Totalförsvarspliktiga soldater mobiliserades. Försvaret av Sverige övades med cirka 20 000 soldater i den största övningen på 23 år. Aurora visade också att de investeringar som nu görs i svensk försvarsmakt ger resultat. Övningen var ett kvitto på att vi är på rätt väg, men vi har många, många steg kvar att ta. Vi övade också att ta emot trupp från andra länder i enlighet med det avtal om värdlandsstöd som Sverige tecknat med Nato. Vi är stolta, inte nöjda!

Övningsverksamheten är under den tid som nu kommer prioriterad. Övningsverksamheten är kärnan i det som höjer den militära förmågan. År 2020 planerar vi för en stor totalförsvarsövning där såväl det militära som det civila försvaret ska övas och därmed stärka Sveriges

totalförsvarsförmåga. Samma år genomför vi också en FMÖ, försvarsmaktsövning.

Varje genomförd övning är en signal att vi tar vårt ansvar för vår egen säkerhet och för stabiliteten i vårt närområde. En trovärdig militär förmåga är krigsavhållande och därmed fredsbevarande. Regeringens agerande i försvars- och säkerhetspolitiken syftar ytterst till att minska riskerna för konflikter.

Utmaningarna inför framtiden är många. Vi avvaktar nu leverans av system som nästa generations stridsflygplan JAS 39 Gripen E och två nya ubåtar, A 26. Processen med att anskaffa luftvärn med medellång räckvidd har inletts. Detta är exempel på viktiga högteknologiska och kostsamma system. De är nödvändiga för svensk försvarsmakt och vår tröskelhöjande förmåga. Tillsammans med övriga investeringar i materiel utgör de en ansevärd del av försvarsbudgeten och representerar den höga kvalitet svensk försvarsindustri levererar.

Men den försvarspolitiska diskussionen får inte enbart handla om högteknologisk kvalitet. Den måste också handla om uthållighet och kvantitet. Kvantitet är också kvalitet!

Den samlade militära förmågan kan inte stå och falla med ett antal högteknologiska men effektiva system. Uthålligheten är avgörande och därmed blir vad som händer på markarenan mycket viktigt. Vi kan såväl i kriget i Georgien och i Ukraina som i Mellanöstern återigen se att det är kontrollen över territoriet som i slutet avgör. Här kan vi också ta del av erfarenheter från gråzonslägen som följts av högintensiv stridsaktivitet för att därefter hamna i en lågintensiv långdragen konflikt. Vilseledning är en del av operationskonsten.

Markarenan är viktig i såväl gråzonslägen som krigstillstånd. Att kontrollera terrängen är helt avgörande om det ska gå att vara effektiv i en markoperation. De tunga systemen i flygvapnet och marinen kräver i sin tur en fungerande bevakning och logistik från marken. Samtidigt behöver marktrupperna stöd från luft och sjö. Allt detta fungerar i en helhet och därför är samordnad övningsverksamhet mellan de tre vapenslagen så viktig.

Den svenska armén består idag av cirka 15 000 soldater. Från 1 januari i år grundas Försvarsmaktens personalförsörjning på såväl frivillighet som totalförsvarsplikt. Därmed utgörs förbanden av å ena sidan anställda soldater

och å andra sidan värnpliktiga. Vi har skapat ett mycket flexibelt personalförsörjningssystem.

Återaktiveringen av värnplikten var ett nödvändigt beslut för att kunna fylla förbanden med utbildade soldater som kan efterfrågas i givet läge. Men för att bygga en fungerande krigsduglighet krävs också investeringar i bland annat personlig utrustning, grupp- och plutonsmateriel, lastbilar, pansarvärnsvapen, nytt luftvärn med både kort- och medellång räckvidd, kvalificerad ammunition, reovering av stridsfordon och stridsvagnar. Detta är ett arbete som nu pågår.

De anställda soldaterna i de stående förbanden besitter en hög kompetens. Många av dem har en viktig erfarenhet från internationella operationer, vilket har en direkt effekt på förbandens stridsduglighet. Inte minst mot bakgrund av kravet att armén ska kunna möta ett väpnat angrepp är detta ett viktigt perspektiv. Soldaternas förmåga att hantera krigets grymma verklighet är det som är avgörande i skarpt läge.

För huvuddelen av armén är bemanning med plikt nödvändig, liksom införande av ett system där förband omsätts i sin helhet. Bemanning och produktion av krigsförband måste byggas från det behov som bottnar i försvaret av Sverige. Det innebär att vi steg för steg lämnar den gamla insatsorganisationen. Vi måste ha siktet inställt på att bygga en organisation med en bättre uthållighet och som skapar en situation där de stående förbanden kan koncentreras på uppgifter som kräver snabb och omedelbar leverans.

Vi utreder nu möjligheten att öka andelen värnpliktiga från 4 000 till 5 000 per år. Men jag ser också en viktig uppgift för försvarsberedningen att belysa arméns roll och de olika stridskrafternas omfattning. Kvantitet är också en form av kvalitet.

Samtidigt som vi bygger ett robust militärt försvar måste det civila försvaret stärkas. Ett särskilt projekt ska nu genomföras på Gotland för att skapa en modern modell för ett fungerande totalförsvar. På andra håll i landet pågår redan arbete med att stärka det civila försvaret och att planera för totalförsvar. Flera myndigheter har påbörjat arbetet att krigsplacera personal och övningsverksamhet genomförs mot uppgifter vid höjd beredskap och krig. Försvarsmakten och civila myndigheter övar tillsammans för att säkerställa den samlade förmågan i totalförsvaret. Försvarshögskolan och andra genomför kursverksamhet för att höja kompetensen kring totalförsvar i

verksamheterna. Totalt satsas cirka 1,3 miljarder på de civila delarna av totalförsvaret till och med 2020.

Vad är då totalförsvarets uppgift:

"Totalförsvaret är den verksamhet som behövs för att förbereda Sverige för krig."

Så står det i lagen om totalförsvaret (1992:1403). Jag tycker det är viktigt att tydliggöra detta perspektiv. Jag vill understryka detta så att budskapet blir tydligt. Ytterst handlar det om hur all samhällsverksamhet som behövs, såväl civil som militär, ska bedrivas i en sådan situation. När vi nu ska utforma dagens totalförsvaret måste vi bygga en verksamhet som kan hantera höjd beredskap och ytterst krig och som samtidigt stärker vår förmåga att hantera fredstida kriser. Utan ett fungerande civilt försvar och en fungerande civil-militär samordning kan inte det militära försvaret fullgöra sina uppgifter med full effekt i skarpt läge.

Här handlar det bland annat om att vid höjd beredskap och i krig kunna hantera frågor som informations- och cybersäkerhet, hälso- och sjukvård, psykologiskt försvar, ordning och säkerhet, transporter och infrastruktur samt försörjningsfrågor. Detta måste kunna ske så att ansträngningarna på den civila sidan harmoniserar med det som sker militärt. I en samverkan civilt och militärt så ska en samordnad syn på försvars- och beredskapsplaneringen skapas.

Regeringen delar Försvarsberedningens bedömning att lednings- och samordningsstrukturen för det civila försvaret måste utredas för att kunna förstärkas och förtydligas. I detta ligger också hur det civila försvaret ska samordnas med det militära försvaret inom ramen för totalförsvaret. En förbättrad samordning mellan det civila och militära försvaret för situationer med höjd beredskap och ytterst krig förbättrar även förmågan inom den fredstida krisberedskapen. Totalförsvaret en djupt fungerande samverkan mellan den militära och civila sidan som utgör den samlade samhällsinsatsen för att värna svensk suveränitet.

Mot bland annat denna bakgrund kommer en utredning att tillsättas för att se över lednings- och ansvarsförhållanden inom det civila försvaret, såväl centralt, regionalt som lokalt. Här kommer frågan om regional samordning av flera länsstyrelser där en landshövding utpekas som beredskapsansvarig i samband med såväl fredstida kriser och katastrofer som under höjd beredskap och ytterst i krig att behandlas. Det är viktigt att den sådana organisation kan fungera i båda dessa perspektiv. Även Myndigheten för

samhällsskydd och beredskap mandat och uppgifter kommer att ses över, liksom de beredskapsansvariga myndigheternas roll och ansvar.

Näringslivets roll inom totalförsvaret är avgörande. Det finns företag vars verksamhet är avgörande för samhällets ansträngningar vid höjd beredskap eller krig. De bedriver en produktion som är krigsviktig. Vi måste nu återförsäkra oss om att detta fungerar i kris- och krigstid. Självfallet handlar det om sådana grundläggande funktioner som elförsörjning, telekommunikation, järnväg och andra transporter samt ekonomiska transaktioner. Men det handlar också om den försvarsindustriella sektorn.

Ett arbete kommer nu att inledas för att analysera hur ett regelverk kring krigsviktiga verksamheter kan se ut, identifiera vilka dessa är och hur personal ska kunna krigsplaceras i dem. Ett samarbete med bland annat näringslivets organisationer kommer att inledas.

Sverige är inte isolerat. Vi påverkas direkt och indirekt av situationen i länder utanför vårt närområde. Så även om försvarspolitiken idag fokuserar tydligare på de nationella uppgifterna och försvaret av Sverige, är det internationella perspektivet fortsatt viktigt.

Under de åren jag varit försvarsminister har ett intensivt arbete med att fördjupa våra internationella relationer bedrivits. Det har medfört nya avsiktsförklaringar med USA och Storbritannien, ett långt gående samarbete med Finland som även inkluderar förberedelse för agerande bortom fredstida förhållanden och en ny avsiktsförklaring om samarbete med Tyskland. Dessutom har vi förnyat avtal med Polen och Danmark, vi har etablerat en handlingsplan för samarbetet med Norge och vi har en nära försvarspolitisk dialog med de baltiska staterna. Även i multilaterala sammanhang har ett intensivt arbete skett och bland annat har vårt fortsatta deltagande i Natos "Enhanced Opportunities Programme" nyligen förnyats och Sverige har anslutit till det permanent strukturerade samarbetet, Pesco, inom EU.

Vi samarbetar med andra utifrån en militärt alliansfri position. Det är en respekterad svensk linje i den internationella samverkan. Vi har tydligt visat att vi förstår allvaret.

Våra samarbeten är avgörande för svensk säkerhet. De får inte på något sätt

rubbas.

Utmaningarna inför framtiden är stora. Dels handlar det om det säkerhetspolitiska läget som helhet, dels handlar det om det stegvisa uppbyggnadsarbete som vi nu är inne i. Min ambition är att det som nu inletts genom tre försvarsöverenskommelser ska fortsätta i samverkan. Breda riksdagsmajoriteter är en stabil grund i förhållande till försvarsmakten, men också en viktig signal till omvärlden. Jag ser med tillförsikt fram emot försvarsberedningens olika rapporter, varav den första levererades strax före jul. Det som nu inletts är långt ifrån färdigt. Försvarsberedningens arbete ska vara avslutat i maj 2019 och därefter bör en bred försvarspolitisk överenskommelse gällande åren 2021–2025 utformas.

Man måste också ha i åtanke att det i den typen av organisation som försvarsmakten utgör kan det ta 10–15 år innan vi ser de fulla effekterna av dagens beslut. Försvarsmaktens personal har de senaste åren fått ett större fokus i samhället och jag är stolt över allt ni gjort i Sverige och i de internationella missioner vi deltar i. Jag förstår att de senaste åren har inneburit prövningar för er och att ni har arbetat hårt för att återta förmåga. Jag vill att ni ska veta att regeringen verkligen uppskattar ert arbete. Tack för er insats!

Att bygga militär förmåga tar tid – men att rasera den går snabbt!
Vi får inte göra om tidigare felanalyser, felbeslut och misstag! Mycket är gjort. Men mycket är också ogjort. Vi är i början på ett mångårigt uppbyggnadsarbete. Vi är stolta, men inte nöjda.

Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist vid Atlantic Councils konferens Securing Northern Europe – Bridging the Baltic Sea, North Atlantic and the Arctic (engelska)

Publicerad 12 december 2017 Uppdaterad 12 december 2017

Stockholm, 12 december 2017. Det talade ordet gäller.

Distinguished guests, ladies and gentlemen – it is a pleasure to address you today.

I want to thank the Atlantic Council and the Konrad Adenauer Stiftung for organising this event and for giving me the opportunity to address you all. Some years ago, a discussion on how to secure northern Europe would have seemed absurd, but today it is the reality.

Today's Europe faces fundamental challenges, that affects us here in the north as well. A recovery after the financial crisis, continued high unemployment, instability in our neighbourhood and the EU:s inability to handle the following migration crisis. At the same time, the EU is dealing with the consequences of Britain's decision to leave the Union. On top of this, we see emerging nationalist and populist tendencies in many European states, including those around the Baltic sea.

The complexity and scale of the challenges at hand means that no European state can face them alone. Se situation in our region calls for more and deepened cooperation, bilaterally as well as multilaterally. I will address this

in detail further on.

For a number of years Russia has invested heavily in modernising and rearming its armed forces. Russian military capability has increased since 2008. To my judgement this is a continuing process. By investing almost 5 percent of GDP in its Armed Forces, Russia sends a clear message about their priorities. Military spending is at the highest level since the breakup of the Soviet Union.

Through its actions in Georgia and Ukraine, Russia has shown that she is prepared to use military force to change existing borders in Europe. The illegal annexation of Crimea and aggression in eastern Ukraine is the greatest challenge to the European security order since it was established 25 years ago.

The Russian actions do not only constitute an aggression on Ukraine. They are a challenge to the right for every country, including Russia's neighbours, to make their own policy choices. This is a cornerstone in the rule based world order and the European security order. Therefore, the Russian actions are a concern to us all and make our response all the more important.

In order to secure and stabilise our region, there is need for diplomatic efforts. But I want to be clear: There can be no business as usual as long as this behaviour continues. Russia remains aggressive and thus increases tensions in our vicinity.

Our response must be guided by democratic principles and values. It needs to be firm, clear and long-term. And it needs to build upon European and transatlantic unity. This shows that we have a desire to stand up for international law and the European security order.

The significance of the Baltic Sea Region to European security has increased. Russia has over the last years showed a more challenging behaviour including violations of its neighbour's territorial integrity as well as provocative and unprofessional behaviour in the air as well as on the sea. The military-strategic situation in our region has deteriorated and the region has become less secure.

Sweden believes that challenges to European security must be met through

cooperation and joint action. But on the national level, every country must take their share of the responsibility.

This is why Sweden is pursuing a defence policy with two distinct pillars: First, increasing defence spending to reinforce our national military capability.

Second, from a military non-aligned position, deepening our defence cooperation with other nations and organisations.

This policy is based on a broad support in Parliament and has great support among the Swedish people.

For the first time in more than two decades, the Swedish government, with a broad support in Parliament, has decided to substantially strengthen the defence budget. Up until 2020 we will increase defence spending, including civilian defence, with a total of approximately 2,6 billion EURO.

By strengthening our defence in order to increase our ability to resist armed aggression and attack, we are also raising the threshold for conflicts in our vicinity.

Due to the security situation in Northern Europe the Swedish government in March this year decided to reactivate the conscription. We have commenced enrolment since July this year and mandatory basic training will begin in January next year. The decision was made due to the failure of the all-volunteer system and the need to man our units with enough trained soldiers, sailors and squad leaders. The Swedish Armed Forces is planning for (at least) 4,000 recruits annually in basic military training in 2018 and 2019.

This means that our Armed Forces will have a mixed system with both conscripts and professional soldiers, sailors and squad leaders. Our Armed Forces' ability to man its units is fundamental in the light of the deteriorated security situation.

The modern conscription is gender neutral and will include both women and men. Of just over 6 000 young persons called for enrolment, almost 25 percent are women. I believe that this will increase the number of women in our Armed forces and thereby making better use of the whole population in strengthening our warfighting capabilities.

Another example of Sweden enhancing the warfighting capability of the Armed Forces is the Combined Arms Exercise AURORA 17 conducted in September. This was the largest military exercise in Sweden for over 20 years. The exercise involved some 20 000 Swedish soldiers, sailors and officers, some 40 government agencies and broad participation from several international partners.

The objective of AURORA 17 was to exercise our capability to meet an armed attack, and it was an important step in implementing the Swedish defence decision from 2015. The exercise included all elements of our defence policy: increasing our warfighting capabilities, to deepen our cooperation with other countries and to rebuild a modern Total Defence.

The first impressions I have received have been to the most parts, positive but have also shown that there still is work to do. We will therefore continue to participate in, and host multinational exercises in our region.

An intensive exercise pattern in the Baltic Sea region is important. Every exercise is a signal that we, as individual countries as well as together, will do what is needed to defend ourselves if the worst comes to worst.

Sweden firmly believes that security is best built together with others. This is a core principle in Swedish security and defence policy. We are deepening our cooperation with our Nordic neighbours, in particular with Finland, the Baltic States, the EU, NATO and the USA. The transatlantic link is of key importance, as well as a unified European response to the events challenging European and global security.

The cooperation between Sweden and Finland holds a special place in both our countries' security and defence policies. It aims at increasing effect and efficiency through combined use of resources, increased interoperability and a closer dialogue on common challenges. The cooperation also includes planning for scenarios beyond peace time. Such planning and preparations shall be complementary to, but separate from, national operational planning in the two countries. This creates the possibility to, after necessary national decisions, act jointly and thereby contributing to a higher threshold for conflicts in our vicinity. The deepened cooperation between Finland and Sweden will remain central to managing current and future security

challenges and thereby contributing to stability in the Baltic Sea region.

Considering our common history, our shared culture and values as well as a common geostrategic position, Sweden attaches high importance to the Nordic Defence Cooperation – NORDEF – as well as our cooperation with the Baltic States. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world.

We have a close cooperation on the bilateral level with our Nordic and Baltic neighbours. We have signed new agreements with Denmark, we have established an action plan for our cooperation with Norway and we have a close dialogue with the Baltic states.

A strong transatlantic link is important for both European and American security. For the stability in the Baltic Sea Region, US and NATO presence is necessary. Therefore we welcome NATO's Enhanced Forward Presence and we welcome the US efforts to further strengthen its presence in Europe.

Sweden have a long-standing bilateral defence cooperation with the United States, which was consolidated last year through our Statement of Intent (SOI). The SOI covers five broad areas: Interoperability, Training and Exercises, Armament, Research and Development and Multinational Operations. We have taken important new steps both at the political and at the military level.

The other week in Berlin, I met with the commander for US Army Europe, Lieutenant General Ben Hodges, together with our own Army chief Karl Engelbrektsson. They both confirmed the close cooperation between our countries on the military level and through my meetings with Secretary Mattis, I can confirm our close political cooperation on defence issues.

The substantial American participation in the Swedish exercise Aurora 2017 and the comments I have gotten from them afterwards, is also a signal of this.

These last years we have signed or renewed our agreements for cooperation with the United Kingdom, with Germany and with Poland as well. We had a large French contingent in Aurora. This summer we joined the British-led Joint Expeditionary Force, JEF. And only a couple of weeks ago, our status as member of NATO's Enhanced Opportunities Programme was renewed.

My work to deepen our defence cooperation is not for fun, but because it is needed. Security is best built together and in order to build security, you need to be prepared. When crisis comes, we need these personal and institutional relationships. We need to know each other through exercises. We need to have a common idea on which challenges we are up against and how we could meet them together.

All of this is building a security network around Sweden and are contributing to the security in our region. That me and my Norwegian colleague in peace time discuss the importance of Gothenburg's harbour, will matter also in crisis and war. No country in our region will be isolated in the case of a crisis. And we all need to prepare for what could happen.

Finally, I want to add a few words on multilateral cooperation. The EU is Sweden's most important foreign policy arena. Sweden is actively seeking to strengthen the Common Security and Defence Policy while keeping its intergovernmental character. This is important when it comes to the Permanent Structured Cooperation, PESCO, as well as the European Defence Industrial Development Programme. From a Swedish point of view it's important that we all have agreed upon the principle that the programmes should be member state driven.

What we do within the Common Security and Defence Policy must add value for the member states and support European solidarity.

The EU and NATO are two of the most important institutions constituting the West as we know it. They both play important roles in meeting today's security challenges in Europe and elsewhere. Sweden has a strong interest in an effective, complementarily and results-oriented strategic partnership between these organisations.

The importance of Sweden's partnership with NATO has grown as a result of the negative development in our close vicinity. Political dialogue on common security challenges and how to counter them is essential and we are looking to further strengthen our cooperation with NATO in regional crisis.

The challenges we are facing point to long term destabilization. What we

some years ago believed could only happen elsewhere, are now realities here. Populism, nationalism and a more intense Military rhetoric are now everyday issues in our once so peaceful region. This is what we have to face, and we must do it together.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist vid invigningen av Berlin Security Conference 2017 (engelska)

Publicerad 28 november 2017

Berlin, 28 november 2017 Det talade ordet gäller

Dear Ministers, Ambassadors, distinguished guests, ladies and gentlemen – it is a pleasure to address you today.

I want to thank Behörden Spiegel for organizing the Berlin Security Conference. Sweden is honoured to be partner this year. The theme of the conference is "Europe under pressure – security and defence in unpredictable times". I would like to take this opportunity to present Swedish perspectives on the security situation in Europe and our view on how we should respond.

Today's Europe faces several fundamental challenges: a recovery after the financial crisis, continued high unemployment, instability in our neighbourhood and the EU's inability to handle the following migration crisis. At the same time, the EU is dealing with the consequences of Britain's decision to leave the Union. On top of this, we see emerging nationalist and populist tendencies in many European states.

The complexity and scale of the challenges at hand means that no European state can face them alone – the need for European cooperation is greater than ever. The current security situation calls for all European countries to engage in creating a Europe that is united and has the capacity to take responsibility for its own security. This is why Sweden was an active partner in the creation of the European Global Strategy and why we welcome the

creation of the Permanent Structured Cooperation, PESCO.

These challenging times must be an opportunity for the EU to step forward and for European core values to lead the way. European unity and solidarity is key. This is of great importance not least since Europe is facing a more provocative and destabilising Russia that has lowered the threshold for using military force. A Russia that violates international law and through its actions challenges the European security order.

For a number of years Russia has invested heavily in modernising and rearming its armed forces. Russian military capability has increased since 2008. To my judgement this is a continuing process. By investing almost 5 percent of GDP in its Armed Forces, Russia sends a clear message about their priorities. Military spending is at the highest level since the breakup of the Soviet Union.

Russia has shown that she is prepared to use military force to change existing borders in Europe. We have seen this happening in Georgia and in Ukraine. Russia's illegal annexation of Crimea and support of separatists in eastern Ukraine is the greatest challenge to the European security order since it was established 25 years ago.

There can be no business as usual as long as this behaviour continues, manifested in military action, disinformation and propaganda operations. Russia remains aggressive and thus increases tensions in our vicinity. Our response, guided by democratic principles and values, is firm, clear and long-term, and fosters European and transatlantic unity. The foundation of our approach is a desire to stand up for international law and the European security order.

The Russian actions do not only constitute an aggression on Ukraine but also a threat to the right for every country, including Russia's neighbours, to make their own policy choices. This is a cornerstone in the rule based world order and the European security order. Therefore, the Russian actions are a concern to us all and make our response all the more important.

The significance of the Baltic Sea Region to European security has increased. Russia has over the past few years showed a more challenging behaviour including violations of its neighbour's territorial integrity. The military-strategic situation has deteriorated and the region has become less

secure. Russia is clearly seeking to increase influence over what it considers as its area of interest.

Sweden believes that challenges to European security must be met through cooperation and joint action. But on the national level, every country must take their share of the responsibility.

Sweden is pursuing a two-tiered defence policy:

First, increasing defence spending to reinforce our national military capability.

Second, from a military non-aligned position, deepening our defence cooperation with other nations and organisation.

This policy is based on a broad support in Parliament and has great support among the Swedish people.

Our key priority is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces. This also includes the development of a modern "Total Defence" that includes both the military and the civilian defence.

For the first time in more than two decades, the Swedish government, with a broad support in Parliament, has decided to substantially strengthen the defence budget. Up until 2020 we will increase defence spending, including civilian defence, with a total of approximately 2,6 billion EURO This constitutes the largest increase in defence spending for many decades.

My main focus as Minister for Defence is to strengthen our defence in order to increase our ability to resist armed aggression and attack, thereby raising the threshold for conflicts in our vicinity, thus increasing stability and predictability in our region.

Due to the security situation in Northern Europe the Swedish government in March this year decided to reactivate the conscription. We have commenced enrolment since July this year and mandatory basic training will begin in January next year. The decision was made due to the failure of the all-volunteer system and the need to man our units with enough trained soldiers, sailors and squad leaders. The Swedish Armed Forces is planning for (at least) 4,000 recruits annually in basic military training in 2018 and 2019.

This means that our Armed Forces will have a mixed system with both

conscripts and professional soldiers, sailors and squad leaders. In the light of the deteriorated security situation, our Armed Forces' ability to man its units is fundamental.

The modern conscription is gender neutral and will include both women and men. Of just over 6 000 young persons called for enrolment, almost 25 percent are women. I believe that this will increase the number of women in our armed forces and thereby making better use of the whole population in strengthening our warfighting capabilities.

Another example of Sweden enhancing the warfighting capability of the Armed Forces is the Combined Arms Exercise AURORA 17 conducted in September. This was the largest military exercise in Sweden for over 20 years. The exercise involved some 20 000 Swedish soldiers, sailors and officers, some 40 government agencies and broad participation from several international partners.

The objective of AURORA 17 was to exercise defence of Sweden, and it was an important step in implementing the Swedish defence decision from 2015. The exercise included elements of Host Nation Support in receiving troops on Swedish territory, and is a security signal in itself.

Transparency and openness were key principles during the preparations for and conduct of AURORA 17. These principles are crucial for de-escalation and promotion of trust between countries. Apart from informing other nations and international organisations, such as the OSCE, a voluntary inspection in accordance with the Vienna document was performed during the main phase of the exercise.

Sweden will continue to participate in, and host multinational exercises in our region. An intensive exercise pattern in the Baltic Sea region is important.

Sweden firmly believes that security is best built together with others. This is a core principle in Swedish security and defence policy. We are deepening our cooperation with our Nordic neighbours, in particular with Finland, the Baltic States, the EU, NATO and the USA. The transatlantic link is of key importance, as well as a unified European response to the events challenging

European and global security.

Germany and Sweden have a long tradition of co-operation bilaterally and multilaterally within the EU and within the framework of Sweden's partnership with NATO. Our bilateral co-operation is excellent in the area of defence. To high-light the cooperation between our countries, me and the German Minister of Defence Dr von der Leyen signed a Letter of Intent (LoI) in late June this summer.

The content of the LoI builds on current cooperative activities and new initiatives to work together effectively. It includes for example exercises, armament and multinational operations, and covers land, sea as well as air forces. Explicit examples are, promoting naval exercises and mine countermeasures in the Baltic Sea. The Letter of Intent also sets out to deepen the dialogue on defence policy, particularly concerning the Baltic Sea Region.

Germany is an important actor in the Baltic Sea Region and a partner that we share values and many central interests with. German-Swedish defence cooperation promotes stability in the Baltic Sea region and in Europe as a whole. It is of great importance for Sweden and for the region that Germany takes an active role in promoting peace, security and stability in our region. Therefore Sweden welcomes that Germany decided to take lead in NATO's Enhanced Forward Presence in Lithuania.

The cooperation between Sweden and Finland holds a special place in both our countries' security and defence policies. It aims at increasing effect and efficiency through combined use of resources, increased interoperability and a closer dialogue on common challenges. The cooperation also includes planning for scenarios beyond peace time. Such planning and preparations shall be complementary to, but separate from, national operational planning in the two countries. This creates the possibility to, after necessary national decisions, act jointly and thereby contributing to a higher threshold for conflicts in our vicinity. The deepened cooperation between Finland and Sweden will remain central to managing current and future security challenges and thereby contributing to stability in the Baltic Sea region.

Considering our common history, our shared culture and values as well as a common geostrategic position, Sweden attaches high importance to the Nordic Defence Cooperation – NORDEFECO - as well as our cooperation with the Baltic States. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world.

Within NORDEF, particular emphasis is on increasing situational awareness in our region through enhanced cooperation on air-surveillance as well as strengthening our military capabilities. One concrete example of this is the development of the Nordic air exercise Arctic Challenge Exercise into a flag level exercise.

The United Kingdom is and will remain an important partner to Sweden in the defence and security field. Our joint Programme of Defence Cooperation, signed by me and the former British Defence Secretary Sir Michael Fallon in June 2016, has borne fruit and most of what we agreed has been completed. The strategic approach and efficiency of this form of cooperation bears witness of just how important and useful these types of common statements and agreements with key partners can be. To further deepen our defence cooperation with the United Kingdom, Sweden and Finland, joined the UK-led Joint Expeditionary Force (JEF) earlier this year.

A strong transatlantic link is important for both European and American security. For the stability in the Baltic Sea Region, US and NATO presence is necessary. Sweden have a long-standing cooperation in the area of defence with the United States, which was consolidated last year through our Statement of Intent (SOI). It was signed by Secretary of Defence Carter and me, and was confirmed when I met with Secretary Mattis in May this year. The SOI covers five broad areas: Interoperability, Training and Exercises, Armament Cooperation, Research and Development and Multinational Operations. We have taken important new steps both at the political and at the military level.

Since the signing, we have deepened our dialogue on the policy and military level. Focus for our discussion has been Northern Europe and how we can respond to challenges together. We have stepped up our training and exercise programs, in the air, at sea and on ground. All this, recognising that joint activities bolster our ability to operate together and send security political signals to friends and others.

In September, we had a substantial American participation in the Swedish exercise Aurora 2017. Units from US Army, Navy, Marine Corps, Air Force and special forces took part. A few weeks ago Sweden decided to send a Letter of Request to the United States, concerning acquisition of the ground based air defence system Patriot

The EU is Sweden's most important foreign policy arena. Sweden is actively seeking to strengthen the Common Security and Defence Policy while

keeping its intragovernmental character. From a Swedish perspective, we see two main objectives with the quickly evolving defence package: strengthened common security and defence policy, and enhanced EU cohesion. Both are more important now than ever.

Within the EU the Common Security and Defence Policy is rapidly developing. This is shown in the creation of the Permanent Structured Cooperation (PESCO) and the European Defence Industrial Development Programme. From a Swedish point of view it's important that we all have agreed upon the principle that the programmes should be member state driven.

Sweden welcomes the work to move forward with an inclusive and ambitious PESCO and has notified its intention to participate in this cooperation. The objectives for establishing PESCO are both political and practical – our goal should be a PESCO that strengthens EU political cohesion and also helps us achieve the agreed EU level of ambition for the Common Security and Defence Policy. Both aspects are of strategic importance. Above all, PESCO is a matter of security policy.

Sweden also welcomes the European Defence Industrial Development Programme. We believe this programme has the potential to strengthen the competitiveness and innovation capacity of the European industry, including small and medium sized enterprises, without distorting competition. I would here like to stress the importance of including all European based industry and not limiting it to European owned industry only.

The EU and NATO are two of the most important institutions constituting the West as we know it. They both play important roles in meeting today's security challenges in Europe and elsewhere. As a member of the EU and an Enhanced Opportunities Partner to NATO, Sweden has a strong interest in an effective, complementary and results-oriented strategic partnership between these organisations.

The importance of Sweden's partnership with NATO has grown as a result of the worsened security situation in our close vicinity. Political dialogue on common security challenges and how to counter them is essential and we are looking to further strengthen our cooperation with NATO in regional crisis. This includes modalities for information exchange, de-conflicting of activities and mechanism for political and military dialogue. About two weeks ago, our status as member of the Enhanced Opportunities Programme was renewed by the NAC. EOP is the bedrock of our cooperation with

NATO and an important part of our defence and security policy.

The challenges we are facing point to long term destabilization. Europe has a key role in meeting the global challenges and threats we are facing. Only a united EU ready to stand up for its principles, will be able to contribute to European peace and stability in close cooperation with NATO and the USA. We need to continue developing the European defence and security cooperation in order to counter these challenges together. Sweden will remain an active part in any such discussion.

To finish where I started, we are living in a world with increasing insecurities, where institutions and relationships we considered stable are now under increasing pressure. We all have a responsibility to do our utmost to ensure peace, security and stability, on the basis of our different security choices.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist på AFCEA TechNet Europe conference 2017 (engelska)

Publicerad 10 oktober 2017

Upplands Väsby, 10 oktober 2017. Det talade ordet gäller.

Ladies and Gentlemen,

The central theme of this year's conference is "Cyber Capabilities in Hybrid Warfare Scenarios".

The number of challenges in this arena is not small, and I will – from a political perspective - discuss some aspects of the topics that will be discussed during the coming days.

* * *

But first of all, I would like to put Swedish cyber security policy in the context of the broader Swedish defence policy. Our defence strategy focuses on two parts: first, to upgrade national military capability, and second, to deepen cooperation with other nations and organisations. Our government has, for the first time in more than two decades, decided to successively increase the defence spending with roughly 25% from 2014 up to 2020.

The key objective of the Swedish Defence reform for 2015 - 2020, is to strengthen military operational capability and to develop a modern total defence concept. The Swedish total defence concept is a combination of military and civil defence encompassing a wide range of agencies, authorities

and representatives of civil society.

Cyber defence is an essential part of our national defence capabilities as well as a part of overall deterrence. And in order to ensure a strong cyber defence it is also necessary to have the ability to carry out active operations in the cyber domain. This was also part of the message from the Swedish Government and Parliament in the Defence Bill of 2015. We are therefore strengthening our capabilities in this area.

In addition to initiatives on total defence and cyber defence we have also decided to re-activate conscription for both women and men. This is a signal to adversaries and to our partners that we are taking security seriously.

We have re-established military presence on the strategic island of Gotland which is located in the middle of the Baltic Sea.

We have increased training and exercises. Just two weeks ago, we completed our largest national exercise in over 20 years, with contributions from the U.S., and neighbouring partners. The exercise involved almost 20,000 military personnel and over 40 agencies. In 2020 we will have our next large national exercise. It will focus on Total Defence and civilian defence. In this exercise, cyber security will likely be one component.

The Navy will maintain surface combatants and upgrade two corvettes. Two next-generation submarines are under construction. Additional investments will be made in anti-submarine warfare capabilities.

On the Air defence side, we will keep investing in a new generation of Gripen fighters and arm them with air-to-air missiles.

Our defence bill should be seen in the light of the shifting security environment in Europe and our vicinity. Russia's war in Georgia was a negative change to the European security environment. Russia's illegal annexation of Crimea and support of separatists in eastern Ukraine came to challenge what had been the European security order for 25 years.

Russia has been upgrading its military capability for almost a decade. Our neighbours and partners in the vicinity of Russia feel the pressure. Russia is increasing its military exercises and intelligence activities in the Baltic Sea. Russia exercises their nuclear capability. From time to time Russian officials also refer to nuclear weapons in their rhetoric.

The possible action of states, state-sponsored actors or other actors with similar capabilities constitutes the most serious cyber security threat against Sweden. Like all other nations we must do our utmost to protect our critical

infrastructure.

Ultimately, cyber security is about safeguarding fundamental societal values and objectives, such as democracy, human rights and freedom, national sovereignty, security and right to autonomy and economic stability.

* * *

Cyber threat is very much real and growing. Cyber attacks are aimed at Swedish companies and agencies. Last year we saw over one hundred thousand cyber activities from foreign state actors - in one year. Those activities are attempts, probings or outright attacks.

Cyber attacks are often used as a means to other ends. The reported events in the United States last winter could be one example of the power of cyber tools as part of influence campaigns in the hands of antagonistic actors.

Other examples, although with both similarities and differences, are Estonia in 2007, Georgia in 2008 and Ukraine from 2014.

During the last years, we have experienced a number of instances in Europe and beyond where possible state sponsored actors have engaged in systematic fabrications, deception and other harmful influences.

I have seen my own signature on falsified documents concerning armaments deliveries to Ukraine. This false document circulated in media all over the world.

Last month, Sputnik news falsified an article in English by twisting the truth and what my comments had been to a Japanese journalist whom had written an article in Japanese on Swedish defence reform.

Six or so fake Twitter accounts have been opened in my name.

The Russian military doctrine states that the 4th arena for warfare is the information and cyber arena. The strategy they are using is also combined with deception known as "Maskirovka". Russia trains its military extensively in this arena. Russia uses a combination of psychological warfare and military power in a hybrid combination, as we saw in the annexation of Crimea.

Disinformation and fabrication is something Russia uses systematically. The U.S. and Europe must counter this more effectively and smarter. Policy makers have to be more deliberate when it comes to both cyber policy and strategic communication against this type of attacks. We often fail to address

Russia's activities for what they are.

* * *

International law

Cyber attacks are becoming more common, sophisticated at times and damaging. Cyber attacks have entered a new realm where it is possible to create physical damage on, for example, critical infrastructure.

As concerns international law, cyber defence raises a lot of issues, such as:

- Under which circumstances a cyber attack can constitute an armed attack, thereby creating a right to self-defence?
- To what extent a cyber weapon is lawful? and,
- How the proportionality of the response can be assured?

The development of cyber technologies is continuous. Legal advisors therefore play an important role in ensuring that international law is respected in this area.

* * *

It is very important to see things for what they actually are. Some say that the Internet changed everything. I would say to some extent yes, but also no. Yes, it is a revolution in itself. And yes, we seek and share information, communicate and interact in new ways. But the fundamentals of security-, defence- and foreign policy remain rather unchanged. Some states and non-state actors seek to influence other states by alternative information and propaganda, with the goal to destabilise and establish strategic and tactic advantages. In that sense the cyber domain is "just" another domain, another tool, for ancient purposes.

Russian operations in the Ukraine gave rise to an impression that Russia had employed new concepts of armed conflict. This is not the case. Russian actions in the Ukraine have roots in ancient warfare and traditional Soviet tactics.

If you look closer at Russian military intervention in Ukraine, it was very much a conventional military war. The modernised Russian Armed Forces acted with support and with a combination of various forms of cyber tools, disinformation, propaganda, influence campaigns and other traditionally non-military means.

* * *

The Response

The growing antagonistic dimension in cyber space makes it necessary to develop and strengthen cyber defences, in addition to all other vital instruments to counter fraud, theft, espionage etc. An active cyber capability is necessary to give credibility and to raise the threshold for a potential attacker. We see Swedish cyber capabilities as a cost effective, long term and major asset to defend the nation.

A key challenge will be to ensure that our cyber defence capabilities are connected with other abilities and measures in our society. Even the most advanced attackers might just as well use simple methods to reach advanced goals.

For Sweden, our total defence concept is an integral part of how to meet all forms of antagonistic threats to our nation and its interests. However, when it comes to cyber defence, strengthening your capabilities on a national level is not enough. International cooperation is required. One of many important international initiatives in this field that Sweden is engaged in is the NATO Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence in Tallinn. Sweden recently sent an expert to the centre in order to contribute to its work. The centre plays an important role as a training facility as well as a contributor to discussions on cyber warfare and international humanitarian law. During the EU defence ministerial meeting in September, defence ministers took part of a cyber table top exercise. It gave us all ample opportunity to discuss and learn from advanced scenarios and how they can unfold.

Another important part of the Swedish Defence reform is the development of a Psychological Defence adapted to modern conditions and challenges. Psychological defence is key to maintaining our open and democratic society with freedom of expression even in times of extraordinary conditions.

Propaganda and influencing operations are part of a wide spectrum of threats and challenges in peacetime as well as in war. The ultimate objective is to uphold our fundamental values and to improve the ability of our society to withstand pressure from potential antagonists and opponents. Swedish agencies are tasked to improve their capability to identify and develop relevant international cooperation. We have already established cooperation with NATO's Stratcom Centre of Excellence in Riga and we have joined the European Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats in Helsinki.

Although I have emphasised that we are facing problems that are in essence not new, I do believe that we can only handle and counter these problems with new levels of cooperation; nationally, regionally and globally.

There are many lessons to be learned. The most important lesson we all need to grasp is that these challenges have to be met together. Good luck during the upcoming days at AFCEA.

Tal från Peter Hultqvist

Anförande vid veterandagen den 29 maj 2017

Publicerad 29 maj 2017

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist vid veterandagen, 29 maj 2017. Det talade ordet gäller.

Ers majestät, veteraner och anhöriga, mina damer och herrar !
Grundläggande respekt för människovärdet. Respekt för alla människor rätt att leva sina liv i frihet och göra sina egna val. Respekten för barns rätt att växa upp i fred och kunna utvecklas och leva sina liv med värdighet. Respekt för nationers rätt att utvecklas från sina egna förutsättningar, utan att styras av andra intressen. Respekt för nationernas suveränitet som är djupt förankrad i FN:s stadga.

Det är det som internationella insatser handlar om. Sverige följer folkrättens och dess principer när beslut tas om att sända kvinnor och män till internationella insatser i syfte bidra till fred och säkerhet. Vi som beslutsfattare måste alltid stå upp för de beslut vi fattat och utgöra ett stöd för de kvinnor och män som ytterst fullföljer regeringens och riksdagens vilja. Jag vill vara mycket tydlig på den punkten!

I år är det 50 år sedan FN:s fredsbevarande insats i Sinai och Gaza avslutades. Det var den första fredsbevarande insats av sitt slag som FN beslutat om och den första väpnade insats Sverige deltagit i. 5 400 svenskar deltog i insatsen, av dessa var det 13 soldater som dog. Flera av de som deltog i insatsen finns på plats här idag. Till er vill jag rikta ett särskilt tack.

Jag vill även särskilt uppmärksamma de soldater och officerare som deltog i Mali 01. Deras fasta uppträdande i Timbuktu bidrog till att stoppa vad som hade kunnat utvecklas till en fullständig katastrof. För detta har de nu blivit

tilldelade en särskild utmärkelse från FN.

Insatsen visar på den kvalitet och den kompetens som finns bland svenska soldater och officerare och på det som gör att Sverige och Försvarmakten är högt aktade och efterfrågade internationellt. Ni har regeringens respekt och enorma tacksamhet.

Sammanlagt har 90.000 svenskar deltagit i internationella insatser. Detta handlar om personer som ställt upp i fredens tjänst och varit beredda att utsätta sig själva för stora risker och påfrestningar. De har prövats i med- och i motgång. De har ställt upp när det verkligen gällt. De har valt att göra en hedervärd insats för att försvara freden, säkerheten och de normer och värden vi vill att världen ska präglas av. Det är dessa kvinnor och män som är de veteraner denna dag handlar om och jag vill till alla dessa framföra regeringens tack!

Det var med särskild glädje jag deltog i regeringens sammanträde den 24 maj 2017. Då fattade regeringen beslut om att göra veterandagen till allmän flaggdag. Beslutet träder ikraft den 14 juli i år. Det innebär att nästa år när vi samlas för att fira veterandagen så är den en allmän flaggdag i syfte att hedra både militära och civila veteraner för deras insatser. Frågan har sedan en frågestund i riksdagen i december förra året behandlats i regeringskansliet. I riksdagen har en bred enighet i ärendet manifesterats. Jag är glad för att så många står bakom och medverkat i processen bakom beslutet om att göra veterandagen till en flaggdag.

Det är viktigt att det officiella Sverige står bakom de internationella insatserna. Jag är glad för att vi kommit till den punkten. Tyvärr finns en historik där detta inte alltid varit självklart. För några veckor sedan deltog jag på Kongoveteranernas årsmöte. Den svenska insatsen i Kongo var en av de svåraste som försvarmakten deltagit i under modern tid. Jag vet att många som kom hem från Kongo möttes av misstänksamhet och hade behoven av stöd som inte möttes upp av varken Försvarmakten eller samhället som helhet. Så får det inte fungera.

Jag upprepar: Det är viktigt att de folkvalda politikerna i riksdagen och regeringen tydligt står bakom besluten om att sända män och kvinnor till internationella insatser. Efter egna besök i Afghanistan, norra Irak, Mali, möte med Invidzonen och deltagande i ett antal medaljeringar efter avslutad insats så vet jag hur betydelsefullt det med den politiska markeringen. Det

handlar om att visa den erkänsla om dessa kvinnor och män förtjänar.

Jag minns samtalen med soldater i insats med värme och glädje. Att diskutera underrättelsearbete i Afghanistan, operativ förmåga och patrullverksamhet i Mali och utbildning i norra Irak ger ett perspektiv man bara kan inhämta på plats. Då blir uppdraget konkret på ett helt annat sätt än i riksdagens beslutslokaler. Att höra och delta i diskussionerna om olika avvägningar och erfarenheter ger insikter om utmaningar och problem i vardagen. I sin tur ger det bättre underlag till kommande beslut och faktiskt stöd till pågående verksamhet.

Sverige ska fortsätta att göra skillnad i internationella operationer. Jag vet att vårt deltagande är efterfrågat. Kvaliteten på våra soldater och vår materiel är mycket god. Det finns en trygghet med de svenska förbanden. De fungerar och är uppskattade av dem vi samarbetar med. Vi ska vara stolta över det de svenska förbanden gör. Våra kvinnor och män i insats gör skillnad!

Jag kan konstatera att mycket hänt inom veteranpolitiken. Det finns lagstiftning på plats som reglerar veteraners rättigheter efter hemkomst. Veterandagen är inrättad och har en statsceremoniell ställning. Och den 1 juli i år inrättar Försvarmakten ett särskilt veterancentrum inom myndigheten, för att ytterligare inskräpa stödet till veteraner.

Men vi kan inte ta detta som intäkt för att vi nu är färdiga. Det finns alltid utrymme för omprövning och utveckling. Jag kommer att fortsätta driva på för att våra veteraner ska få det stöd och den uppskattning de förtjänar.

Lika viktiga som soldater och officerare är för att våra internationella insatser ska lyckas, är ni anhöriga som funnits kvar här hemma. Begreppet hemmafronten har haft olika betydelse vid olika tider. Men gemensamt är att den har en enorm betydelse för den militära framgången.

Alla ni som stått kvar på flygplatser och tågstationer när era anhöriga lämnat för insats. Ni som gått till jobbet och till skolan med en gnagande oro i magen, för att Ni inte vetat vad som händer just nu. Ni som läst i tidningarna om oroligheter och direkt undrat om er mamma eller pappa, er dotter eller son, er partner eller nära vän befunnit sig i närheten. Ni som sedan stått på samma flygplatser och tågstationer när soldaterna och officerarna kommit hem och kunnat dra en lättnadens suck för att det nu är över.

Men också ni som inte fått möjlighet att möta sina anhöriga. Ni som tvingats

ta emot det värsta av besked om en anhörig som skadats eller i värsta fall dött under insatsen.

Till alla er vill jag framföra ett tack. Ni är otroligt viktiga. Glöm aldrig det.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal vid Johns Hopkins universitet om den säkerhetspolitiska utvecklingen i norra Europa

Publicerad 17 maj 2017 Uppdaterad 17 maj 2017

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist på Johns Hopkins School of Advanced International Studies, 16 maj 2017. Det talade ordet gäller.

Dear Dean, Distinguished professors and students, Ladies and Gentlemen.

The bilateral relationship between the United States and Sweden reach back to the days of the American Revolutionary War. The recognition in the "Treaty of Amity and Commerce" between Benjamin Franklin and the Swedish representative Gustaf Philip Creutz was the first recognition of the U.S. as a sovereign nation.

During the period 1820 to 1930 approximately 1.3 million Swedes, a third of the country's population, emigrated to North America. 200 years later and our ties are as strong as ever. Swedish affiliated companies directly support more than 333,000 jobs in all fifty states of the United States.

* * *

It is an honour to be here at the John Hopkins University. Being invited as part of a long row of Statesmen from the US and the rest of the world makes me humble.

I will begin by saying a few words on last month's terrorist attack in Stockholm. A hijacked truck drove into pedestrians in central Stockholm. Five people died and 15 were injured. We have seen similar methods in

Nice, in Berlin and in London.

I would like to reiterate what our prime minister Stefan Löfven said "Terrorists want us to be afraid, they want us to change our behaviour, they want us to not live our lives normally, but that is exactly what we are going to do."

Stockholm demonstrated its unity and determination just hours after the attack. Being here in Washington, I would like to thank the United States whom immediately offered support and condolences.

Our strong partnership is underpinned by a joint commitment to fundamental beliefs. We both believe that sustainable peace, development and prosperity are only possible when grounded upon respect for human rights, democracy and the rule of law.

* * *

My address on Sweden and Northern European Security will comprise a few main elements. First, Russia and the security challenges in our vicinity and beyond, second, what we are doing to counter this, and third, the Swedish view on the current world order as we see it.

* * *

First, Russia.

The European security order is no longer in place as we know it because of Russia's aggressive behaviour.

The regime in Kremlin is closely knitted together with the security police, the oligarchs, the church and the state administration. The focus is to regain the "greatness of the Motherland" and once again become a world power.

Today, Russia occupies 20 % of Georgian territory since the war in 2008. Since 2014 Crimea is annexed by Russia. The Russian proxy war in Eastern Ukraine continues.

Let me be clear: this is against international law and is unacceptable. Beyond the wars against Georgia and Ukraine, we have seen Russia supporting the Assad regime in Syria, a nation that is conducting a horrific war against its

own population.

This is the harsh reality.

* * *

Russia has been upgrading its military capability for almost a decade. They are renewing 70% of all defence equipment. Our neighbours and partners in the vicinity of Russia feel the pressure. Russia is increasing military exercises and intelligence activities in the Baltic Sea. Russia exercises their nuclear capability. From time to time Russian officials also refer to nuclear weapons in their rhetoric.

In the Arctic, we see that Russia is increasing its military presence. With the reopening of former Soviet Arctic bases, come more activities in the Murmansk region, in the Kola region as well as in the Atlantic Ocean.

Moving to cyber space where one of the main challenges is attribution. The last years we have experienced a number of instances when possible state sponsored actors have engaged in systematic fabrications, deceptions and other harmful influences. These incidents have found its way in to our societies and democratic institutions.

I have seen my own signature on falsified documents concerning armaments deliveries to Ukraine. This false document circulated in the media all over the world.

The Russian military doctrine states that the 4th arena for warfare is the information and cyber arena. The strategy they are using is also combined with deception known as "Maskirovka". Russia trains its military extensively in this arena. Russia uses a combination of psychological warfare and military power in a hybrid combination, as we saw in the annexation of Crimea.

Russia uses disinformation and fabrications systematically. The U.S. and Europe must counter-target this more effectively and smarter. Policy makers have to be more deliberate when it comes to strategic communication against this type of attacks. We often fail to address Russia's activities for what it is.

When the USS Donald Cook was buzzed in the Baltic Sea by Russian fighter aircrafts, the U.S. published the videos online so people could decide for

themselves what really happened. Immediately after the incident, I publicly stated that Russian behaviour towards the U.S. ship was irresponsible and dangerous. This is a good example of how we, with strategic communication, can counter Russian actions and disinformation.

* * *

Sweden and the U.S. are fully committed to the world order as it was established after the Second World War. We adhere to the established international institutions of the United Nations, the European Union and NATO.

After the breakdown of the Soviet Union, many people in Europe and North America believed that the world was moving towards the eternal peace.

Most of you have read Francis Fukuyama's "End of History and the Last Man" in your political science class. Many believed that Fukuyama was right and that the ruled based world order and eternal peace was here to stay.

The idea that the eternal peace would last is an interesting idea, but appears less achievable as we look upon the world today. The rule-based world order is challenged by totalitarian regimes and fanatical chaos. And challenges far away are linked to challenges at home.

In the South China Sea, China dismisses international law and territorial integrity.

The refugee crisis is a challenge for Europe as the nations within EU member states is divided. Turkey is going in the wrong direction, with a President centralizing power and moving away from democracy. The populism in Europe is on the rise where extremist parties often have support from Russia.

Russia and China want to become dominating powers with spheres of interest. This is worrisome. Russia has acted against the 1975 Helsinki Accords and lack respect of all nations' right to decide their own destiny.

Problems are found in many regions. In Africa, Boko Haram and the terror group "MNLA" in Mali continue to spread fear. Daesh is pursuing with its terror acts in the Middle East and around the world. In East Asia, we see repeated missile tests from North Korea, where the tension is rising as North Korea continues to build its nuclear capability.

We have to meet all challenges together. The response has to be broad and involve stabilisation efforts. Sweden is committed to the Coalition to Counter ISIL, where we are working shoulder to shoulder with the US and other partners. The same goes for efforts in Afghanistan and Korea.

For Sweden, the UN is a cornerstone in world order. Sweden has an advanced ISR-unit with 250 troops at the UN mission in Mali. This UN mission has become the deadliest in its history.

* * *

Sweden assumes responsibilities on the global scene. At the same time our first responsibility is our national security, directly linked to peace and stability in Northern Europe. We are not naïve nor have we taken our eyes of how Russia behaves in Europe or of the challenges beyond.

Swedish defence policy focuses on two parts: first, to upgrade national military capability, and second, to deepen cooperation with other nations and organisation. This policy is based on a broad parliamentary support.

We are building a security network of defence cooperation. Sweden has a special and longstanding relationship to Finland, also a military non-aligned nation – where we plan for joint actions, if we so decide, in peace-time as well as crises and war. We work closely with the Nordic and Baltic countries as well as with UK, Poland and Germany. We cooperate within the framework of the EU and United Nations. We are privileged partners to NATO within the Enhanced Opportunities Program.

From 2015 there is a new trend in Swedish defence spending. The government has, for the first time in more than two decades, decided to successively increase the defence spending with 11% up to 2020.

Adding to this, the Swedish government decided to spend more money, beginning in the 2017 budget.

The key priority in the Defence Bill is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces. This also includes the development of a "Total Defence Concept" which includes both military and civilian defence and a whole of society approach to security.

This year, the Swedish government decided to re-activate conscription. This is a signal to adversaries and to our partners that we are taking security seriously. Conscription for both women and men will start from the 1st of January next year.

A few examples of our other priorities:

We have re-established military presence on the island of Gotland which is located in the middle of the Baltic Sea. As U.S. four star General David Perkins said earlier this spring, when visiting the island, "Gotland is like unsinkable aircraft carrier, and it is good to be friend with its captain, Sweden".

Other priorities include increased training and exercises. International exercises are important in order to train together and develop interoperability. I also see these exercises as an important tool to send a message to potential adversaries.

In September this year, we will host a national exercise with contributions from the U.S. and European nations. The Aurora exercise, will be the largest Swedish military exercise in over 20 years, involving almost 20,000 military personnel and over 40 agencies.

The Navy will maintain surface combatants and upgrade two corvettes. Two next-generation submarines are under construction. Additional investments will be made in anti-submarine warfare capabilities.

On the Air defence side, we will keep investing in a new generation of Gripen fighters and arm them with air-to-air missile.

* * *

Let me now turn to the role of the U.S.

The transatlantic link between Europe and the U.S. is critical. Our common challenges are greater and more complex than in decades. Regional powers are testing their strength against neighbours, other states, and international institutions.

A strong U.S. link to Europe is important for the stability in NATO and Europe. And it is only together with the US that European countries can

balance the Russians. By acting together in international foras, operations and exercises, we make the threshold against aggression higher. One example is the economic sanctions against Russian.

We have to remember that the strategies of the Russian aggression, Chinese assertion or Daesh's use terror are to split us, to make us weaker and make us hesitate to act.

* * *

One message that I would like to give you is that the U.S. together with European partners must continue to stand up for international law and the world order. We cannot be naive concerning Russian behaviour and strategy, nor can we close our eyes to other challenges around the world.

Sweden welcomes the U.S. and NATO's decisions to strengthen the security of its Eastern allies. The European Security Initiative and the Enhanced Forward Presence are crucial efforts to Baltic Sea Security and regional stability as a whole.

* * *

Let me say a few words on the Swedish-US bilateral relation.

Sweden and the United States have a long-standing cooperation in the area of defence, last year consolidated through our Statement of Intent (SOI). It was signed by Secretary of Defence Carter and me. The SOI covers five broad areas: Interoperability, Training and Exercises, Armament Cooperation, Research and Development and Multinational Operations. We have taken important new steps both at the political and at the military level.

Since the signing, we have deepened our dialogue on the policy and military level. Focus for our discussion has been Northern Europe and how we can respond to challenges together. We have stepped up our training and exercise programs, in the air, at sea and on ground. All this, recognising that joint activities bolster our ability to operate together and send security political signals to friends and others.

In a few weeks our forces will join this years' largest multinational naval exercise in the Baltic Sea, called BALTOPS 17. In September, we are looking forward to a substantial U.S. participation in the Swedish exercise

Aurora 2017.

The security situation in the Baltic Sea region and elsewhere gives us incentives to further enhance our cooperation and increase our preparedness.

* * *

To my conclusions:

First, our common challenges with Russia and around the world remain for the coming years. Transatlantic cooperation is crucial for U.S. and European security.

Second, Sweden will assume its responsibility by contributing to security in the region and elsewhere. This is done by improving our national defence capability and by extending cooperation with other countries and organisations.

Third, as stated in our bilateral Statement of Intent: "Transatlantic and European unity is key. Global challenges can only be addressed if Europe and North America are acting together."

Against this background and the mutual interest we are now engaging with the United States as we did in the 18th century.

Thank you for listening. I am ready to take any of your questions.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal vid FN:s säkerhetsråd om sexuellt våld i konflikt

Publicerad 16 maj 2017

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist FN:s säkerhetsråd New York, 15 maj 2017. Det talade ordet gäller.

Mr. President,

Of all the evil acts that take place in conflict settings sexual violence may be the one that casts the longest shadow.

The lives of victims are changed forever. Besides the physical scars they bear, they will carry the hidden trauma and stigma for the rest of their lives. We can see that the use of sexual violence in conflicts destroys societies, families and community structures, with a goal to dominate and control the society.

Therefore, every effort must be taken to end sexual violence in conflict, and I thank Uruguay for organizing this Open Debate.

We would also like to thank the Deputy Secretary-General and the acting SRSG for their insightful and, sadly, very troubling accounts of sexual violence in conflict settings.

Let me also thank the outgoing Special Representative Bangura for her strong leadership during her tenure, and welcome the incoming Special Representative Patten. You have our strong support.

We also express our thanks to the Team of Experts on the Rule of Law and Sexual Violence in Conflict.

Sexual violence in any situation is a crime. But, conflict-related sexual violence is also a core security challenge that must be kept on this Council's agenda.

Why? Because the use of sexual violence as a tactic of war and terrorism has not stopped. On the contrary, sexual violence, human trafficking and exploitation of vulnerable persons through modern slavery in the midst of migration are growing trends worldwide.

Mr. President,

We must move from expressing outrage towards taking decisive action. These are some concrete measures that the Security Council and each Member State can undertake:

First: apply a comprehensive rights-based approach focused on the needs and experiences of victims.

Ensuring human rights, especially the right to freedom from violence, as well as to sexual and reproductive health and rights, remains essential.

Sexual violence in all its forms is prohibited in armed conflict according to International Humanitarian Law. Perpetrators must be held accountable.

Second: make conflict-related sexual violence a priority issue in monitoring the implementation of Security Council mandates.

To that end, we need improved data, including sex-disaggregated statistics, as well as accurate accounts.

That is why we strongly welcome briefings by civil society to the Council, such as Mina Jaf's today.

We also welcome the use of conclusions from the Working Group on Children and Armed Conflict and summaries of the Informal Experts Group on Women, Peace and Security.

Third: use all of the Council's tools to combat sexual violence in conflict, including sanctions.

Resolution 2339 on the Central African Republic introduced the first-ever

separate designation criteria on conflict-related sexual violence in a sanctions regime. Let's work to include similar criteria in all relevant sanctions regimes.

Four: increase the numbers of women peacekeepers, police and correction officers.

The evidence is compelling. With more female peacekeepers and female police officers we reach the whole population in a conflict area and become more efficient in operations. There is a clear need for more female leaders in executive positions.

Sweden is working to meet the target of 15 percent women military observers and staff officers by December 2017.

Sweden actively promotes the agenda for women, peace and security and has had a national action plan in place for the implementation of Security Council resolution 1325 since 2006. In its work Sweden seeks to actively ensure that a gender perspective is integrated in all international operations in conflict and post-conflict countries. That ambition must be integrated into all peace and security efforts.

Women, peace and security is an integral part of pre-deployment preparations for all Swedish troops, and all deployed contingents have specially trained gender advisers. Furthermore, the UN must be trusted to be effective. That's why, in this context, it's key to expeditiously implement the Secretary-General's approach for eliminating sexual exploitation and abuse committed by men and women working for the UN.

Fifthly: integrate gender throughout counter-terrorism work in line with Security Council Resolution 2242. Sexual violence whether it's politically or religiously motivated in any situation is totally unacceptable and a crime. In addition, Resolution 2331 highlights that acts of sexual and gender-based violence are known to be part of the strategic objectives and ideology of certain terrorist groups, and used as a tactic of terrorism.

Mr. President,

A clear political leadership is needed at all levels to change norms in society.

It can support female victims of sexual violence to speak out. Indeed, we

have only seen the tip of the iceberg. Low levels of reporting is a sign of stigma and failed systems. High numbers is a step in the right direction of tackling the problem.

It is important that we break the silence regarding sexual violence in conflict: making it visible and not shameful. Making it part of peace negotiations, reconciliation and transitional justice.

Real leadership and engagement must also come from political leaders, as military commanders, as elders, as judges, community leaders, teachers, peer-to-peer. I am proud to be a Minister in a feminist government. All leaders have a duty to challenge sexist views and violent behavior and attitudes towards women and children. The responsibility to address and speak up falls greater on us in male dominated sectors, such as defence and security. We are working actively within the Swedish Armed Forces with education for our own troops and with troops from other countries. We are ready to share our experiences.

Mr. President,

We cannot spare any effort in combatting these evil crimes. Only by shining a light on this can we lift the long shadow of sexual violence in conflict for the survivors and prevent another generation falling victim. We all can, and must, improve.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande av försvarsminister Peter Hultqvist vid Säkerhetskonferensen i München 2017

Publicerad 20 februari 2017 Uppdaterad 20 februari 2017

München, 18 februari 2017 Det talade ordet gäller.

Thank you for the invitation to provide some perspectives on Arctic security.

The increasing importance of the Arctic is due to two factors: climate change that opens up the area for the exploration of natural resources, and the general Russian military build-up, some of which takes place in the Arctic region

The combination of Cold War tendencies and the willingness to use military solutions to push for political goals – read Georgia, Ukraine and Syria – leads me to conclude that the wider implications of the Russian military build-up in the Arctic is indeed worrisome

* * *

Scholars and policy makers have diverging views of Russia's military developments in the Arctic. Some argue that the increasing military presence is primarily aimed at complementing civil authorities in surveillance and search and rescue. Others argue that Russia is protecting its national interests and in strengthening the defence in the North Western direction. Others detect a more offensive edge.

When we look at the facts we clearly see that Russia's increasing military presence in the Arctic is consistent with how Russia has boosted its capabilities in the Baltic Sea and elsewhere.

Since 2008, both Russian civilian and military investments and capabilities have increased notably in the Arctic. A special command, the North Unified Strategic Command, with the Northern Fleet as the main striking force, was recently established to bolster the command and control capacity in the region.

Modernization and reinforcement of the air defence is prioritized. New surveillance radars and fighter units are added to the region. Last year, an advanced coastal missile system was deployed to the Kola Peninsula.

To support military operations and to prepare for future increased maritime transports, development and construction of military infrastructure along Russians northern coastline is ongoing. Mainly, former Soviet bases are reopened and modernized but also new maritime support bases are established along the northern coastline including on some of the islands as for example the Wrangel Island, the New Siberian Islands, and the Frantz Josef Land. The infrastructure comprises aerodromes, radar stations, air-control systems and more.

The opening up of the Northeast Passage is of clear economic interest for Russia. The Arctic Ocean shipping route connecting the Atlantic with the Pacific oceans will potentially become commercially viable. Russia's and other nation's exploitation of gas and natural resources will pose future challenges. It will spur Russian ambitions to add military capability in the region. In late 2013, the Russian Northern Fleet opened the airfield at the island Kotelnny, with the tasks to protect offshore oil and gas resources. In March 2014, 350 paratroopers were dropped on the island to demonstrate Russian capacity to operate in Arctic condition. We have seen numerous examples of other military activities, exercises and operations in the region and we expect this to continue.

* * *

What I have described is a reality we must take seriously.

To some extent there is a necessity for Arctic nations to co-operate on a military level to discuss the strategic situation and, in addition, to cooperate with coast guards and civilian maritime agencies in search and rescue operations.

This can be done on a bilateral level or in multilateral formats.

* * *

The good news is that the Arctic region is covered by cooperative policies and practices on the political level. There are forums established where there is a will to nurture that cooperation.

Nordic states have a long history of cooperation in the Nordic Defence Cooperation (NORDEF). In the Nordic, we conduct the biannual air exercise "Arctic Challenge Exercise", together with twelve nations. We are looking to making this into a Flag Exercise. "Cross Border Training" is another example in which the Nordic countries Air Forces engage together practically every other week of the year. We also have the Arctic Coast Guard Forum and have seen the multinational exercise "Barents Rescue", covering this specific form of cooperation between coast guard and other civilian agencies.

The latest "Arctic Security Forces Roundtable", which is a forum consisting of military and civilian agencies, held in Sweden last month, focused on the need for practical coordination in the area of maritime domain awareness for our armed forces, coast guards and maritime administration.

* * *

Finally, on climate security: the average temperature in the Arctic is rising faster than anyone anticipated. Besides the many existing environmental challenges, the warming of the Arctic increases the risk of security implications with regard to sovereignty and territorial issues. This is a global challenge that we really have to take seriously from a security perspective as well.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist Leangkollen Security Conference

Publicerad 14 februari 2017 Uppdaterad 14 februari 2017

Oslo, 13 februari 2017 Det talade ordet gäller

Colleagues,

Ladies and gentlemen,

The defence cooperation between Sweden and Norway has a long and fruitful history. The daily exchange between Swedish and Norwegian units is extensive, not least up north. But our cooperation has had its challenges in the past and there is of course room for further development. I am therefore happy that we last November could agree on a number of concrete areas where our cooperation could develop.

Because this is a time for more cooperation, not less. I will come back to that later.

Over time, the European security environment has deteriorated. The Russian aggression against Ukraine and the illegal annexation of Crimea are breaches against international law and have direct negative effect on the security situation in Europe.

The challenges to the European security order are many and keep on piling up.

The cohesion within the European Union is challenged by the lack of common response to the migration situation, by the disparate views on Russia and on the wave of nationalist right-wing populism. Brexit has caused insecurity and ambiguity and more people than before question European cooperation as such.

It is still too early to have a clear view on how the election of Donald Trump will affect the transatlantic cooperation. However I want to stress that the transatlantic cooperation is fundamental for European as well as American security and will be so in the foreseeable future.

In Europe's southern and south-eastern neighbourhood we can see countries and institutions torn by violence and internal conflicts. Non-state actors defies established states, borders and institutions. Terror organisations like Daesh, Boko Haram and al Shabaab pose a great threat to international peace and security.

But I want to take some time to elaborate on the military situation in the Baltic Sea region.

In 2008 Russia began a comprehensive military reform aiming at strengthening the availability, mobility and operational capacity of its armed forces. The reform has proceeded regardless of economic hardships. The Swedish Defence Research Agency (FOI) recently published a report that showed how Russia is restructuring, rearming, modernising and exercising for a more large-scale and advanced type of warfare.

We have over time seen an increase in Russian military exercises in our vicinity and we have lately observed new elements in their exercises. We have also seen how civilian parts of the society have been included and that they have conducted more and more snap exercises.

It is important to see the change in content and complexity of the exercises and not only assess the number of them.

If the plans for the Western military district are fulfilled, Russia will in the coming years increase their ability to deny other countries access to the Baltic Sea in all dimensions; by land, by sea, by air and in the cyber domain.

Through the illegal annexation of Crimea, the aggression in eastern Ukraine and the involvement in Syria, Russia has shown not only an increased military capacity but also a will to use military means in order to achieve political goals.

Although an armed attack directly at Sweden is unlikely, the Russian behaviour in the Baltic Sea and elsewhere has increased the risk for crisis and incidents involving military means and we cannot rule out armed attacks in the future.

This is why Sweden has decided on a new orientation for our defence and security policy. After years of cuts in defence spending and a focus on international operations, parliament decided in June 2015 to substantially increase defence spending and to refocus the Armed Forces towards national defence.

During the period 2016-2020, our number one priority is to increase the operational capability of our armed forces. That means a heavy focus on larger and more complex exercises as well as investments in important weapons such as the next generation JAS 39 Gripen, two new submarines and new mortars. We are establishing a battle group on Gotland, due to the islands strategic position in the Baltic Sea. And we are reforming our personnel system in order to give the armed forces long term stability for its operations.

Well-equipped and well trained personnel are of utmost importance for building military capability. Since the abolishment of the conscription in 2009, the armed forces have had enormous problems recruiting personnel to fill its ranks. At the moment we lack around 800 active soldiers and over 6 000 reservists. In order to stabilise the personnel situation, the Swedish government commissioned an inquiry in the end of 2015 to look into how a modernised conscription could complete the volunteer recruitment. Its directives pointed out the Norwegian and Danish systems for inspiration.

The inquiry presented its report in September last year and has been under referral for consideration until a couple of weeks ago. We are now preparing a decision before the end of this quarter to reactivate the conscription. For the moment we are planning for 4 000 conscripts to begin their basic military training in September next year.

The reactivation of the conscription will not only stabilise the personnel situation in the armed forces. It will also send out a clear signal that we are prepared to do what it takes to secure our sovereignty.

In spite of our renewed focus on national defence, we will still take our responsibility for international peace and security. We contribute with 250 troops to Minusma in Mali. We are increasing our presence in Iraq and have a decision in parliament to increase our contribution from 35 troops to 70. And we will of course honour our long term commitment to Afghanistan.

The other pillar of the new defence policy is to deepen and strengthen defence cooperation with other countries and organisations in the region.

Sweden will remain a military non-aligned country. It is a security doctrine that is distinct, well known and well respected.

It is from the position of military non-alignment Sweden is deepening its defence cooperation with others. The Nordic cooperation is central in this strategy. Our countries face similar security challenges and we share many security interests and positions. Ours is an important geostrategic region and the Nordic defence cooperation, as well as the cooperation with the Baltic states, contributes to a peaceful development and it raises the threshold for military conflicts and incidents in our region in the long term.

I am glad that the Nordic cooperation has taken important steps the last couple of years, with the establishment of secure communication between our capitals, the signing of the Easy Access MoU and the development of the Arctic Challenge Exercise into a Nordic Flag exercise as some of the more important.

Our cooperation with Finland is the most far-reaching we have. It involves all branches as well as a close cooperation between our ministries. We have begun operational planning for common response to scenarios beyond peace time. For our countries to act jointly, national decisions are needed in each case. But the common planning gives us the option of joint action.

Like I said before, I am glad that I and my State Secretary could meet with our Norwegian counterparts in the end of last year in order to develop the cooperation between our countries. We agreed to reinstate defence attachés in each other's capitals. We are going to exchange information on total defence. We are going to deepen our dialogue on security issues. And we are continuing to exercise together.

I am looking forward to host Ine and her State Secretary later this spring.

Besides the Nordic countries, we have during the last couple of years deepened our cooperation with the Baltic states, the USA, the UK and Poland. This year I hope to further develop our cooperation with Germany and I met with the German Minister for Defence in Berlin last autumn and we will meet again in Stockholm this summer.

European unity is fundamental in facing the challenges ahead of us. It is important for keeping up with the sanctions towards Russia.

We also welcome the decisions in Warsaw to increase Nato's military

presence in our region. Our partnership with the Alliance is of great importance for us and we welcome the opportunity to, together with Finland, discuss our security challenges with the allies on a regular basis.

As I think most of you know, Sweden is a member of UN Security Council during 2017-18. Sweden has always been a great friend of the UN and we will use our seat at the table to raise issues on new security issues, gender equality and more effective peace operations. To uphold a rule based, multilateral world order is in Sweden's national interest. And the UN is the bedrock of such an order.

All these cooperation sends out a signal that we want to take our share of responsibility for stability and security in the Baltic Sea region and beyond. We are building a security network around Sweden that increases the stability and raises the threshold for conflict in our entire region.

To finish where I started, we are living in a world with increasing insecurities and where institutions and relationships we considered stable now are under increasing pressure. We all have a responsibility to, on basis on our different security choices, do our very most to ensure peace, security and stability.

Sweden is willing to take our part in that important work.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Folk och Försvars Rikskonferens 2017

Publicerad 09 januari 2017 Uppdaterad 09 januari 2017

Anförande av Försvarsminister Peter Hultqvist på Folk och Försvar Rikskonferens den 9 januari 2017.

Det talade ordet gäller

Ers majestät,

Mina damer och herrar,

Det är alltid en ära att få tala på den här scenen och få tala inför den här publiken. Och som socialdemokratisk försvarsminister är äran nästan ännu lite större. I maj 1939 bjöd SSU in till konferensen Folk och försvar i Stockholms konserthus. Konferensen blev föregångaren till det som idag är rikskonferensen. Torsten Nilsson, som satt i SSU:s förbundsstyrelse och senare skulle bli försvarsminister i Tage Erlanders regering, skrev i tidningen Tiden att "folkets och försvarets män mötts som likvärdiga parter". Och med företrädare för de demokratiska partiernas ungdomsförbund, för fackföreningsrörelsen, för de frivilliga försvarsorganisationerna, för näringslivet och för försvarsmyndigheterna i publiken är det en tradition som levat vidare och som är värd att bevara.

Det som har präglat tiden sedan regeringsskiftet i september 2014 är en vilja att vända trenden inom Försvarsmakten. Försvarsuppgörelsen med fem partier är grunden för detta trendbrott. Det är bra! Men de åtta åren av borgerligt regerande med tydlig felbedömning av läget i Ryssland, dåliga relationer mellan regeringen och Försvarsmakten, beslut om ett nytt personalsystem trots avsaknad av tillräckliga konsekvensanalyser kombinerat med en omotiverat självsäker attityd finns kvar i minnet.

När felaktigheterna från den här tiden sedan smulats sönder av verkligheten och nya insikter förhoppningsvis vuxit fram så blir man lätt fundersam över debatter i riksdagen om detaljer i ombeväpningsprogram som beslutades under den förra regeringen och där insikten om vilken voteringsknapp man tryckte på borde finnas kvar hos en del aktörer. Detaljer i olika typer av vapensystem som ska redas ut på närmast skruv och mutternivå vilket man kan fråga sig om det är en politisk uppgift eller om det är en uppgift för myndigheterna. krav på nya pengar omedelbart när jag minns hur kärvt det var i den förra försvarsberedningen. Men försvaret var ju på den tiden ett särintresse. När socialdemokraterna föreslog 900 miljoner extra i slutet av förra försvarsberedningen blev motbudet 75 miljoner från regeringen. Självklart ett dåligt bud som vi sa nej till!

Men det svänger fort i politiken. Minnet är kort. Det är nya puckar varje dag. Men jag är glad åt den uppgörelse vi har och är besjälad av att fullfölja den. För Sveriges del är det viktigare att vi håller ihop och gör ett konstruktivt jobb, än att vi låter kraften gå åt till sådant som inte leder framåt!

Vi är ett år in i den nuvarande försvarsinriktningsperioden. Jag håller partierna som står bakom försvarsuppgörelsen kontinuerligt uppdaterade om hur genomförandet av detta går. De vet att det tar tid att bygga militär förmåga, men att det går snabbt att radera den. De vet vad som finns att säga om fördyringar, leveranstider och de vardagens problem som finns att hantera. De känner till att övningsverksamhet och kunskapsuppbyggnad kräver tid och långsiktighet. De känner också till att när en organisation ges nya resurser måste den anpassas till det. Det tar tid att omsätta de pengar som avsätts. Det är långa ledtider och komplicerade utmaningar. Och tillgång på personal och infrastruktur är gränssättande faktorer.

För att ytterligare förtydliga: vi ärvde en starkt slimmad försvarsorganisation av den förra regeringen. Så sent som 2013 krävde den dåvarande regeringen nedskärningar av personal motsvarande en halv miljard kronor. Avskaffandet av värnplikten minskade volymen av personal. Ska ny materiel tillföras krävs faktiskt personal, infrastruktur och utbildning. Det sker inte över en natt. Endast realistiska synsätt löser problem och som steg för steg kan bygga den militära förmågan vi behöver.

Detta är ett vardagens gråa problematik och hantverk bortom debattsidorna, de snabba politiska poängerna eller någon sorts tävling i vem som just för stunden kräver den största höjningen av försvarsanslaget. Jag kan lova er: det viktigaste för svensk militär förmågehöjning är att leverera det riksdagen beslutat om inom ramen för den samlade anslagsökningen på 17 miljarder

kronor fram till 2020. Det är det som ligger i planeringen och är på väg att genomföras. Om vi koncentrerar oss på den uppgiften och till och med framhåller att det är viktigt och att vi är stolta över vad vi uppnått i riksdagen.

Jag kommer inte att delta i någon offentlig auktion om pengar till försvaret. Däremot är jag alltid beredd att diskutera hur vi förstärker den militära förmågan på ett realistiskt sätt i samklang med den kapacitet Försvarsmaktens har. Exempel på vad regeringen gjort på detta område är:

1. Infört möjligheten att repetitionsöva tidigare värnpliktig personal.
2. Korrigerat den förra regeringens orealistiska krav på personalnedskärningar i RB 5.
3. Vi har tillfört ytterligare 900 miljoner kronor för att hantera Archer och den misslyckade affär vi ärvde från förra regeringen.

På Försvarsmaktens initiativ och med understöd från regeringen har kustrobot återinförts i organisationen och vi har tidigarelagt etableringen av stridsgruppen på Gotland.

Vi kommer att fortsätta arbetet på det sättet.

Säkerhetsläget i vårt närområde har över tid försämrats. Det konstaterades i försvarsberedningens rapport, det konstaterades i inriktningspropositionen och vi har gång på gång kunnat konstatera att den säkerhetspolitiska situationen fortsätter utvecklas i negativ riktning.

Utmaningarna för den europeiska säkerhetsordningen är många och blir allt fler. Säkerhetsläget i vårt närområde har över tid försämrats.

Sammanhållningen i EU utmanas av hanteringen av den svåra flyktingsituationen, relationen till och sanktionerna mot Ryssland samt vågen av nationalistisk högerpopulism. Den osäkerhet och otydlighet som uppstått efter Brexit riskerar göra att än fler ifrågasätter om samarbete och gemensam utveckling utgör Europas framtid.

Det är fortfarande för tidigt att säga hur den inkommande presidenten Donald Trump kommer att agera i det transatlantiska samarbetet. Jag vill bara säga det att det transatlantiska samarbetet är fortsatt grundläggande för såväl amerikansk som europeisk säkerhet.

Rysslands agerande utgår från uppfattningen att stormakter har rättigheter som går utöver mindre staters suveränitet och internationell lag och rätt.

Ryssland anser sig ha återtagit sin legitima roll som stormakt och anser sig ha legitima intressen att bevaka i vårt närområde. Just tydliggörandet av rätten till så kallade intressesfärer, det vill säga att utöva makt och myndighet över grannländers säkerhetspolitiska val, rubbar vedertagen säkerhetsordning. Detta blev klarlagt i blyxtbelysning i samband med den olagliga annekteringen av Krim och den pågående konflikten i Ukraina. Att ställa krav på så kallade intressesfärer strider mot internationell lag och folkrätt. Det kan aldrig accepteras.

Vi kan också konstatera att den ryska militära övningsverksamheten med bland annat återkommande beredskapskontroller blivit mer omfattande. Nya baser har etablerats och gamla har åter tagits i bruk. I Arktisområdet har baser med missilkapacitet upprättats. I både Nordatlanten och Östersjön bedrivs verksamhet som från militärstrategisk synpunkt har klara paralleller med situationen under det kalla kriget. Från tid till annan markeras den egna kärnvapenkapacitetens strategiska betydelse på ett för omvärlden negativt sätt.

I synen på Ryssland finns det inte utrymme för naivitet eller önsketänkande. Jag vill göra den markeringen.

I en osäker omvärld är det viktigt att den svenska säkerhetspolitiska linjen är fast och tydlig. Ingen ska tveka om att den militära alliansfriheten ligger fast. Sverige kommer inte att bidra till den instabilitet som en förändrad säkerhetspolitisk grundsyn skulle innebära. De krafter som spekulerar om att regeringen i någon mening skulle vara benägen att ändra ståndpunkt kan sluta med det nu. Det blir ingen ansökan om något medlemskap i NATO! Att förändra svensk säkerhetspolitisk linje skulle tydligt skapa ytterligare spänningar i vårt närområde, sätta en mycket stark press på vårt grannland Finland och riskera att splittra den svenska nationen. Detta gagnar inte svenska intressen.

Vi satsar nu på en ökad nationellt militär förmåga i kombination med fördjupade samarbeten med andra demokratiska stater och organisationer. Förutom de samarbeten som ingåtts med Finland och USA, den starka gemenskapen med de nordiska och baltiska länderna, samarbetena med Polen och Storbritannien så räknar vi med att under 2017 kunna fördjupa relationen till Tyskland. Tyskland har som Östersjönation en viktig roll att spela för att stabilisera situationen i vårt närområde.

Samarbetet med andra är avgörande för den långsiktiga stabiliteten och freden i vår del av Europa.

När det gäller den nationella försvarsförmågan så råder det inget tvivel om att den steg för steg måste förbättras. Det försvarsbeslut som nu genomförs innehåller många viktiga steg mot framtiden

Redan efter ett år med den nya inriktningen kan jag konstatera att mycket hänt.

- Antalet övningar har ökat och de har blivit allt mer komplexa.
- Övningsverksamheten med andra länder och organisationer har bidragit till utveckling och interoperabilitet.
- Vi förbereder nu den stora försvarsmaktsövningen Aurora 17 med cirka 19 000 soldater – den största övningen på över 20 år.
- Krigsorganisationen har förändrats för att motsvara kraven i inriktningsbeslutet.
- JAS 39C/D har slutlevererats och radarjaktrobot METEOR har införts.

Men mycket återstår att göra och mitt besked är: Gällande försvarsbeslut med alla investeringar i nya försvarets basplatta, nya granatkastare, nästa generations JAS Gripen E, ubåtar, pansarvärnsförmåga, kort- och medelräckviddigt luftvärn, ubåtsjaktförmåga, spridningsmöjligheter på flygbaser, stridsgruppen på Gotland, ammunition, fordon och en helt annan omfattning på övningsverksamheten är under leverans. Den stora utmaningen som också har en direkt effekt på den militära förmågan och trovärdighet är att leverera militär förmåga här och nu.

I inriktningspropositionen konstaterade regeringen att det finns behov att se över Försvarsmaktens personalförsörjning. Det är uppenbart så att det nuvarande systemet med frivilligt rekryterade heltids- och deltidsanställda soldater inte klarar uppfyllnad av de personalvolymen riksdagen beslutat om. Vi kan därför inte skapa uppfyllda och övade förband i den utsträckning som det planerats för. Självfallet är det ett problem som måste åtgärdas.

Därför remissbehandlas nu ett förslag om att återinföra värnplikten som komplement till den frivilliga rekryteringen. Regeringen avser att i närtid återkomma med beslut om det nuvarande systemet ska kompletteras med värnplikt. En aktivering av värnplikten skulle kunna ge långsiktig stadga och stabilitet i Försvarsmakten. Det skulle också utgöra en viktig säkerhetspolitisk signal där vi tydligt visar hur vi avser öka den militära förmågan. Ett aktiverande av värnplikten ökar även Försvarsmaktens möjlighet att hantera och ta emot ny materiel.

Ett annat exempel på framåtsyftande arbete är den utredning om

Försvarsmaktens långsiktiga materielbehov som regeringen tillsatt med anledning av försvarsbeslutet. Vi måste få en ordentlig analys av det samlade behovet när det gäller beslutad och planerad ny materiel. Dessutom måste reparations-, underhålls- och omsättningsbehoven upp till ytan. En kommande försvarsberedning får därmed ett underlag som kommer att tydliggöra sanningen om materielbehoven. Det är mig veterligen första gången det sker på detta sätt. Det så kallade materielberget är en utmaning som det inte går att blunda för, vilket gör denna utredning oerhört viktig. Det är bättre att ta sig an detta i verkligheten, än att sopa det hela under mattan. Sådant agerande löser inga problem. Vi vet det sedan tidigare. Den tillträdande försvarsberedningen ska här få ett mer omfattande och grundligt underlag än någon mig veterlig tidigare försvarsberedning har haft. Detta blir en rejäl utmaning och är också en indikation varför det kan vara klokt att inte hasta iväg i tankarna om var ekonomiska medel ska satsas. Vi måste veta att vi gör rätt saker. Vad som är klokt, både på lång och kort sikt.

Jag kommer inom kort att tillsätta en ny försvarsberedning och har nu beslutat om nya direktiv för beredningens arbete. Till skillnad från den förra försvarsberedningens allmänt hållna direktiv så har jag valt att i dessa anvisningar att peka ut områden som särskilt ska beaktas och studeras. Tydlighet på den punkten vittnar om den vikt som ska läggas vid utredningen och dess arbete. Men också om att vi lever i en tid där den säkerhetspolitiska utvecklingen kräver tydliga markeringar. Utöver den grundläggande genomlysning som försvarsberedningen självklart ska göra har följande områden särskilt pekats ut:

1. Totalförsvarets framtida roll och uppbyggnad. Regeringens prioritering att säkerställa den samlade förmågan i totalförsvaret står fast. Ett omfattande arbete krävs för att nå målet för civilt försvar; att vid krigsfara och krig skydda civilbefolkningen, säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna och stödja det militära försvaret. Särskilt viktigt är detta med tanke på den uttalade ambitionen att bygga ett nationellt försvar med inriktning på försvaret av Sverige. Utvecklingen av totalförsvaret ska utgå från behoven vid höjd beredskap och krig. Vi har en lång resa att göra innan vi har ett totalförsvaret anpassat för dagens förhållanden.
2. Försvaret av Gotland måste särskilt uppmärksammas. Är de beslut om hittills fattats tillfyllest eller krävs nya överväganden för att stärka försvaret av Gotland? Gotlands militärstrategiska läge kan inte nog understrykas. Den som kontrollerar Gotland kontrollerar sjö- och luftvägarna till Baltikum, men kontrollen av Gotland är också avgörande för förhållandena på det svenska fastlandet. Försvarsberedningens

uppgift blir att förbereda nästa steg på Gotland.

3. En översyn bör göras av krigsorganisationen och den militära förmågens relevans. Är de olika stridskrafternas förmåga och dimensionering det rätta i förhållande till dagens säkerhetspolitiska krav, och vilka krav ställer försvaret av det svenska territoriet? Frågeställningen är både central naturligtvis svår, men inte desto mindre viktiga att våga närma sig. Det handlar ytterst om hur man på effektivast möjliga sätt ökar den militära förmågan och höjer tröskeln för angrepp.
4. Behovet av att förstärka och utveckla svensk försvarsunderrättelseförmåga är en mycket viktig del av den framtida utmaningen. Dagens kvalificerade kompetens att kunna inhämta, kartlägga och förvarna om yttre hot, som väpnat angrepp och terrorism, måste ytterligare stärkas. En god försvarsunderrättelseförmåga är av avgörande betydelse för såväl vår försvarsförmåga som för våra möjligheter att föra en självständig och aktiv utrikes- säkerhets- och försvarspolitik.
5. Cyberarenans betydelse ökar. Svenska myndigheter och företag utsätts dagligen för många attacker. Cyberförmågor kan användas som en delmängd av det som kallas hybrid- eller irreguljär krigföring och som ett påverkansmedel i både fred, kris och krig. Hittills har en defensiv förmåga utvecklats, men arbetet med en aktiv förmåga har också inletts enligt det riksdagsbeslut som fattats kring inriktningspropositionen. Det är nödvändigt för att ge trovärdighet åt en helhet men också för att bidra till att höja den så kallade tröskeln för en eventuell angripare. En viktig utmaning blir att säkerställa att den aktiva cyberförmågan hänger ihop med övriga förmågor i samhället. Försvarsberedningen bör därför med hänsyn tagen till omvärldsutvecklingen föreslå hur plattformen för Försvarsmaktens cyberförmåga kan utvecklas. Här finns det anledning att studera den internationella utvecklingen och internationella exempel. Vi måste se svensk cyberkapacitet som en kostnadseffektiv, långsiktig och för det svenska försvaret väsentlig tillgång.
6. Försvarsberedningen ska beakta utvecklingen i de militära samarbeten som Sverige deltar i och särskilt redovisa ytterligare möjligheter till utvecklat samarbete med Finland. Samarbetet med Finland en särskild närhet och tyngd. I ökad utsträckning samövar svenska och finska förband inom armé, flyg och marin. Vi har ett utmärkt förhållande mellan försvarsmaktsledningarna och mellan försvarsdepartementen. Grunden för bådas positionering är den militära alliansfriheten. Ytterligare steg i detta samarbete bör värderas och ett fördjupat samarbete med Finland ska särskilt redovisas. Samarbetet har en stabiliserande effekt på situationen i vårt närområde.

Försvarsberedningen kommer naturligtvis att ha en avgörande roll för nästkommande försvarsbeslut som omfattar inriktningen för åren 2021 – 2025. Självklart ska en bred enighet eftersträvas. Att arbeta med breda majoriteter ger en långsiktighet och stadga. Den som kommer att leda detta arbete är den förre försvarsministern Björn von Sydow, som jag kommer att utse till ordförande för försvarsberedningens fortsatta arbete. Han har bred och stor erfarenhet inom säkerhets- och försvarsområdet och är en utpräglad och respekterad samarbetspolitiker.

Den försvars- och säkerhetspolitiska arenan lämpar sig inte för onödigt och överdrivet politisk spel eller partipolitiska tjuvnyp. Jag tror inte den typen av agerande uppskattas av svenska folket. De som särskilt uppskattar split, splittring och överdrivet partitaktiserande i försvars- och säkerhetspolitiken är möjligen eventuella antagonister. Och de har i så fall sin bas någon annanstans än här i Sverige. Det statsminister Stefan Löfven sa igår om att arbeta konstruktivt och lägga partiperspektivet åt sidan är klokt allvar.

Vi som agerar i de här frågorna bör prioritera vad som är bäst för Sverige.

Tack för att ni har lyssnat!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande av Peter Hultqvist på Folk och Försvars seminarium Svensk-finska försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten - visioner för framtiden

Publicerad 23 september 2016 Uppdaterad 23 september 2016

21 september 2016 Det talade ordet gäller.

Ärade deltagare,

jag vill tacka för möjligheten att tala här idag.

Svensk säkerhetspolitik syftar ytterst till att garantera landets politiska oberoende och självständighet. Det egna landets säkerhet är ett nationellt ansvar. Genom det inriktningsbeslut riksdagen beslutade om förra sommaren tillförs försvarsekonomi nu totalt 17 miljarder kronor fram till 2020 för att förstärka den nationella försvarsförmågan och den operativa förmågan i krigsförbanden.

Hot mot freden och vår säkerhet avvärjs bäst i gemenskap och samverkan med andra. Det går inte att se militära konflikter i vårt närområde som skulle påverka endast ett land. Vi ser ett försämrat säkerhetsläge över tid. Något direkt hot mot Sverige föreligger inte.

Utifrån en militärt alliansfri position fördjupar regeringen våra bilaterala och multilaterala försvarssamarbeten. Dessa samarbeten höjer tröskeln för konflikt samtidigt som det förbereder för att kunna möta den situation som uppstår om det värsta skulle hända. Jag vill betona att det vi gör ytterst syftar till att förebygga och förhindra konflikter.

Mest långtgående är samarbetet vi har med Finland som är särskilt betydelsefullt.

Samarbetet med Finland är ambitiöst och brett. Det täcker samtliga stridskrafter, materiel och logistik samt ett nära samarbete på departementsnivå. Effekterna av samarbetet är redan synliga och övningssamarbetet har tagit stora kliv framåt på kort tid. Vi övade nyligen tillsammans inom ramen för den marina övningen SWEFINEX samt i den svenska nationella flygövningen FVÖ16 i vilken finska förband deltog för första gången. Svenska förband kommer att delta i Finlands nationella flygövning Ruska senare i år och finska försvarsmakten är inbjuden att delta i den stora försvarsmaktsövningen Aurora 2017. Det är viktigt att vi nu fortsätter att arbeta med att uppfylla de mål vi satt upp för samarbetet och genomför konkreta åtgärder för att föra samarbetet framåt.

Bredden i samarbetet beskrivs också i den rapport som nyligen presenterades om Sveriges internationella samarbeten som just pekar på djupet i det svensk-finska försvarssamarbetet. Oberoende av den diskussion som nu förs vill jag understryka att regeringens politik är entydig, Finland är vår närmaste och viktigaste partner på försvarsområdet och så kommer det att förbli. Det vi gör skapar säkerhetspolitisk stabilitet i vårt närområde.

Tillsammans med Finland har vi också påbörjat en operativ planering för situationer bortom fredstida förhållanden. Detta är ett viktigt komplement till respektive lands nationella planering. För att våra länder ska agera tillsammans behöver nödvändiga politiska beslut fortfarande fattas nationellt och samarbetet innebär därmed en option att agera tillsammans. De förberedelser som vidtas syftar till att skapa praktiska förutsättningar för att kunna agera gemensamt i ett uppkommet läge. De konstitutionella förutsättningarna för att agera militärt med en annan stat utreds för närvarande i den statliga utredningen "Förutsättningar enligt regeringsformen för fördjupat försvarssamarbete" vars slutsatser presenteras i slutet av månaden.

Norden utgör ett viktigt geostrategiskt område och det nordiska samarbetet, liksom samarbetet med de baltiska staterna, bidrar till en fredlig utveckling och höjer långsiktig tröskeln för militära incidenter och konflikter. Genom att vi övar tillsammans i luftrummet över Nordkalotten, inom det som kallas Cross Border Training, visar vi en gemensam förmåga att kunna uppträda i större förband. Dessutom fortsätter arbetet med att etablera säker kommunikation, en gemensam luftlägesbild och att utveckla flygövningen Arctic Challenge Exercise till en Northern Flag-övning.

USA har en avgörande roll för säkerheten i Europa, med sin militära förmåga och sitt tekniska kunnande, och den huvudroll de spelar i olika internationella operationer. I regeringsförklaringen häromveckan var statsministern tydlig med att den transatlantiska länken ska stärkas. Under det senaste året har samarbetet med USA fördjupats på flera sätt vilket bl.a. manifesterades i och med vice president Joe Bidens besök i Sverige tidigare i år. I somras skrev jag och min amerikanske kollega Ashton Carter under en avsiktsförklaring, som lägger grunden för det fortsatta samarbetet. Det handlar om interoperabilitet, det handlar om övningar, det handlar om materiel, det handlar om forskning och det handlar om internationella operationer.

Vi fördjupar även samarbetet med Storbritannien. Min kollega Michael Fallon och jag kom i somras överens om 53 punkter vi ska samarbeta kring. Fallon har även i våra kontakter varit tydlig med att beslutet att lämna EU inte kommer att påverka vårt samarbete på något sätt. Även Finland utvecklar sitt samarbete med USA och Storbritannien.

Därtill fortsätter vi att fördjupa samarbetet med Polen i enlighet med det samarbetsavtal som undertecknades i september 2015. Tidigare i år kom jag och min danska kollega överens om att fortsätta utveckla vårt samarbete för att öka den operativa effekten inom våra maritima- och flyginsatser i fredstid.

Vårt partnerskap med Nato utvecklas kontinuerligt främst inom ramen för det individuella partnerskapsprogrammet Enhanced Opportunities Programme (EOP). EOP-samarbetet möjliggör ett flexibelt partnerskap med Nato. Nato har genomgått omfattande förändringar i flera faser sedan alliansen bildades. Det är naturligt att en försvarsallians kontinuerligt anpassar sig till rådande förhållanden i omvärlden. När omvärlden förändras innebär det samtidigt att våra behov och med dem även samarbetsmöjligheter förändras. EOP är ett bra exempel på ett skräddarsytt och flexibelt samarbetsformat som kan anpassas över tid och efter behov.

Pågående samarbeten med Nato kan utvecklas ytterligare. Relevanta områden för praktiskt samarbete mellan Sverige, Finland och Nato skulle kunna vara samarbete kring gemensam luftlägesbild, ökad informationsutbyte kring incidenter och kränkningar samt gemensamma åtgärder mot hybridkrigföring i vårt närområde.

Arbetet med att fördjupa våra försvarssamarbeten visar att vi är beredda att gemensamt ta ansvar för säkerheten i Östersjöregionen. Vår målsättning är

att bygga ett säkerhetsnätverk kring Sverige, som både stärker säkerheten för vårt land och bidrar till att höja tröskeln för konflikter i vårt närområde. Sverige ska vara ett land som tydligt uppfattas ta det nya säkerhetspolitiska läget på allvar. En förändring av Sveriges säkerhetspolitiska linje skulle leda till instabilitet och osäkerhet i vår del av Europa.

En förändrad säkerhetspolitisk linje i Sverige påverkar Finland. Hur bekvämt det än kan vara att fatta sina egna beslut utan hänsyn till andra, så är ett sådant agerande inte rimligt. Våra säkerhetspolitiska ageranden måste koordineras med Finland.

Den regering jag företräder kommer inte ansöka om medlemskap i Nato av följande skäl:

- En förändrad säkerhetspolitisk doktrin innebär en stor förändring. Det kommer att öka spänningarna i vår del av Europa. Detta gagnar varken Sverige eller Finland. Att bortse ifrån den reella innebörden av vad ökade spänningar kan innebära är oansvarigt. Säkerheten gagnas bäst av den långsiktighet den militära alliansfriheten innebär. Vi förordar inga tvära kast i säkerhetspolitiken.

Jag vill i sammanhanget påminna om en av slutsatserna från den finska rapporten om konsekvenserna av ett eventuellt medlemskap i Nato: "Det sker sällan att små länder ändrar huvudlinjerna i sin utrikespolitik. De är mer beroende av kontinuitet än större makter. Varje förändring kräver också samförstånd inom landet för att den ska vinna legitimitet hemmavid och utomlands."

Det är mycket klokskap som ligger bakom de orden.

Alla våra samarbeten med andra sker utifrån en militärt alliansfri position. Regeringen bedriver en bred och ansvarsfull utrikes- och säkerhetspolitik i kombination med fördjupade försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten och en trovärdig nationell försvarsförmåga. På så vis bidrar vi till säkerhet och stabilitet, såväl i närområdet som globalt.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist vid UN Peacekeeping Defence Ministerial

Publicerad 08 september 2016 Uppdaterad 08 september 2016

London, 8 september 2016 Det talade ordet gäller

Ladies and Gentlemen,

It is a great pleasure for me to be here today and I appreciate the opportunity to provide some thoughts on the subject of Pre and Post Deployment.

The challenges we are facing today are often more complex than the ones we faced in the past. The demands on contributors to peacekeeping are higher.

I would like to share some thoughts from Sweden based on our experience as troop contributor to MINUSMA. We began the process to join the Mali operation in 2013. This was in itself a challenge. We had to re-build our national competence in regard to UN missions and the UN system as a whole. It has been a long journey with some bumps in the road.

The development in Mali is troubling and the security situation is not improving. It is a situation that concerns all of us and we, the international community, must work together in order to improve the situation on the ground.

It is clear that multinational cooperation is needed to find sustainable solutions to these challenges. The UN, being the most important platform for international peace and security, should have the tools we need.

In Sweden we have a saying that translates "a chain is only as strong as its weakest link", and I think it well describes the situation we are facing in today's missions. We must all work together to achieve and maintain operational output.

We all have a responsibility to uphold the quality and capacity of our troop contributions. In this harsh environment we need to know that the person next to us has the right training and equipment for the job. We need to be able to rely on each other in difficult situations.

As we all know, each member state has different circumstances. The Swedish contribution to MINUSMA, an advanced intelligence unit in the ASIFU concept, works side by side with contributors from other regions with other abilities. We need to work together to meet the challenges that comes with this.

Member states with advanced military capabilities have a great responsibility in this new context. Furthermore, the UN must take its part of the responsibility and live up to its commitments. Member states with advanced military capabilities will hesitate to contribute to UN missions if the UN cannot deliver on its part, for example on camps and transportation. These enablers are a prerequisite for other contributions.

I would like to stress the importance of UN Security Resolution 1325, both as a part of mission planning and of pre-deployment training. Our experience from Afghanistan and the Balkans has shown us the importance of reaching the whole population in the mission area in order to reach the best operational results. This is especially important when it comes to the intelligence element of the mission, which Swedish troop experience in MINUSMA. We must increase the number of women in our missions, as well as including the women who live in the mission areas in the peace and decision-making process.

These are important issues to discuss if we want to maintain the UN's operational weight, especially when it comes to more complex UN operations.

Finally, in this the Nordic Center for gender in military operations is a strategic asset, especially for training the trainers. Please, send your people to courses and other activities.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande vid Flygvapnets 90 årsfirande

Publicerad 26 augusti 2016 Uppdaterad 26 augusti 2016

Linköping den 26 augusti 2016 Det talade ordet gäller

Distinguished guests, ladies and gentlemen - Airmen!

The security situation in Europe and our close vicinity is more challenging and harder to navigate than before. A multitude of security challenges are facing Europe and the transatlantic community.

In the south we see how ongoing conflicts and terrorism create human tragedy. In the east we face a more challenging Russia.

The European security order is severely challenged by Russia's ongoing illegal annexation of Crimea and aggression in Eastern Ukraine. The aggression in Ukraine and the involvement in Syria indicate an increased political will to use violence to achieve political goals.

The significance of the Baltic Sea Region to European security has increased. Tensions have increased over the last years. The military-strategic situation in the Baltic Sea Region has deteriorated and the region has become less secure.

From the Russian side we see large scale military exercises and provocative activities close to our borders. Snap exercises in Sweden's vicinity have become a regular feature. We have seen that tactical nuclear weapons are a feature in Russian exercises and we have heard irresponsible nuclear rhetoric's from Russian officials. Russian officials speak of the Baltic Sea region as their "backyard" or their "sphere of interest".

Too often Russian aircrafts act dangerous and unprofessional in the Baltic Sea. From the Swedish side, we know how it feels to be exposed to this

provocative behaviour. No matter the nationality of an aircraft or a ship, such actions must be condemned. It is important to reduce risks and build confidence.

The Swedish government has, with broad support in the parliament, decided to make substantial increases in defence spending for the first time in many decades. This is a clear sign of how serious the government assesses the developments in our region and a deteriorated military-strategic situation for Sweden.

The key priority is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces, as well as to develop a new Total Defence concept which includes both military and civilian defence. It also includes a psychological defence which will work against disinformation operations conducted by another state or non-state actor.

As a response to the new military-strategic situation, the new defence bill calls for a renewed regional focus, with emphasis on national defence and planning for wartime scenarios.

History has shown us that it is easier to tear down than to build up. We come from a long period of cuts in defence spending and what is known as the strategically time-out. The defence bills from the years after the cold war were based on a strong belief in a lasting peace and stability in our region. The notion of an armed attack on Sweden or any of our neighbours seemed farfetched and our focus was primarily set on defending Sweden and Swedish interests abroad. The Armed Forces were transformed into a light, agile, expeditionary force, organized to fight less technologically advanced non-state actors. What seemed right then proved to have grave consequences when we later faced an altogether different development in the world.

This long period has meant that we have lost former capabilities as well as strength in numbers. In the Air Force we went from over twenty fighter, attack and reconnaissance squadrons in the eighties to four, as an all-time low. However, during this period of expeditionary focus, the capability to meet a qualified enemy was always a highly valued and crucial task for the Air Force.

Today, readiness and capability is more important than in a long time and we

have therefore re-commissioned two fighter squadrons formerly dedicated to pilot training. We cannot afford not to make use of all our assets!

Our Air Force is a key component of our Armed Forces and our defence capability, as it has always been. That is in times of peace, as well as in crisis and war.

The Air Force is maintaining its readiness twenty four-seven - surveilling and protecting our borders. This is an on-going operation – it is not training – it is for real.

Our Quick Reaction Alert (QRA) assets provide us with full control of all movements within, and around, our borders. The QRA has increased its activity over the last few years, as the general behaviour and flying patterns over the Baltic Sea has changed and evolved.

Our adapted presence in the air is a strong signal that we want to be, and are, an active part of the security solution in our region.

Strategically we will always have a defensive posture, with the aim to build stability and peace. However, in accordance to international law and the principle of territorial integrity in the Charter of the United Nations, we will always be prepared to defend our sovereignty and territorial integrity.

Intellectually we have to embrace and be prepared for the fact that our integrity might be challenged. And the first to counter a possible enemy will be the Air Force.

During the cold war, the Air Force's task was basically to keep the enemy at bay, until our army was fully mobilized. A large portion of our fighter squadrons, along with our ground based air defence, were to deny the enemy the control of the air.

The reconnaissance squadrons were tasked to give a heads-up for a possible invasion, and if necessary, our strike squadrons would take out enemy vessels before they reached our shores, where they would be yet harder to stop.

The strategic importance of the Air Force during this phase of the war cannot be overrated!

This is the case today as well. With flexibility, rapid response and adaptive tactics our Air Force's main task is to protect our borders and territory and to make the prize of a possible attack too high.

The Air force is the first line of defence and the first to encounter potential aggressive actions. Early warning is paramount. We need big ears and good neighbours! In this sense, the Air force is a key part of Sweden's threshold capability.

We also have to be sure that we know what we will encounter in the air. And that we, both tactically and technically, are up to the challenge.

The Air Force needs to have operational relevance today AND in a future we cannot fully foresee. We need to plan for and be ready to counter an ever-changing security environment, technical development and asymmetrical threats.

In order to take our responsibility to protect Sweden, we need to also remember our history and how the security situation can change faster than what we could have foreseen, into something worse than what we would have hoped. The decision in 1925 to organise the Air force as an independent branch of the armed forces was a forward-looking decision that admitted that Sweden had to adapt to the challenges of the future. We need to keep being as foresighted as we look beyond this 90th anniversary.

A crucial part in maintaining the operational relevance of the Air Force is to, over time, support and protect the capability, the technological knowhow and the conviction that our Air Force has a fundamental role to play in the event of a crisis, armed attack or war. This is why we in the defence bill pointed out the air fighting capability as an essential security interest.

To change, develop and implement capability is a demanding endeavour. The set-up times are long, not only in terms of developing air power but also in terms of doctrinal thinking, tactical development and training our airmen. Foresight is everything!

In the light of recent developments in our surrounding security environment the need for a strong, competitive Air Force has become increasingly evident.

We need to further boost our overall operational capability to be able to meet the new security demands and the technological achievements of

possible opponents. The introduction of Gripen E is a vital part of this ambition.

The Gripen system, as well as other systems, has followed a logic of both development of interoperability and adaption to new, operational demands.

The first version of Gripen, A/B, was in all respects an aircraft built for our national defence. To be used by Sweden with our Armed Forces as the only user.

The Gripen C/D of today is fully interoperable, both in terms of the fighter system itself, air-to-air refuelling, Link 16, the identification system IFF and much more.

Gripen E is the next generation fighter which will become fully operational during the 2020's, giving us considerable strength in the air domain.

The new Gripen will allow us to meet new challenges that for sure lie ahead. I see this as a major contribution to our efforts to meet our new security environment. A contribution made possible through the government's increased defence spending.

We have always valued and developed our technological knowhow as a necessary prerequisite for the continuous development of the Air Force's capability. The Meteor air-to-air missile is a good and recent example.

We are, and have been for a long time technologically ground-breaking in a lot of respects. The Canard-wing on the Viggen fighter and the tactics we developed based on our fighter link are examples of when Sweden has pushed the development forward.

Close and relevant cooperation between state and industry has been of significant importance in this development.

This government is pursuing a two-tiered defence policy: as we are reinforcing our own military capability we are also, from a position of military non-alignment, deepening our cooperation with our partners.

Sweden believes that challenges to European security must be met through cooperation and joint action. To build security together with others is a core principle in Swedish security and defence policy. But on the national level, every country must take their share of the responsibility.

Together with our EU and NATO neighbours in the Baltic Sea region, we are building deterrence through reinforced military capability and deepened cooperation.

We are deepening our cooperation with our Nordic neighbours, in particular with Finland, the Baltic States, the EU, NATO and the USA.

The cooperation between Sweden and Finland is the one that goes farthest and we are planning to have the possibility to act together in crisis and even war.

The transatlantic link is of key importance, as well as a unified European response to the events challenging European and global security.

National and international exercises strengthen our operative capability. To act together with other countries on a regular basis, in operations or training, spurs the development of technological interoperability.

It gives the Air Force the opportunity to train in more realistic scenarios, with different types of aircraft. Concepts such as for example Cross Border Training make flying and fighting together commonplace. We have also decided to upgrade the Arctic Challenge Exercise into a Northern Flag-like exercise.

This sends a strong signal that we are taking responsibility for the security in our region. It also means that we can strengthen our national military capability and at the same time develop interoperability and capacity to cooperate with others.

Operation Unified Protector in 2011 proved this a fact, when we on very short notice became a valued, fully interoperable participant.

The Swedish Airforce is a ninety year-old that is all but retiring. On the contrary – it is a ninety year-young that has to continuously prepare for the unknown, adapt to an ever-changing security surrounding and technological development, spawned by other countries' agendas.

We are dedicated to continue to keep our Air Force relevant and an high-impact component of our defence.

At last, warm congratulations also to LtGen (ret.) S-O Olson, former commander of the Air Force and year-child with the Swedish Air Force, on his ninetieth birthday on the 26th of November.

Thank You all for your service!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Interoperability platform

Publicerad 09 juli 2016 Uppdaterad 09 juli 2016

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist i samband med Nato Summit 2016 i Warszawa den 8–9 juli.

Dear colleagues,

The Interoperability Platform was established at the Wales Summit with the aim of enhancing our joint ability to tackle security challenges. I will focus my main points on why exercises are of key importance, not only from an interoperability platform, but also from the perspective of building security.

Only a few weeks ago, the Swedish-Finnish Amphibious Task Unit together with partners from the US Marine Corps, the Royal Marines and Marines from Germany conducted an amphibious landing on the Swedish island of Utö. The aim was to clear the area of a terrorist group's stronghold and basecamp. The coordinated attack was successful and managed to break the will of the opponents. A strong and robust presence on the island was established.

This scenario is taken from the BALTOPS exercise. It is an example of how exercises can provide relevant training opportunities and enhance interoperability in international crisis management operations. It can also prepare us to deal with a regional crisis. At the same time, these exercises are valuable in increasing the operational capability for our national defence.

We are in the middle of an intensive exercise period in the Baltic Sea region, where Sweden, NATO and other international partners signal that we take joint responsibility for the security in our neighbourhood. Common exercises send a clear signal of security and solidarity.

Swedish Army units also participated in the ANAKONDA exercise. Both ANAKONDA and Baltops are good examples of partner nations and NATO allies training together. But I would also like to underline the need for

specialized exercises such as antisubmarine warfare exercises. These specialized exercises are another cornerstone in upholding unique capabilities that also enhance our situational awareness in the Baltic Sea region.

While both large-scale and specialized exercises are of value, I would also like to highlight the importance of having frequency in joint exercises. For example, within the exercise concept Cross Border Training, we fly together with our Nordic neighbours almost every week. The aim is to on a regular basis raise readiness and respond to threats in the region.

These joint efforts of our frequent interaction between our Air Forces all have a stabilizing effect both in the High North as well as in the Baltic Sea region. Our joint, repetitive presence is a clear security policy signal. We are also boosting our operational capabilities by increasing our understanding of how we can support each other in an effective way.

A regional crisis in the Baltic Sea area would be a common concern for all countries in the region, including Sweden. Therefore, we must facilitate the possibility of partner participation in NATO operations in a regional context, to better build resilience together. Early involvement in exercise planning and access to advanced and complex NATO exercises continue to be some of Sweden's main priorities. The Host Nation Support agreement that Sweden signed with NATO also came in to effect a few days ago. This will further facilitate exercises together.

Finally, as a practical way of contributing to the exercise agenda, Sweden would hereby like to announce that we offer to open up the exercise VIKING 18 to both more extensive participation by NATO, and our IP-partners.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Preserving Peace – NATO's Role

Publicerad 08 juli 2016 Uppdaterad 08 juli 2016

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist i samband med Nato Summit 2016 i Warszawa den 8–9 juli

Distinguished guests,

Thank you for giving me the opportunity to speak on this important topic.

The NATO Summit takes place in a time when the security environment continues to be challenging. And these challenges affect us all. Sweden is invited to the Summit to take part in discussions regarding common security concerns. European and transatlantic security is challenged to the East and to the South – by state and non-state actors. Understanding the conflicts and finding common areas for cooperation is crucial, and that is why we are here in Warsaw.

From our point of view, security in the Baltic Sea region is of particular importance in our dialogue with NATO. Other relevant topics to address are the crises in Syria and Iraq, and of course our continuous efforts in Afghanistan.

The brutality of Daesh, sectarian violence, authoritarian states, state weakness and masses of refugees bring destabilization. Sweden has been largely affected by the refugee flows. We are the largest per capita recipient of refugees in the European Union.

Developments in the Middle East pose a strategic challenge and require a comprehensive approach on conflict prevention, reforms and political solutions. Multiple efforts – including military means – are necessary. The conflicts in the Middle East, the root causes of the migration flows and the spread of terrorism can only be stopped with a solid transatlantic resolve. A precondition to create security and stability in the region is to defeat Daesh militarily.

Turning to our own neighbourhood, we are facing a worsened security environment in the Baltic Sea region. In light of the illegal annexation of Crimea and the continued destabilisation of Ukraine, Russia makes it clear that offensive military operations is an option to consider. From time to time we hear Russian officials making statements regarding the Russian nuclear capabilities. A lower threshold for the use of tactical nuclear arms is deeply disturbing and unacceptable. We see an increased Russian interest not only in the Baltic States, but also in Sweden and Finland, including our partnership with NATO. Besides military options, Russia is increasing its disinformation campaigns, aiming to undermine stability.

We have experienced dangerous and unprofessional behaviour by Russian aircrafts in the Baltic Sea. For example, Russian naval vessels have acted to interrupt the work of civilian ships laying an electric power cable from Lithuania to Sweden in March 2015. We also see Russian military aircraft repeatedly flying in densely trafficked airspace without active transponders.

No matter the nationality of an aircraft or a ship, such actions must be condemned. This behaviour is dangerous and provocative. Russia is acting to increase influence over its self-declared area of interest, including parts of the Baltic Sea region. Russia is testing the determination and the red lines of sovereign states, EU and NATO as well as between the organizations.

Considering the dangerous behaviour by Russian military aircrafts, we need to remind all nations operating in the region to adhere to sound, safe and professional behaviour when operating with military aircraft or vessels. We need a common understanding on how to operate in the Baltic Sea.

The international community has reacted firmly to Russia's aggression against Ukraine, including the annexation of Crimea. Use of force in breach of international law is never acceptable. The response must remain firm and united, and include a strong message of support for the rules-based European security order. This Summit is a manifest for unity among EU and NATO nations. At the same time, we must aim for better channels of dialogue to decrease tensions, reduce risks and promote predictability.

With this security environment in mind, Sweden is pursuing a defence policy with two pillars. We are reinforcing our military capability by increasing defence spending with a focus on national defence capabilities. We have reactivated parts of our dormant legislation on National Defence Service allowing the Armed Forces to call up former conscripts for rehearsal training.

Sweden increases exercises and training, both in terms of quantity and quality focusing on increasing our warfighting capabilities. Our fighters fly more and the navy is more present. Among prioritized capabilities are air defence and anti-submarine warfare. Moreover, we will permanently base a mechanized battle group on the island of Gotland. Controlling Gotland means control of the airspace and the sea lines of communications in the southern part of the Baltic Sea.

At the same time, we are deepening the cooperation with other countries and organisations. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world. In light of the challenging security environment, Sweden strengthens cooperation on security matters within the EU, the OSCE, regionally in the Nordic and Nordic-Baltic setting, in partnership with NATO, as well as in bilateral contacts. The Swedish policy of military non-alignment is the basis for such cooperation.

Sweden is a strong supporter of closer cooperation between NATO and EU - be it in the Mediterranean, the Black Sea or the Baltic Sea – or be it linked to hybrid threats or meeting the consequences of on-going conflicts or failed states outside Europe. By enhancing cooperation we can achieve more results and use common resources more efficiently. At this point in time, we cannot afford to disagree on defence and security concerns.

For the stability in our part of Europe, North American and NATO presence is necessary. The US presence in the Baltic Sea Region is crucial and has a clear threshold effect. We welcome the increased US presence in Europe through the European Reassurance Initiative. We also welcome the additional steps NATO now takes to strengthen the security of the Eastern Allies, thereby further contributing to the security in and around the Baltic Sea region.

Sweden has been and will continue to be an active partner with NATO. The changing security environment has prompted steps toward an even closer political dialogue and practical cooperation between NATO, Finland and Sweden. For example, the Swedish Parliament recently adopted a bill on Host Nation Support, an important agreement which will make it easier for us to exercise together. Our deepened partnership with NATO – with the Enhanced Opportunities Programme as the main platform – is important in facing security challenges in our neighbourhood. We now focus on:

First, continued political dialogue on shared security challenges is essential in

our cooperation with NATO. From our perspective, the Baltic Sea security is the main priority.

Second, common exercises in the Baltic Sea region continue to signal that we together take responsibility for the security. Swedish participation in the recent exercises Anaconda and BALTOPS are current examples of our ambition.

A third area where Sweden and NATO can work closer together is by enhancing information exchange on planned activities in the region, to better coordinate our efforts. This would help us deconflict measures that we take on a national level with those taken by NATO. In the long term it means a more efficient use of our resources.

The future of regional peace and stability depends on keeping European and transatlantic unity.

We look forward to the opportunity to discuss these issues further here at the Summit.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist vid Folk och Försvar

Publicerad 26 maj 2016 Uppdaterad 26 maj 2016

Folk och Försvar, Stockholm 25 maj 2016 Det talade ordet gäller

Distinguished guests,

Thank you for giving me the opportunity to speak on this important topic.

The upcoming NATO Summit will take place in a security environment that continues to be challenging. And these challenges affect us all.

First of all the security order that was established in Europe after the Cold War is challenged by Russia. The illegal annexation of Crimea is the first example in more than 70 years where one European state has occupied territory belonging to another state using military force. If we allow the annexation to become a status quo we make ourselves guilty of destroying one of the very pillars of the European security order as we know it. We see no signs that Russia has changed or that its positions have softened.

Moreover, there are no indications that Russia is planning to leave the Donbass region. Instead, Russia is building up its proxy army there, with 25 000 soldiers and more tanks than any EU Member State has. The intensity of the conflict in eastern Ukraine can be increased or decreased depending on what best serves the interests of the Kremlin at any given moment.

Therefore, it makes our response and our course of action all the more important. Time passes and other urgent security issues arise on our agenda. But we cannot accept what Russia has done. Our point of departure must be a realistic assessment of Russia, not wishful thinking.

It is important that the EU is united. Sanctions against Russia for its actions

in eastern Ukraine cannot be lifted until Russia fully implements its Minsk commitments.

The Russian leadership views, and describes, the West as an adversary. Their massive propaganda effort directed against us shows this clearly. We see an increased Russian interest not only in the Baltic States, but in Sweden and Finland, including our relation to our partnership cooperation with NATO. From time to time we hear Russian officials making statements regarding the Russian nuclear capabilities.

Just recently, we saw dangerous and unprofessional behaviour by Russian aircrafts in the Baltic Sea, flying recklessly close to the USS Donald Cook. There are other similar examples, such as Russian naval vessels acting to interrupt the work of civilian ships laying an electric power cable from Lithuania to Sweden in March 2015.

We also see Russian military aircraft repeatedly flying in civilian airspace without active transponders. No matter the nationality of an aircraft or a ship, such actions must be condemned. This behaviour is dangerous and provocative. This is yet another example of Russia stating what she believes is her legitimate sphere of interest.

With this security environment in mind, Sweden is pursuing a two-tiered defence policy. We are reinforcing our military capability by increasing defence spending. Sweden increases exercises and training, both in terms of quantity and quality. Presence in air and at sea is also increased. Among prioritized capabilities are air defence and anti-submarine warfare. Moreover, we will permanently base a mechanized battle group at the island of Gotland.

At the same time, we are deepening the cooperation with other countries and organisations. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world. In light of the challenging situation, Sweden now seeks to strengthen cooperation on security matters within the EU, the OSCE, regionally in the Nordic and Nordic-Baltic setting, as well as in bilateral contacts. We do this from a platform of non-alignment.

For the stability in our part of Europe, American and NATO presence in our region is necessary. The US presence in the Baltic Sea Region is crucial and has a clear threshold effect.

Sweden has been and will continue to be an active partner with NATO. From a Swedish perspective, NATO has a key role to ensure stability in the Baltic Sea.

The changing security environment has prompted steps toward enhanced political dialogue and practical cooperation between NATO, Finland and Sweden. For example, we have proposed a bill to the parliament on Host Nation Support, an administrative yet important agreement which will make it easier for us to exercise together and to prepare for giving and receiving military help in a crisis situation. We want to have the same position as Finland in this regard.

In our partnership, we now focus on:

First, continued political dialogue on shared security challenges is essential in our cooperation with NATO. Looking towards the Warsaw Summit, we see a need to discuss mutually relevant issues regarding common security threats. Focus should be on substance, not on formats. From our perspective, the Baltic Sea security is a given topic also at the Summit.

Another relevant topic to address is the fight against Daesh in Syria and Iraq. The conflicts in the Middle East, the root causes of the migration flows and the ugly face of terrorism cannot be stopped without solid transatlantic resolve to stand up for our values and the stability of our societies. An urgent common threat to international peace and security is Daesh and likeminded terror groups.

Second, common exercises in the Baltic Sea region continue to signal that we together take responsibility for the security. Swedish participation in the upcoming exercises Anaconda and BALTOPS are current examples of our ambition here.

A third area where Sweden and NATO can work closer together is by enhancing information exchange on planned activities in the region, to better coordinate our efforts. This would not only help us deconflict measures that we take on a national level with those taken by NATO, but in the long term it could also provide for a more efficient use of our resources.

To further reduce tensions in our neighbourhood, other areas for practical cooperation between NATO and Sweden and Finland could be explored:

Cooperation on situational awareness; sharing information would facilitate

the development of an accurate common situational awareness in the Baltic Sea area.

Exchanging information on incidents and violations on national territorial borders would provide valuable input to the overall picture of the security in the Baltic Sea region, and help us respond in a more coordinated way.

Enhancing capability to cooperate in responding to hybrid threats in the region is yet another example. Facing hybrid warfare is primarily a national effort, and the re-establishment of the Total Defence is our main priority here. But building resilience against hybrid methods and sharing information are obvious areas where further cooperation between EU and NATO is also needed.

The future of regional peace and stability depends on keeping European and transatlantic unity.

We look forward to the opportunity to discuss these issues further at the NATO Summit in Warsaw.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Gripen E Roll-Out

Publicerad 18 maj 2016 Uppdaterad 18 maj 2016

Linköping 18 maj 2016 Det talade ordet gäller

Distinguished guests,

I am very happy that we are gathered here for this historic moment. I am looking forward to today's events and the official uncovering of the Gripen E -fighter.

From where I stand, the investment in JAS 39, and thus in a highly advanced and competitive fighter aircraft system, is a crucial part of the Swedish defence efforts. Our Air Force and its fighter system are of particular importance to our national security. Sweden has a long tradition of developing world leading technology and our engineers are among the best in the world. We have managed to produce top-notch fighter aircrafts to a cost that no other competitor can match. For a country the size of Sweden this is indeed some achievement! The Gripen has been constantly evolving since the first Air Craft became operational.

In light of recent developments, the need for a strong, competitive Air Force has become increasingly evident. The tension in the Baltic Sea region has increased during the last years. From the Russian side we see large scale military exercises, snap exercises and provocative behaviour around our borders. We need to further boost our overall operational capability to be able to meet the new security demands and the technological achievements of possible opponents. The introduction of Gripen E is a vital part of this ambition.

We are reinforcing our own military capability and we are deepening our ties

with partners from the platform of non-military alignment. The cooperation between Sweden and Finland builds on the intention that we will have the possibility to act together in case of crisis or war. Together with our EU and NATO neighbours in the Baltic Sea region, we are building deterrence through reinforced military capability and deepened cooperation.

The Gripen is not just a fighter aircraft, it's much more than that. Each aircraft will interact with other fighters, supported by sophisticated sensors. But it is even more. The Gripen E can act in coordinated operations with other advanced systems, our own and our partners; in the air, on the sea, under the surface, and on the ground.

The Gripen system are designed for a Swedish and Nordic environment. It's a result of Swedish technological knowledge in cooperation with our partners. We are proud of that!

There are not many countries in the world able to produce these systems. It is fair to say, that for a country the size of Sweden, the high technology performance is unique. At the same time, we are internationally oriented in transferring and developing the technology further, with Brazil as a strategic partner for the Gripen E.

With this said, I'm very pleased to see the next generation Gripen aircraft roll-out from Saab today as a result of the decision the Government took in a broad political majority back in 2012.

This is the next generation of Gripen which will become operational during the 2020 giving us considerable leverage in the air domain. The new Gripen will allow us to meet new challenges that for sure lie ahead. I see this as a major contribution to our efforts to meet our new security environment.

Thank You!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist: NATO in Warsaw - Stealing the Alliance?

Publicerad 14 maj 2016 Uppdaterad 14 maj 2016

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist under Lennart Meri-konferensen i Tallinn 14 maj 2016 Det talade ordet gäller.

Mr President, Distinguished guests,

Thank you for giving me the opportunity to speak here in Tallinn on this important topic.

We live in difficult times. More than two years have passed since Russia's annexation of Crimea. The illegal annexation of Crimea cannot become the status quo. The Russian aim is obviously to keep Crimea off the international agenda, let time pass and hope that this will simply become a fact of life. Despite persistent Russian denials, regular Russian troops remain in Donbass, and Moscow continues to provide military equipment and training to the separatists in eastern Ukraine. The intensity of the conflict in eastern Ukraine can be increased or decreased depending on what best serves the interests of the Kremlin at any given moment. The annexation and the Russian involvement in eastern Ukraine is the greatest challenge to the European security order since the Second World War. Russian actions against Ukraine go beyond aggression; they constitute a threat to the right of countries in Russia's neighbourhood to make policy choices of their own.

Therefore, it makes our response and our course of action all the more important. Time passes and other urgent security issues arise on our agenda. But we cannot accept what Russia has done.

Tensions in the Baltic Sea region have increased over the last years. From the Russian side we see large scale military exercises and provocative activities close to our borders. Snap exercises in our vicinity have become a regular feature. From time to time we hear Russian officials making statements regarding the Russian nuclear capabilities.

Just recently, we saw unprofessional and dangerous behaviour by Russian aircrafts in the Baltic Sea, flying dangerously close to the USS Donald Cook. There are other similar examples and from the Swedish side, we know how it feels to be exposed to this provocative behaviour. No matter the nationality of an aircraft or a ship, such actions must be condemned. This behaviour is dangerous, reckless and provocative.

All of this is of course of concern to us and it is important that we respond to the challenges in our region.

In Sweden, we are pursuing a two-tiered defence policy: from the platform of non-military alignment reinforcing our military capability and deepening the cooperation with other countries and organisations. The deepened defence cooperation with Finland is of particular importance since it will include planning for an option to act together beyond peace time. Closer cooperation among the Nordic countries and our solidarity with the Baltic States contribute to enhanced security in our region. We are also strengthening the transatlantic link and our ties to the US. Nationally, we will permanently base a mechanized battle group at the island of Gotland. In addition, we will frequently exercise both air force and navy units as well as our ground-based air defence units.

Overall, a unified European political response is key. By acting together in a predictable and consistent way, we contribute to peace and security in our part of the world.

Sweden is an active partner with NATO. NATO has a key role to ensure stability in the Baltic Sea. As a NATO-partner, we welcome the increased defence measures taken by NATO in the Baltic Sea Region. United States presence in the Baltic Sea Region is crucial and has a clear threshold effect. We are welcoming the US ambition to increase its' presence in Europe through the European Reassurance Initiative.

Our partnership with NATO – with the Enhanced Opportunities Programme as the main platform – is important in facing security challenges in our neighbourhood. We are pleased to see that the format continues to develop

with concrete areas of cooperation, such as early involvement in exercise planning, information sharing, as well as political dialogue.

Regarding the upcoming Summit in Warsaw, we believe that the focus should be on the substance, not on formats. From our point of view, security in the Baltic Sea region is of particular importance. Other relevant topics to address are Daesh, Syria and Iraq.

The conflicts in the Middle East, the root causes of the migration flows and the ugly face of terrorism cannot be stopped without solid Transatlantic resolve to stand up for our values and the stability of our societies. The most urgent threat is Daesh and likeminded terror groups.

The future of regional peace and stability depends on keeping European unity. Only together, with a unified European response and through a strong transatlantic link, can we stand up for common values and principles.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Munich Security Conference 2016, 13 februari 2016

Publicerad 14 februari 2016 Uppdaterad 14 februari 2016

“Between Reassurance and Reengagement? The Future of NATO” Det talade ordet gäller.

Distinguished guests,

Thank you for giving me the opportunity to speak on this important topic. There are three points I would like to make:

First, it has been 723 days since the illegal annexation of Crimea occurred. Almost two years has passed and Crimea has not yet been returned to the sovereign state of Ukraine. The Russian aim is obviously to keep Crimea off the international agenda, let two more years pass or, for that matter ten years and hope that this will simply become a fact of life.

Let me be clear: the illegal annexation of Crimea cannot become a status quo. This cannot be written in our history books as something which just happened. Russia's illegal annexation of Crimea and the Russian involvement in eastern Ukraine is the greatest challenge to the European security order.

Russian actions are beyond an aggression on Ukraine. It constitutes a threat to the right of making national policy choices of all countries' in Russia's neighbourhood.

Therefore, it makes our response and our course of action all the more important. Time passes and other urgent security issues arise on our agenda. But we cannot accept what Russia has done.

Second, the tensions in the Baltic Sea region have increased during the last years. From the Russian side we see large scale military exercises and provocative behavior around our borders. Snap exercises in our vicinity have become a regular feature. From time to time we hear Russian officials with statements regarding nuclear capability. The question is why they continue to bring this up?

This is a concern for us. We are reinforcing our military capability and we are deepening our ties with partners from the platform of non-military alignment. The cooperation between Sweden and Finland builds on the intention that we will have the possibility to act together in case of crisis or war.

Sweden, as a Nato-partner, welcomes the increased defence measures taken by NATO in the Baltic Sea Region. NATO has a key role to ensure stability and to deter threats in the Baltic Sea. United States role in the Baltic Sea Region is of equal importance and has a clear threshold effect. We are welcoming the US ambition to increase its' presence in Europe.

Third, from our perspective, the future of regional peace and stability depends on keeping European unity. The EU, NATO and the US must stay united and defend our basic values. In order to meet challenges to European and global security, we need to stay together.

The many challenges we face in the European neighbourhood, and in Iraq and Syria, point towards long term destabilization. Sweden has been largely affected by the migration flows. We are the largest per capita receiver of refugees in the European Union. We need to tackle the causes of people fleeing.

The most urgent threat is Daesh. In the coalition we work together against Daesh – both militarily and with other means. It is our obligation to accelerate and intensify the military campaign in order to defeat this barbaric organization.

Only a united Europe ready to stand up for its values and principles, will be able to contribute to European peace and stability.

Thank you for listening.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av Peter Hultqvist på Folk och Försvars Rikskonferens 2016

Publicerad 11 januari 2016 Uppdaterad 11 januari 2016

Anförande av Försvarsminister Peter Hultqvist på Folk och Försvar Rikskonferens den 11 januari 2016.

Det talade ordet gäller

Ambassadörer, Överbefälhavare, damer och herrar,

Vi lever i en osäker och föränderlig tid. Det som idag uppfattas som en lugn och en trygg plats kan i morgon vara förvandlat till ett brinnande inferno. Den ena dagen kan folkrätten högstämt betraktas som ett obrytbart rättesnöre, för att nästa vara förvanskad till oigenkännlighet och "användas" av auktoritära härskare och regimer för att motivera egna maktambitioner.

Härska genom att söndra, oheliga allianser, dubbla agendor, demonstrerade stormakts- och intresseambitioner är förhållningssätt som blivit allt tydligare under senare år. I en sådan värld är det viktigt att hävda folkrättens principer som den formuleras av Förenta Nationerna. Det är viktigt att EU inte låter sig splittras. Det är viktigt att demokratiskt sinnade nationer håller ihop.

Vi ser också hur extremism i olika former tar fart. I mellersta östern ställs allt nu på sin spets i kampen mot Daesh. Daesh står för en ondskefull avgrundsideologi som måste bekämpas. Att acceptera något av denna verksamhets existens är detsamma som att acceptera en plattform för terror. Så kallade Jihadresor ska därför kriminaliseras. Sverige ska genom ett långsiktigt engagemang delta i den internationella koalitionen mot ISIL. Jag vet att vårt bidrag är uppskattat, efterfrågat och viktigt. Vi kommer senare i år att utvärdera vårt nuvarande bidrag.

Det är avgörande och viktigt att stå upp för demokrati, öppenhet, alla

människors lika värde och frihet!

* * *

Vi ser också förändringarna i vår nära omvärld. Det går inte att blunda för den ryska regimens auktoritära karaktär, de återkommande påminnelserna om att de har kärnvapen, deras konsekventa upprustning och att de även är beredda att använda militärt våld för att i strid mot internationell rätt uppnå sina politiska syften. Även om tiden går så får det inte innebära en tillvänjning och acceptans inför det auktoritära. Här måste det politiska förhållningssättet vara tydligt och klart. Annekteringen av Krim är och förblir oacceptabel!

* * *

Svenskt försvar är nu inne i en utvecklingsprocess. Orsaken är förändringarna i världsläget, men framförallt flera år av den ökade ryska militära aktiviteten i vårt närområde och annekteringen av Krim. Vi går från en fokusering på internationella insatser till att sätta det nationella försvaret i centrum. Den operativa förmågan ska öka.

Krigsförbanden ska utformas för att möta ett väpnat angrepp. Men kom ihåg: det tar tid att bygga militär förmåga. Inget sker över en natt. Besluten är bara början på en lång process.

En påminnelse till alla som nu bär ansvaret och ett budskap till eventuella framtida beslutsfattare i lokalen är: gör inga tvära kast inom försvarsmakten. Satsa på stabilitet och långsiktighet. Inse att världen kan förändras snabbt. Sol idag, kan vara mörker i morgon. Gör inte om tidigare misstag. Det går snabbt att rasera, men tar lång tid att bygga upp. Stå med fötterna på jorden!

* * *

När det gäller försvarsbeslutets genomförande så är nu pengarna fördelade i förhållande till vilket år olika satsningar ska genomföras. Det finns en schemalagd plan som sträcker sig mellan 2016-2020 för samtliga åtgärder som vi är överens om. I stora drag är det följande åtgärder som ska vidtas:

- Pengar är avsatta från 2016-2020 för att öva samtliga förband. Varje förband kommer att få ett krigsduglighetskrav.
- Satsningar på "basplattan" kommer att ske, på bland annat saker som personlig utrustning och ammunition.
- Under perioden investeras det i ett stridsfordonsmonterat

granatkastarsystem.

- Investeringar i granatkastarförmåga sker även i Hemvärnet/nationella skyddsstyrkans.
- Tre brobandvagnar ska levereras.
- Den nya stridsgruppen på Gotland byggs upp. Del av förbandet ska vara klart 2017 och hela stridsgruppen är på plats 2018. Jag vill understryka den strategiska vikten av denna satsning.
- Luftvärnet tillförs nytt korträckviddigt luftvärn och mot slutet av perioden påbörjas ersättningen av dagens medellångräckviddiga system med ett nytt modernt system.
- Två äldre korvetter modifieras tidigt i försvarsbeslutsperioden och får modern ytstrids-, ubåtsjakt- och luftförsvarsförmåga. Sex bevakningsbåtar blir bojåtar. Undervattenssensorkedjan byggs ut och antiubåtsgranatskastare monteras på minröjningsfartyg. Sammantaget stärker detta marinens ubåtsjaktförmåga inomskärs.
- Två nya svenskkonstruerade ubåtar är beställda och samtidigt modifieras två befintliga ubåtar. Detta säkerställer den strategiskt viktiga ubåtsförmågan på kort och lång sikt.
- Flygstridskrafterna börjar tillföras den nya versionen av Gripen – JAS 39E och investeringar görs för att kunna sprida och därmed skydda flygförbanden.
- Dagens version av Gripen – JAS 39 C/D – kommer att vara kärnan i luftförsvaret under hela försvarsinriktningsperioden och den utvecklas därför och tillförs ny modern långräckviddig jaktrobot.
- Utveckling av en aktiv cyberförmåga ska ske.
- Anslagen till FRA har ökat och vi ska förstärka underrättelseförmågan.

* * *

Visst ser vi som alltid risker för förseningar och fördyringar av materielinvesteringar. Det är en verklighet man inte kan bortse från, och något som måste kunna hanteras. Men med en kontinuerlig dialog mellan alla parter får vi bättre förutsättning att lyckas. Sverige är unik med den teknikhöjd som finns både inom industrin och hos våra myndigheter och det ska vi värna om.

Men det som är mitt krav och budskap idag är följande:

Det som är beslutat av riksdagen måste levereras. Det är försvarsdepartementets, försvarsmaktens och försvarsmyndigheternas viktigaste uppgift. Vi har ett tydligt och gemensamt ansvar för att detta ska fullföljas. Det handlar ytterst om trovärdighet och förmåga att bidra till

stabilitet i en orolig tid.

* * *

Allt vi gör ingår i en helhet där vår militära operativa förmåga ska öka. Den andra viktiga delen i denna strategi handlar om att fördjupa våra internationella samarbeten med vår militära alliansfrihet som bas. Just nu pågår ett intensivt arbete för att fördjupa relationen till det militärt alliansfria Finland. Som bekant sträcker sig detta samarbete också till möjligheter att agera tillsammans bortom fredstida förhållanden.

Relationen till de baltiska staterna, Polen, Danmark, det nordiska samarbetet, partnerskapet med Nato och den transatlantiska länken till USA har mycket stor betydelse för det säkerhetsnätverk som inte bara är viktigt för Sverige! utan för hela stabiliteten och den långsiktiga freden i vår del av Europa. Vi fördjupar nu alla dessa relationer samtidigt som den nationella militära förmågan stärks.

På torsdag undertecknar jag och den danska försvarsministern ett samförståndsavtal. Målet är att utveckla samarbetet för att öka den operativa effekten inom maritima insatser och flyginsatser i fredstid. Det kan handla om informationsutbyte, lägesbild, säker kommunikation, möjligheter att använda varandras hamnar och flygbaser samt förberedelser för att under vissa förutsättningar kunna ha tillgång till varandras territorium.

I vårt internationella engagemang ingår också våra insatser. De har en positiv effekt på vår egen militära förmåga men bidrar också till att skapa stabilitet i olika delar av världen. Att fokusera på att höja den nationella förmågan betyder inte att vi har lämnat insatsområden ute i världen. Sverige genomför idag viktiga och efterfrågade insatser i bland annat i Irak, Afghanistan och Mali. Ett internationellt engagemang kan också sträcka sig över flera decennier. Ett sådant exempel är övervakningen av vapenstilleståndsavtalet vid gränsen mellan Nord- och Sydkorea som pågått sedan 1953. Vi har anledning att känna stolthet över alla våra insatser. Särskilt viktigt är att soldaterna och deras familjer känner att de har regeringens tydliga och entydiga stöd.

* * *

När det gäller våra internationella samarbeten så är nästa viktiga steg att regeringen i enlighet med riksdagens försvarsbeslut förbereder ett förslag till ett så kallat värdlandsstödsavtal med Nato. Det handlar om att administrativt underlätta för den redan befintliga men mycket viktiga övningsverksamhet

som vi redan idag bedriver med andra länder på vårt territorium. Men det handlar också om att förbereda för och underlätta möjligheterna att i en kris ge och ta emot stöd, militärt som civilt.

När jag följer debatten om detta avtal så blir jag frågande inför en del företeelser. Varför sprids det konsekvent myter, felaktigheter och desinformation om vad värdlandsavtalet innebär? Jag ställer mig också frågan: vem tjänar på det?

Det påstås att Sverige tvingas acceptera utplacering av kärnvapen på svenskt territorium. Samtidigt sägs det att Sverige kommer att tvingas acceptera permanenta Nato-baser. Soldater från Nato-länder ska enligt samma typ av desinformation omfattas av straffimmunitet för brott begångna i Sverige.

Jag vill bara klart och tydligt deklarerar: detta är lögn och förbannad dikt. När saker som detta sprids i debattens undervegetation handlar det om att så osäkerhet och plantera myter. Det är ett klassiskt sätt att arbeta för den som vill underminera.

Sanningen är den att det inte kommer in ett enda stridsfordon, stridsflygplan eller pistol på svenskt territorium utan en inbjudan från Sveriges regering. Det är grundläggande för hela värdlandsavtalet. Inte en enda övning genomförs utan nationella beslut, precis som idag. Och i kris eller krig sker inget utan regeringsbeslut och riksdagsbeslut. Det finns inget som tvingar fram placering av kärnvapen på svenskt territorium, Nato-baser eller öppnar för straffimmunitet.

Så ser verkligheten ut! Punkt slut!

* * *

När vi ser utvecklingen i vår nära omvärld ser vi också hur viktig den så kallade informationsarenan är. Att ha kontrollen över informationen, eller formulera rätt sanning eller attityd, är särskilt viktigt för auktoritära regimer. Här är det dessutom avgörande att sätta in det som sker på informationsarenan i ett helhetsperspektiv.

Det är en helhet med militära, politiska, diplomatiska, ekonomiska och psykologiska operationer. Samordningen är det som ger effekten. Samlade operationer av detta slag kan pågå under mycket lång tid och vara mycket effektiva, särskilt om de inte genomskådas.

I Ryssland är nu informationsarenan i 2014 års militärdoktrin utpekad som

den fjärde arenan för krigföring vid sidan av mark, sjö och luft. Syftet med operationer inom bland annat informationsarenan är att splittra, demoralisera, skapa myter och förvilla. Det handlar om att främja sina egna säkerhetspolitiska mål. Så kallad "maskirovka", det vill säga vilseledning, är inget nytt. Olika typer av vilseledning har återkommande förekommit i historien. Men i det nu hårdnande säkerhetspolitiska klimatet gör dessa metoder sig åter gällande, men delvis i ny tappning anpassade till dagens tekniska möjligheter.

Sverige måste i detta läge stärka och utveckla förmågan att identifiera och möta dessa utmaningar och hot. Vi blir nu representerade vid cybercentret i Tallinn. Vi förbereder också medverkan i Stratcom, centret för strategisk kommunikation, i Riga. Dels handlar detta om en markering om samhörighet med de baltiska staterna, dels om möjligheten att förstärka vår egen kunskap. Vår ambition måste nu bli högre. På informationsarenan pågår idag en aktivitet som vi på ett bättre sätt måste behärska, stå emot och följa upp. Här finns en tydlig förbättringspotential som vi måste ta på det djupaste allvar.

Samma sak gäller totalförsvaret där förbättringspotentialen är att betrakta som omfattande.

Nu börjar arbetet med en ny totalförvarsplanering. Ytterst handlar det om hur vi använder samhällets samlade resurser, såväl offentliga som privata, i en krissituation. Försvarmakten och Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap ska till den 10 juni 2016 lämna förslag till en "Grundsyn för en sammanhängande planering för totalförsvaret".

Därefter är det dags att ta ställning hur vi går vidare i denna omfattande utmaning. Jag fortsätter den diskussionen tillsammans med inrikesminister Anders Ygeman i morgon.

Vi står med andra ord i början på en viktig och intressant resa där de perspektiv som vi idag omfattas av är helt annorlunda än de som gällde för tio år sedan. Men nu gäller det att hålla i och verkställa.

På område efter område handlar det nu om att successivt övergå från analys och planering till verkstad och verkställighet. Det är ett arbete som ytterst handlar om att värna svensk demokrati och suveränitet.

Tack för att ni har lyssnat!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist vid Nordiska Rådets 67:e session

Publicerad 28 oktober 2015 Uppdaterad 28 oktober 2015

Reykjavik den 28 oktober 2015. "Försvarspolitisk redogörelse om nordiskt försvarssamarbete" Det talade ordet gäller.

Ärade talman, bästa parlamentariker, mina damer och herrar,

Tack för inbjudan och möjligheten att tala här idag som ordförande för det nordiska försvarssamarbetet, Nordefco. Ett samarbete som ligger rätt i tiden.

Det gläder mig att det finns ett brett intresse för det nordiska försvarssamarbetet. Samarbetet engagerar allt fler. Många goda idéer om hur och på vilket sätt det nordiska samarbetet kan utvecklas diskuteras: Vart är samarbetet på väg? Hur kan det utvecklas vidare? Hur djupt kan det bli? Goda diskussioner förs i huvudstäderna, vid olika seminarier, intresseföreningar och parlament. Samarbetets utveckling intresserar inte bara oss nordbor utan uppmärksammas och inspirerar även andra regionala samarbeten, både inom och utanför Europas gränser. Vi har på kort tid utvecklat ett konkret och positivt samarbetsformat på försvarssidan. Detta är något vi gemensamt ska fortsätta vårda och utveckla i sin nuvarande form.

Herr Talman,

Låt oss tala klarspråk. Vi befinner oss i en utmanande säkerhetspolitisk situation. Vi lever i en osäker tid, kantad av oroligheter och säkerhetspolitiska utmaningar. I tider av gemensamma utmaningar behöver vi likasinnade länder söka ett allt bredare och närmare samarbete. De nordiska länderna, tillsammans med övriga Europa, möter ett mer

provokativt, oförutsägbart och destabiliserande Ryssland som har sänkt tröskeln för användande av militärt våld. Ett Ryssland som bryter mot internationell rätt och fjärrar sig från europeiska värderingar.

Under ett och ett halvt år har den europeiska säkerhetsordningen utmanats på ett sätt som vi inte upplevt sedan det kalla krigets slut. Den europeiska säkerhetsordningen står inför sin största utmaning sedan sin tillkomst. Denna negativa utveckling innebär att den säkerhetspolitiska situationen i de nordiska ländernas närområde på ett påtagligt sätt har försämrats. I Mellanöstern rasar även en konflikt som har skapat den största flyktingvågen som Europa upplevt sedan andra världskrigets slut. Ett mänskligt lidande av oproportionerliga mått. Situationen påverkar samtliga länder, inklusive oss nordiska länder. Det är en ansträngd situation.

Situationen i Mellanöstern påverkar oss i den nordiska kretsen. Jag vill här klargöra att den typ av brutalitet och samhällssyn som ISIL står för måste bekämpas.

Det nordiska samarbetet vilar på en gemensam värdegrund och fundament att gemensamt försöka hantera utmaningar. Utmaningar som inte kan lösas av en stat utan endast gemensamt - genom solidaritet och ett fördjupat samarbete. Med utgångspunkt i olika organisationstillhörigheter samarbetar vi, de nordiska länderna, nära inom ramen för EU, Nato och FN.

Länderna möter ständigt nya utmaningar, men finner även lösningar. I våras konstaterade vi, samtliga nordiska försvarsministrar, i en gemensam artikel att genom ett utökat försvarssamarbete kan vi - Sverige, Norge, Danmark, Finland och Island - tillsammans bidra till att stärka säkerheten i vår del av Norra Europa. Ett närmare samarbete i Norden och solidariskt agerande med de baltiska länderna bidrar till att stärka säkerheten i vår region och höjer tröskeln för att militära incidenter ska inträffa. Genom att tillsammans agera bestämt, förutsägbart och konsekvent kan vi bidra till fred och säkerhet i vår del av världen. Vårt samarbete stärker stabiliteten i norra Europa samtidigt som vi stärker sammanhållningen i EU och Nato och bidrar till att upprätthålla den transatlantiska länken. Det är från denna utgångspunkt det nordiska samarbetet bör utvecklas vidare och drivas framåt i samma riktning.

Det är mot denna bakgrund jag konstaterar att det nordiska samarbetet ligger rätt i tiden. Det nordiska försvarssamarbetet är präglad av kontinuerlig utveckling, och genom sin sammansättning av likasinnade länder har vi skapat ett effektivt samarbete för regional säkerhet, utveckling av förmågor

och genomförande av insatser. Idag samarbetar vi både på bredden och djupet rörande informationsutbyte, stärkandet av militär förmågeutveckling, träning och övning, gemensamma insatser och materielsamarbete. Genom vårt samarbete stärker vi den nordiska rösten på det internationella planet och våra möjligheter att möta utmaningar.

Bästa parlamentariker,

I Helsingfors den 4 december 2013 enades de nordiska försvarsministrarna om en gemensam vision för det nordiska samarbetet. Visionen beskriver vad vi gemensamt vill uppnå med vårt samarbete år 2020. Den har också visat sig ligga rätt i tiden. Visionen utgör ett fundament för det konkreta samarbetet och de prioriteringar vi arbetar utifrån inom Nordefco. Visionen antogs före den försämrade säkerhetspolitiska situationen vi nu upplever, men är så framsynt formulerad att den vägleder oss mot framtiden.

Under innevarande ordförandeskap har vi arbetat nära den militära nivån genom ett mål- och resultatnriktat arbete. Vi har hämtat inspiration från visionen och tagit fram handlingsplaner inom en rad avgörande områden, såsom luftlägessamarbete, internationella insatser, alternativbaser och säker kommunikation.

Under året har vi arbetat främst med att:

- stärka den säkerhetspolitiska dialogen och koordineringen mellan de nordiska länderna på det säkerhets- och försvarspolitiska området,
- öka informationsutbytet rörande kränkningar och incidenter i vårt närområde,
- bjuda in representanter från internationella organisationer samt från tredje part för strategisk dialog,
- fördjupa samarbetet med de baltiska länderna. Här har Sverige, som ordförande i Nordefco tillsammans med Litauen som är ordförande i det baltiska försvarssamarbetet (B3), lyft fram förslag på områden för samarbete, baserat på tidigare tankar inom det nordiska samarbetet,
- upprätta säker kommunikation mellan både försvarsministerierna och de militära staberna - , vilket är en högt prioriterad fråga,
- stärka samarbetet inom utbyte av data inom luftövervakning,

- utveckla övningsverksamheten i Norden och tillvarata hela det nordiska övningsområdet, bland annat genom att utöka Cross Border Training-området till att inkludera Island samt undersöka möjligheterna att etablera en avancerad nordisk flygövning - Northern Flag,
- stöd till East African Standby Force och nordisk-baltisk kapacitetsuppbyggnad
- etablera ett samarbete kring alternativbaser genom att bevilja stående tillträde till luftrum och flygbaser, samt
- utvecklat dialogen och informationsutbytet mellan de nordiska länderna gällande internationella insatser, bl.a. genom att arrangera olika möten och seminarier för att utveckla samarbetsområdet.

Det nordiska samarbetet har under senare år tagit stora steg framåt. Det har vi sett bland annat genom utvecklingen av Cross Border Training - unikt i sitt slag - som tydligt visar på pragmatism och resultatfokus. Det nordiska försvarssamarbetet ska ses i ljuset av ett långsiktigt åtagande. Vår geografiska närhet innebär naturliga samarbetsmöjligheter. Att hitta lämpliga samarbetsformer och gemensamma lösningar tar tid. Vi bör fortsätta att titta på hela bredden.

Herr Talman,

Det svenska ordförandeskapet börjar lida mot sitt slut för denna gång och det är snart dags att lämna över till våra danska vänner och fortsatt strävan att hitta gemensamma lösningar. Det gläder mig att vi har ett driv i samarbetet och att vi tar konkreta steg framåt under de senaste åren. Vid nästa möte mellan de nordiska ministrarna i Stockholm i november kommer vi att behandla och ta beslut om flera av de handlingsplaner vi har initierat i år.

Det nordiska försvarssamarbetet har blivit än viktigare mot bakgrund av den säkerhetspolitiska utvecklingen. De nordiska länderna har både en möjlighet och ett ansvar att påverka utvecklingen i vårt närområde. Vi gör det genom ett ökat samarbete.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Inledningsanförande vid CBRNE-dagarna

Publicerad 30 september 2015 Uppdaterad 30 september 2015

Umeå den 30 september 2015. Det talade ordet gäller

Mina damer och herrar och kolleger. Tack för inbjudan och att få tala här idag.

Vi lever i en osäker värld. Under de senaste 18 månaderna har den europeiska säkerhetsordningen utmanats på ett sätt som vi inte sett sedan det kalla krigets slut. I Mellanöstern rasar en konflikt som har skapat den största flyktingvågen som Europa upplevt sedan andra världskrigets slut.

Europa möter ett mer provokativt, oförutsägbart och destabiliserande Ryssland som har sänkt tröskeln för användande av militärt våld, ett Ryssland som bryter mot internationell rätt och fjärrmar sig från europeiska värderingar. Genom det ryska agerandet i Ukraina står den europeiska säkerhetsordningen inför sin största utmaning sedan sin tillkomst.

I dessa dagar är det krisen på EU:s södra flank som tilldrar sig störst uppmärksamhet. Människor flyr i tusental konfliktområdena i Syrien och Irak. Den Islamiska statens brutalitet har chockerat världen. Sveriges regering har som ett sätt att visa sin solidaritet med den internationella koalitionen mot ISIS beslutat att skicka ett trettiotal personer som ska utbilda kurdiska peshmergasoldater i kampen mot ISIS.

Detta är den strategiska kontext som vi har att förhålla oss till. Det är en försämrad säkerhetspolitisk situation och regeringen bedömer att den kommer att fortsätta försämrans.

Det är i det ljuset som man ska se regeringens proposition om inriktningen för försvaret 2016-2020 som riksdagen beslutade om i juni i år. Beslutet innebär en ny inriktning för försvaret som går från ett insatsförsvaret till ett

försvar som tydligare inriktas mot den nationella försvarsdimensionen. Ett modernt totalförsvar ska skapas. Ytterst ska försvaret kunna möta ett väpnat angrepp. Dessa åtgärder kan dock inte bara betraktas utifrån isolerade svenska förhållanden, utan måste utformas i ett större Östersjö-, europeiskt och globalt sammanhang. Sveriges förmåga att möta ett väpnat angrepp måste stärkas. Det enskilt viktigaste under perioden 2016- till och m. 2020 är därför att öka den operativa förmågan i krigsförbanden och att säkerställa den samlade förmågan i totalförsvaret.

Beslutet innebär en ny inriktning av försvarspolitikens innehåll men det är också ett tredebrott vad gäller försvarsanslagen. Sammantaget tillförs c:a 17 miljarder under perioden i förhållande till tidigare inriktning (cirka 11% ökning).

Jag konstaterar att det råder en stor politisk enighet vad gäller den nya försvarspolitiska inriktningen. Detta är i sig en styrka och en viktig signal både till försvarsmakten men också till våra internationella partners. Beslutet ska nu verkställas och det kommer krävas fortsatt arbete från såväl regering som myndigheter. Regeringen har i juni gett uppdrag till Försvarsmakten och Försvarets materielverk i detta syfte.

Vi måste möta de hot som finns och som kan uppkomma i samverkan med andra. Därför fördjupar vi vårt försvarssamarbete med de nordiska länderna, i synnerhet med Finland, de baltiska staterna, EU, Nato och FN. Den transatlantiska länken spelar en avgörande roll, liksom ett enat europeiskt svar.

Men på nationell nivå måste varje land ta sin del av ansvaret. Vi måste också stärka våra egna nationella förmågor. Som jag tidigare nämnt måste det svenska försvaret stärkas. Försvaret ska skapa en tröskel för den som skulle vilja angripa Sverige eller använda militära maktmedel mot oss. Tillsammans med politiska, diplomatiska och ekonomiska medel utgör försvaret den tröskeln.

Moderna konflikter förs med många olika medel. Av den ryska interventionen i Ukraina, annekteringen av Krim och stödet till separatister i östra Ukraina har vi lärt oss att man genom att kombinera politiska, ekonomiska, diplomatiska och militära medel uppnå sina mål. Genom informationsoperationer och ren desinformation skapas en osäkerhet kring angriparens avsikter. Distinktionen mellan vem som är angripare och vem som är försvarare suddas ut. Hybridkrigföring har blivit ett begrepp som diskuteras. Jag konstaterar att även övningsverksamhet och

truppflyttningar parallellt använts för att demonstrera konventionell militär makt. Lägg till detta att Ryssland använt sig av en retorik kring sina kärnvapen som vi inte hört på många årtionden.

I detta sammanhang är det viktigt att vi inte glömmer bort hotet från massförstörelsevapen. Alla dessa typer av vapen – kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära – omfattas av konventioner som förbjuder framställning och användning av dem. Icke desto mindre fortsätter massförstörelsevapnen att utgöra ett hot mot internationell säkerhet. Under 2012 kom de första uppgifterna om att den syriska regimen hade använt kemiska vapen mot den egna befolkningen. Det blev upptakten till ett massivt engagemang från det internationella samfundet som ledde till Syriens anslutning till OPCW (Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons) och destruktion av den syriska arsenalen av kemiska vapen med internationella ansträngningar. Som ett resultat tilldelades som bekant också OPCW Nobels fredspris 2013. När jag står här i Umeå vill jag också passa på att påminna om det arbete som Åke Sellström utförde och som förde honom rakt in i den internationella hetluften.

De senaste månaderna har det kommit nya uppgifter om användning av kemiska vapen, oklart exakt av vilken typ. En del av händelserna har inträffat i samma region som Sverige har militär personal i (Erbil) för att utbilda och träna kurdiska peshmergastyrkor. Jag tycker det på ett utmärkt sätt illustrerar att vi fortsatt måste ta hotet från C-vapen på allvar och att det berör även oss.

Händelserna i Mellanöstern pekar på vikten att ha både kunskaper att avgöra vilken typ av ämnen man har att göra med och kompetensen att kunna vidta rätt åtgärder om personalen utsätts för dem.

De länder som har deklarerat ett innehav av kemiska vapen enligt CWC har förbundit sig att förstöra dem. Fortfarande har dock USA och Ryssland avsevärda lager som inte kommer att vara destruerade förrän 2023 respektive 2020. Det är av yttersta vikt att den destruktionen sker så fort som möjligt.

Det är också tydligt att kärnvapen inte har spelat ut sin roll, utan fortsätter att utgöra ett hot mot internationell säkerhet. Det gäller såväl risken för spridning av kärnvapentechnologi till nya stater som strävanden att begränsa de erkända kärnvapenmakternas innehav.

Taktiska kärnvapen omfattas som bekant inte av några

rustningskontrollregimer. I den ryska retoriken används ofta taktiska kärnvapen som ett hot. Man understryker att Ryssland har rätt att använda kärnvapen. Genom att ofta upprepa dessa hot sänker man tröskeln för deras användning.

Kunskap om kärnvapen och deras effekter är således, vad vi än tycker om dessa vapen och hur förskräckliga dessa vapen än är så är det viktigt för vår möjlighet att förstå och tolka utvecklingen i vår omvärld.

Det är i år 70 år sedan de första atombomberna sprängdes i Hiroshima och Nagasaki. Redan under första världskriget användes klorgas som ett kemiskt stridsmedel och flertalet av de kemiska vapen som regleras i kemvapenkonventionen har varit kända ett halvsekel eller mer. Användning av smittämnen och andra biologiska ämnen har länge används för att slå ut en motståndare.

Risken att en stat skulle använda biologiska eller kemiska stridsmedel i stor skala mot en annan stat ter sig ganska låg. Däremot måste vi även i framtiden räkna med att det finns aktörer – statliga såväl som icke-statliga – som kommer att vara beredda att ta till kemiska och biologiska substanser för att slå ut en motståndare. Internet har också medfört att mycket information också finns fritt tillgänglig för den som vill ta del av den.

Men den snabba tekniska utvecklingen gör också att möjligheterna att utveckla nya substanser ökar. Biotekniken ger nya möjligheter att anpassa och utveckla substanser som kan användas i antagonistiska syften. Tekniken ger stora möjligheter att ”skräddarsy” en förmåga att på kemisk eller biologisk väg påverka eller slå en motståndare. Att följa den utvecklingen och hålla jämna steg med den ställer stora krav på oss som nation. Det är en stor utmaning inför framtiden.

Den omfattande utvecklingen som bedöms ske av inkapaciterande ämnen, det vill säga ämnen som slår ut en motståndare och försätter denne ut stridbart skick, men utan att döda, är oroväckande. Det är angeläget att höja vårt kunnande om utvecklingen på det området.

Därtill kommer då främst icke-statliga aktörer att kan använda toxiska ämnen från industrin i syfte att bekämpa en motståndare. Uppgifterna om användning av klorgas i Syrien är ett exempel på det.

Med detta vill jag peka på vikten av att ha en förmåga på CBRN-området. Förmågan att kunna självständigt avgöra när användning av kemiska,

biologiska, radiologiska eller kärnvapen har använts är av stor vikt.

Händelserna i Mellanöstern har pekat på att vi inte är förskonade från risken att utsättas för massförstörelsevapen.

Vår personal är beroende av en tillfredsställande skyddsförmåga som bygger på en solid bas av forskning. Det är en grannliga uppgift att kalibrera den skyddsförmågan. Det är inte möjligt att konstruera ett totalt skydd mot alla former av hotbilder. Var drar vi gränsen för vilken typ av situationer vi kan gå in i?

Dessutom är det inte bara militär personal i operationer långt borta som löper risken att utsättas för någon form av CBRN-ämnen. Ytterst finns risken att massförstörelsevapen används i begränsad eller stor omfattning mot Sverige eller svenska intressen. Läget i vår omvärld och särskilt i vårt närområde har försämrats. Denna negativa utveckling har skett i en takt som många hade svårt att förstå och än mindre acceptera för bara några år sedan.

Vårt försvar ska stärkas. Ett modernt totalförsvar ska skapas. Detta ställer krav på många myndigheter utöver Försvarmakten. Med anledning av det jag framfört kan jag också konstatera att massförstörelsevapen i dess olika former är en fråga som berör totalförsvaret.

Slutligen: Som jag sade inledningsvis omfattas alla former av massförstörelsevapen av någon form internationell konvention som förbjuder dem. Icke desto mindre är det så att vapen fortsätter att existera och utgöra ett hot.

Sverige har en lång tradition av nedrustnings- och rustningskontrollsträvanden. Bara genom att begränsa och på sikt eliminera förekomsten av massförstörelsevapen kan vi minska och minimera riskerna för att de används.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal av försvarsminister Peter Hultqvist vid seminariet Regional and Global Impact: The Changing Situation in Northern Europe and the Baltic Sea Area

Publicerad 25 september 2015 Uppdaterad 25 september 2015

Institut Français des Relations Internationales in Paris
23 September 2015 Det talade ordet gäller

This year we commemorate the end of the Second World War, 70 years ago.

Time to reflect over the trauma and devastation this war caused in Europe.

Time to reflect on the time consuming and hard work carried out to recover.

Time to reflect over the efforts made to prevent war from threatening our lives and our way of living again - the European Union still being one of the best examples of this.

The lessons provided 70 years ago must be repeated, again and again. Especially at times like this when in and around Europe security is challenged, putting our core values and solidarity at test. European unity is key when responding to these challenges.

We are facing serious challenges in our southern neighbourhood. The conflicts and crises in North Africa and the Middle East have serious implications for Europe as a whole. The brutality of ISIL has choked the world. The reintegration of foreign fighters poses a huge challenge to Sweden and other European states. The risks of terrorist attacks in European states being one obvious example from which France has suffered

tremendously.

The events of the Second World War caused millions of people in Europe to leave their homes. Today, 70 years later, approximately 60 million refugees from other parts of the world

leave their homes because of war and persecution. Most of them stay in their own or neighbouring countries. A small number of these desperate people put their lives at risk to cross the Mediterranean. Many of them do not make it to the shores of the EU. This is a concern for all of us.

At the same time Europe is facing a more provocative and destabilising Russia that has lowered the threshold for using military force, a Russia that violates international law and dissociates itself from Western values.

Russia's illegal annexation of Crimea and support of separatists in eastern Ukraine is the greatest challenge to the European security order since it was established 25 years ago.

The Russian actions are not only an aggression on Ukraine but constitute a threat to the right to make free policy choices of all countries in Russia's neighbourhood. This is a cornerstone in the EU and the European security order.

Therefore, the Russian aggression against Ukraine is a concern to us all and makes our response all the more important.

We need to increase our common understanding of Russia's actions. Russia is continuously using a broad spectrum of means to assert influence over neighbouring countries. Russia is also active in dividing Western countries in order to complicate our decision-making.

Europe and the USA need to stand together on our policy towards Russia.

- Firstly, we need a united Europe, in cooperation with the USA, in order to be resilient to Russian pressure and vigilant to Russian inducement.
- Secondly, we need a policy towards Russia which makes aggressive actions more difficult and expensive but leaves the door open for a peaceful solution. The EU must meet

Russia's actions with firmness as well as with dialogue. The sanctions policy is the expression of the first, while our support to a diplomatic solution is

proof of the latter.

- Thirdly, we need a successful Europe that can show how open societies work, demonstrate cooperation and show a democratic alternative to Russia.

The success of the Ukrainian reform process is of strategic importance - to Ukraine, to the broader region and to Europe. A successful, democratic and prosperous Ukraine can serve as a powerful rebuttal of Russia's policy to exercise influence over its neighbours, using force and coercion. A successful development in Ukraine will serve as a role model for other countries aspiring to build a democratic and economically sound future.

It would be a serious blow to Europe, the EU, European and transatlantic security if European core values are not defended and if we cannot stand up against Russia and support Ukraine.

The Swedish neighbourhood is a tangible border area between Russia and the West. The significance of the Baltic Sea Region to European security has increased. Russia is clearly seeking to increase influence over, what it considers as its area of interest. I believe this area includes parts of the Baltic Sea region.

There are clear signs of Russian military activity intensifying in the Baltic Sea region. Russia is showing a more challenging behaviour and violations of territorial integrity are more frequent than before. The military-strategic situation has deteriorated and the region has become less secure.

Russian military capability has increased since 2008. To my judgement this is a continuing process. By investing almost 5 percent of GDP in the Russian Armed Forces Russia sends a clear message about their priorities. Investments in the Armed Forces are at the highest level since the breakup of the Soviet Union.

Let me give you a few examples to illustrate developments in the Baltic Sea region:

- During the last two years we have seen a steady increase in Russian military exercises and intelligence operations in the Baltic Sea Region. Russian exercises are more complex and of higher quality than seen before. All branches are included – land, sea, air.

- We have seen an increase since 2011 in Russian strategic bombers (Backfire) flying over the Baltic Sea. For the first time since the breakup of

the Soviet Union we identified long-range strategic bombers (Bear) flying over the Baltic Sea in 2013.

Sweden believes that challenges to European security must be met through cooperation and joint action. But on the national level, every country must take their share of the responsibility.

Sweden is pursuing a two-tiered defence policy: reinforcing our military capability by increasing defence spending by 11 per cent from 2016 to 2020 and building increased security in our region and Europe as a whole by cooperation with other countries and organisations.

The most recent Swedish Defence Bill was agreed by a broad majority in Parliament early this summer. The bill was produced in the context and in light of the developments in Russia and the Russian aggression towards Ukraine and developments in the Baltic Sea Region.

The Swedish government has decided to make substantial increases in defence spending for the first time in many decades. This is a clear sign of how serious my government assesses the developments in our region and a deteriorated military-strategic situation for Sweden.

The key priority is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces, as well as to develop a new Total Defence concept which includes both military and civilian defence.

After many years of substantial contributions to international crisis management the new defence bill calls for a renewed regional focus, with emphasis on national defence and planning for wartime scenarios.

Sweden builds security together with others. This is a core principle in Swedish security and defence policy. We are deepening our cooperation with our Nordic countries, in particular with Finland, the Baltic States, the EU, NATO and the USA. The transatlantic link is of key importance, as well as a unified European response to the events challenging European and global security.

International exercises play an essential role in upholding operational capability and by sending a distinct political signal about our determination to defend ourselves as well as about our solidarity with Western countries and NATO.

Sweden wants to deepen regional cooperation to allow us better work

together in upholding the security situation and raise the threshold for military incidents and conflicts. Cooperation must also include the Baltic States and other countries around the Baltic Sea such as Poland and Germany.

Equally, and by necessity, the United States plays a key role. The Transatlantic link is decisive for European security and should be strengthened.

Sweden welcomes the enhanced collective defence measures taken by NATO. NATO has a key role to ensure stability in and around the Baltic Sea.

The challenges we face in the European neighbourhood point to long term destabilization. Europe has a key role in meeting the global challenges and threats we are facing. Only a united EU ready to stand up for its principles, will be able to contribute to European peace and stability in close cooperation with NATO and the USA. We should stay the course.

Tal från Peter Hultqvist

Peter Hultqvist höll tal vid medaljceremoni för Mali-soldater

Publicerad 26 juni 2015 Uppdaterad 26 juni 2015

Fredag den 26 juni höll försvarsminister Peter Hultqvist ett anförande vid medaljceremonin för soldaterna i underrättelseförbandet Mali 01 som deltagit i FN:s insats i Mali, Minusma. Ceremonin genomfördes på K3 i Karlsborg.

Det talade ordet gäller.

FN-soldater, anhöriga, mina damer och herrar!

Tack för ett bra arbete! Ni ska vara stolta över Er insats! Den är och har varit viktig för att bidra till fred och säkerhet i ett härjat land. Ni har lämnat Era familjer och era vänner under en tid för att bidra till en bättre tillvaro i ett land långt i fjärran.

Ert arbete har inte varit enkelt. Insatsen har krävt mycket av strategiskt säkerhetstänkande. FN är och har varit en måltavla. I en kärv miljö har ni bidragit till att leverera underrättelser och observationer. Det handlar om att ge detta härjade land en möjlighet till en ordnad framtid. Civila ska skyddas och samhället ska kunna utvecklas under civiliserade former. Ni har varit ett stöd för processen mot politisk försoning.

ER närvaro har gett många människor ett hopp om fred och en bättre framtid. Er insats har varit att gå i samma fotspår som så många FN-soldater före Er. Runt om på jorden har FN missioner genomförts i syfte att skapa fred och stabilitet. FN bildades 1945. Den första beväpnade FN-styrkan United Nations Emergency Force bildades i november 1956. De blå baskrarna eller blå hjälmarna varit en signal om att världssamfundet vill ta ett

ansvar för att lösa svåra problem.

Känn stolthet över att tillhöra denna skara av fredens soldater! Än en gång, tack för er fina insats. Ta nu ledigt i sommar och hämta nya krafter. Det svenska samhället och försvarsmakten behöver Er kompetens och förmåga! Tack också till alla anhöriga som är ett viktigt stöd för våra soldater.

Fallskärmsjägarnas måtto är Vilja, mod och uthållighet. Det gäller i högsta grad för soldaternas anhöriga.

Tack för ert ovillkorliga stöd!

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Tal på svensk-amerikanska försvarsindustriseminariet 3 juni 2015

Publicerad 03 juni 2015 Uppdaterad 03 juni 2015

3 juni 2015, Spårvagnshallarna, Stockholm Det talade ordet gäller

Under Secretary of Defence, Ambassador, Ladies and Gentlemen,

It is an honour for me to speak before you here today, at the 15th Swedish-American Defence Industry Conference.

I will begin by saying a few words on the importance that the Government of Sweden attaches to the Swedish – U.S. defence industrial cooperation.

I will also take a few minutes to share my views on the geopolitical security in our region as well as what the new defence bill entails in terms of new political directions.

Swedish-US relations

I just visited Washington D.C., where I had an excellent meeting with Deputy Secretary of Defence Bob Work. I also met with members of Congress, such as Senator John McCain.

The result of my meetings proved that there is a mutual interest to continue to deepen and to update our bilateral relationship in many defence related areas. Bob Work and I concluded that we shall deepen our cooperation in some targeted areas. This is very positive also for the Swedish – U.S. defence industrial cooperation.

When Prime Minister Löfven met Vice President Biden in Washington in

March this year, they also discussed a need to strengthening the cooperation in regional security and defence related issues.

Security and defence policy

As for our security and defence policy, we are facing a multitude of challenges to our security today. In and around Europe, security is challenged by state and non-state actors. This is the basic fact and a reality we have to face. Thus, we have to define our strategic security and defence policy based off that.

We are facing a more provocative, unpredictable and destabilising Russia that has lowered the threshold to use military force.

Russia's illegal annexation of Crimea and support of separatists in eastern Ukraine is a violation of international law. It is the greatest challenge to the European security order since it was established 25 years ago.

Russian activities in the Baltic Region and in the High North has also increased. They have increased their military exercises and intelligence activities. They are engaging in hybrid warfare, which effects all levels of society: military, police and civilian.

We now have to focus our work on three levels:

1. We have to foster a unity within Europe and together with the United States.
2. We have to increase Swedish military capability
3. We have to cooperate closely with our partners in the Nordic, the Baltics, within the NATO partnership, within the EU and we must maintain a strong Transatlantic link.

The New Defence Bill

Turning then to the "Swedish homework": in April, the Swedish Government proposed a new Defence Bill to Parliament. The bill is based on a broad political agreement and the Swedish Parliament is expected to vote on June 15th.

This defence bill sets a new trend in Swedish defence spending. The government has, for the first time in more than two decades, decided to successively increase the defence spending with 11% over the next five

years.

The key priority in the Defence Bill is to enhance the warfighting capability of the Armed Forces. This also includes the development of a new so called “Total Defence Concept” which includes both military and civilian defence.

Let me give you some concrete examples of the issues we prioritize in the bill:

- We are looking at a renewed regional focus, with emphasis on national defence and planning for wartime scenarios. For example, we will re-establish permanent units on the island of Gotland.
- We will make substantial investments in the base of the defence force such as personal equipment for our soldiers, communication equipment, radars systems, trucks and other material. Other priorities include increased training and exercises.
- The Army will be centred on two mechanised brigades. We will upgrade tanks; infantry combat vehicles and acquire new mortars for the mechanized battalions.
- The Navy will maintain surface combatants and upgrade two corvettes. Two next-generation submarines will be acquired and additional investments will be made in anti-submarine warfare capabilities.
- On the Air defence side, we will keep investing in the Gripen System and arm it with the Meteor air-to-air missile. We will also invest in new short and medium range surface-to-air missiles.
- We will develop active cyber defence capabilities.

International cooperation: Nordefco, Finland and NATO

While we are not part of a military alliance, it does not mean that we act alone. We cooperate on many different levels in many international settings.

NORDEFECO is the primary platform for discussions on security and defence related issues between the Nordic and the Baltic States. Within NORDEFECO, we have 158 different cooperation projects, many being in the defence acquisition areas. Our priorities as the Chairman of NORDEFECO are to strengthening cooperation on joint air surveillance among the Nordic countries.

I would also like to point out the deepened cooperation between Sweden and Finland. Our Armed Forces will be able to act together beyond peacetime if necessary and after parliamentary decision has been made. This brings one

piece to the puzzle when it comes to creating security in our region.

Our deepened relationship with NATO also plays a central role for Sweden when it comes to increasing the Armed Forces interoperability as well as creating security in our region. We are part of the Enhanced Opportunities Programme (EOP), we contribute to Nato Response Force (NRF) and we will present the bill to parliament regarding Host Nation Support (HNS) in the spring of 2016.

NATO's reassurance measures, as well as the unilateral US support through the European Reassurance Initiative (ERI), are both important for building security. While the US has a renewed focus towards Asia, in the so called Asia Pivot, I do want to underscore that we see a need for continued US presence in Europe in order to have a balance.

Sweden's defence industry

The defence industry in Sweden has a long history dating back to the 16th century. Sweden's neutrality policy, as it was formulated after the Second World War, required a strong armed force, which in turn required a strong national defence industry. Today, neutrality is not part of our defence policy and while we have chosen a military non-alignment, it does not mean that we stand alone. As I explained earlier, we have chosen to be a close partner to many countries and organizations.

Our industry has moved from predominantly government-owned companies to a majority of private companies, many of which have presence on the international market. Taking into account the history we have had, it has made it possible for Sweden to develop a strong defence industry, with for example fighter aircrafts, military vehicles, sensors, weapon systems and ammunition, submarines and frigates. For being a rather small nation, I am very proud to be the Minister for Defence with these domestic capabilities. The Swedish government has also announced fighter aircraft and submarine technology as areas of Swedish national security interests.

The Swedish defence industry has always been present on the international market, but the export share has increased during recent decades. There is a need for export and international cooperation in order to be able to maintain high competence in our country. Within the industry, we have seen that a huge number of Small Medium Enterprises (SME) companies also have had an important role with innovative thinking and entrepreneurship. Many of the SME-companies focus on the domestic market, both directly to the

defence authorities and as sub-suppliers to other companies.

The companies that are here today are represented in the US and Swedish market or are planning to enter either market. From my perspective, I think it is important to support these companies in their efforts.

I am glad that the Swedish Security and Defence Industry Association and the National Defence Industry Association have arranged this seminar and that so many of their SME as well as larger member companies are here today. I hope that the members will establish new contacts for future cooperations.

Swedish – U.S. defence material cooperation

As for Swedish-American bilateral cooperation concerning defence material we have seen that it is built on interests to achieve common goals.

Today, we face a situation where the old rationales are once again coming to the forefront. Economy of scale [1], smart defence and burden sharing are increasing in significance both on a practical level when it comes to procurement, but also on a political level as it is linked to the strategic partnership of strengthening the transatlantic link. A strong bilateral relationship between the US and Sweden also ensures the stability of the Baltic Sea Region.

The continued work in the US on achieving *Better Buying Power*, on pursuing the *Defense Innovation Initiative* and on meeting the challenges of finding that *Third Offset Strategy*, will all be facilitated by, if not dependent on, international cooperation.

We must therefore take use of the full potential of our bilateral relationship. We must be open minded to finding new models of joint research cooperation and procuring defence equipment. And we must realize that it is in our common interest to identify challenges together and to find common solutions on our way forward.

Conclusion

Finally, we cannot forget that our strong partnership is underpinned by a joint commitment of fundamental beliefs: we both believe that sustainable peace, development and prosperity is only possible when grounded upon respect for human rights, democracy and the rule of law.

I would like to thank the National Defence Industry Association and the Swedish Defence Security Industry Association for organizing this event. Seminars like these are a vital component and a valuable arena for our continued and our upgraded cooperation. An open and honest discussion is crucial, not only for procurement, but also for our work to build security in cooperation with others.

I sincerely hope you will enjoy the seminar and I wish you good luck with your work.

Thank you!

[1] Definition: a proportionate saving in costs gained by an increased level of production.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Peter Hultqvist höll tal på Veterandagen

Publicerad 29 maj 2015 Uppdaterad 29 maj 2015

Försvarsminister Peter Hultqvist tackade under Veterandagen den 29 maj på Djurgården i Stockholm de svenska veteraner som gjort och gör insatser i fredens tjänst under internationella uppdrag.

Det talade ordet gäller.

Ers majestät, Överbefälhavare, ärade veteraner, mina damer och herrar!

Det är nu drygt 50 år sedan som den första FN-bataljonen lämnade Sverige för att ingå i FN-styrkan UNEF, United Nations Emergency Force, som hade till uppgift att övervaka eldupphöravtalet i Suez. Ända sedan 1948 har Sverige bidragit till FN-insatser med obeväpnade observatörer. Styrkan till Suez var den första beväpnade trupp som Sverige ställde till FN:s förfogande. Det blev starten för det som senare kom att kallas utlandsstyrkan.

Sverige har sedan dess en obruten tradition av truppinsatser för freden runt om i olika delar av världen. Det har handlat om länder som bl a Cypern, Kongo, Bosnien, Kosovo, Liberia, Afghanistan och nu Mali. Sammanlagt har försvarsmakten genom åren deltagit i 120 internationella uppdrag i 60 länder. Cirka 100.000 svenskar har tjänstgjort i utlandsstyrkan. Grunden för alla uppdrag har varit den internationella folkrättens principer.

Jag har själv, i tidigare och nuvarande befattning, besökt internationella operationer i Kosovo och Afghanistan. De soldater, officerare och andra representanter för Sverige som jag mött i samband med detta har gett ett mycket engagerat, kompetent och professionellt intryck. Såväl veteraner som

soldater som nu deltar i olika operationer kan känna stolthet för sin insats. Den gör skillnad och ytterst syftar den till att skapa fred och stabilitet.

Det är ytterst politiska beslut som styr de internationella operationerna. Ansvar ligger på regering och riksdag. Därför måste det politiska stödet för en insats vara klart, entydigt och rakt när riksdagen väl har fattat sitt beslut. På den punkten får det aldrig finnas någon tvekan. Om en insats ifrågasätts har såväl regeringen som försvarsmakten ett ansvar för att stödja soldaterna och stå upp för de motiv som ligger bakom en insats.

Att sända soldater till fjärran land i internationella operationer innebär ett stort ansvarstagande. Förberedelserna måste vara noggranna, operationerna måste genomföras med hänsyn till säkerhetsläge och kapacitet, efterarbetet måste vara seriöst och genomtänkt. Jag har det största förtroende för Försvarsmakten på dessa punkter. Men vi kan alltid bli bättre. Erfarenheterna från varje operation måste tas tillvara och ligga till grund för nya åtaganden i framtiden.

Jag får ofta höra positiva omdömen om de svenska förbandens förmåga och kompetens i olika internationella sammanhang. Det är något att vara stolt över. De veteraner och soldater som deltagit och deltar i olika operationer har anledning att vara raka i ryggen och tänka med stolthet på sin gärning. Det är inte en lätt uppgift att bidra till att skapa fred och stabilitet i ett osäker omgivning eller ett krigshärjat land.

Jag vill att alla veteraner här idag, oavsett om insatsen skedde i Kongo, på Cypern, Kosovo, Afghanistan, Mali eller något annat land idag ska känna regeringens tydliga och entydiga stöd. Ni har alla gjort en insats som är viktig för att skapa en bättre och fredligare tillvaro. Det har varit syftet bakom besluten som sänt Er till främmande land och motivet för ett hårda arbete.

Jag vill till våra veteraner, både civila och militära, till familjer som i samband med våra operationer förlorat en mycket nära anhörig och betalat det högsta av alla pris uttala regeringens respekt och tack. Tack till alla som gjort och gör insatser i fredens tjänst!

Tal från Peter Hultqvist

Prioriteringar inför nytt Försvarsbeslut - Anförande Folk och Försvars Rikskonferens 2015

Publicerad 12 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Folk och Försvars Rikskonferens, Sälen 12 januari 2015 Det talade ordet gäller. Ers Kungliga Höghet, ärade konferensdeltagare, mina damer och herrar! Jag vill bara inledningsvis konstatera att omvärldsläget har förändrats, vilket på ett grundligt sätt presenterades under gårdagen, vilket är varför jag inte väljer att gå in på detta.

Men mot bakgrund av gårdagens diskussion vill jag göra följande markering, vi måste göra vår egen försvars- och säkerhetspolitiska hemläxa. Det handlar om de utmaningar vi har att öva förbanden tillräckligt, det problem vi har på materialsidan och om den samlade militära förmågan. Det är här vi har det viktiga fokusera på.

Det får inte bli så att politikerna flyr in en Nato-diskussion för att slippa ägna tid och kraft åt det mest grundläggande, dvs. uppbyggande av det svenska försvaret. Det här är enligt min mening den största försvars- och säkerhetspolitiska utmaningen. Andra må ägna sig åt stora och omfattande debatter där en utredning av Nato medlemskap ska framstå som en lösning på i stort sett alla problem men jag tänker koncentrera på det handfasta, vardagliga och nödvändiga arbete som rör svenskt försvar. Och för mig gäller i grund och botten, den strategi som Försvarsberedningen har ställt sig bakom.

Här på morgonen har jag mött spekulationer om att jag och Utrikesministern ha haft olika synpunkter vad gäller en Nato-utredning. Jag kan säga så här:

stoppa pipan i säcken redan nu, det finns ingen åsiktsskillnad mellan oss.

Vi står nu i Sverige inför att ta fram en inriktningsproposition för det svenska försvarets framtid. Försvarsmakten har inför detta arbete presenterat ett gediget underlag. Det samma gäller för MSB och andra myndigheter.

Det är ett arbete som kommer att påverka förutsättningarna för det svenska försvarets framtid och även Sveriges grundläggande förtroende i vår nära omvärld. Under de kommande åren måste den viktigaste prioriteringen vara att höja den operativa förmågan i krigsförbanden. Det handlar då om kompetens och förmåga att klara fredstida uppgifter, men också uppgifter vid höjd beredskap och krigsförhållanden där det ytterst handlar om att kunna möta väpnat angrepp. Att satsa på ökad övningsverksamhet är här avgörande och då bl.a. med kvalificerade och större förband. En åtgärd som regeringen nyligen vidtagit är att öppna för repetitionsutbildning av krigsplacerade värnpliktiga. Överbefälhavaren har välkomnat denna möjlighet.

Sammantaget måste tröskeln för angrepp på Sverige och vår suveränitet bli högre. Allt annat vore att i denna tid ge helt fel signaler. Men trovärdighet i den egna befolkningens och omvärldens ögon är inget som ger sig självt. Det kommer att kräva hårda prioriteringar men också en insikt om dessa tre grundläggande förutsättningar:

- den från flera partier uttalade ambitionen om att öka vår egen militära förmåga måste ställas i relation till hur utvecklingen av militär förmåga ser ut i vår nära omvärld. I Ryssland satsas just nu stora belopp, en omfattande övningsverksamhet genomförs och man tvekar inte att använda militär makt för att nå sitt politiska syfte. De åtgärder vi vidtar kan inte bara betraktas utifrån isolerade svenska förhållanden, utan måste sättas in i hela sammanhanget, d.v.s. (inom Baltikum – och Östersjöperspektivet) för länderna runt Östersjön och den viljan vi ger uttryck för genom solidaritetsförklaringen. Vi kan inte mäkla oss ur den verklighet som råder, utan Sverige måste anpassa den försvarspolitiska strategin till denna. De som till äventyrs spekulerar i att använda militära maktmedel mot Sverige eller andra länder i vår närhet ska förmås att avstå från dessa avsikter.
- det som kan kallas för basplattan i det svenska försvaret måste få stor uppmärksamhet. Debatten kan inte bara koncentreras till nya avancerade vapensystem. Vi måste se till sådant som stabiliteten i den grundläggande personalförsörjningen, enskild soldats utrustning, kommunikationssystem, standardfordon, vidmakthållande av materiel,

förnyelse av gamla vapensystem och logistisk förmåga hör till sådant som är avgörande för krigsförbandens tillgänglighet och förmåga. Om inte detta klaras ut på ett rimligt sätt förtas och förminsкас effekten av övriga satsningar. Det som är basen och det mest grundläggande måste fungera.

- försvaret av Sverige utgör i första hand ett försvar av det egna territoriet men ska också betraktas som en del i ett nätverk för stabilitet och säkerhet i norra Europa. Det innebär att vi tillsammans med andra demokratiska länder i vår närhet bygger säkerhet. Vi deltar i övningsverksamhet tillsammans, samverkar om underrättelser, delar erfarenheter och samarbetar i internationella operationer.

Någon har påstått att vi står ensamma idag. Det är en omodern och falsk verklighetsbeskrivning. Vi ingår i ett omfattande nätverk av samarbete med andra länder och organisationer. De som påstår idag att vi är ensamma, har en resa att göra för att anpassa sin egen verklighetsbeskrivning. Jag väljer att leva i nuet och se och uppskatta de samarbeten och djupa relationer som vi har. Jag inser vikten att vårda och utveckla dem istället för att låtsas om att de inte finns.

Detta är viktigt för att kunna delta i krishantering samt grunden för förmågan att kunna ge och ta emot stöd. Här är relationen till FN, EU och Nato:s partnerskap och den transatlantiska länken viktig. Sverige har ett åtagande i förhållande till länderna i vår nära omvärld. Varje land i norra Europa måste ta sin del av ansvaret för säkerheten. Låt mig i detta sammanhang också säga att Sverige kommer även i framtiden bidra till att bygga säkerhet internationellt.

Svenskt försvar står inför stora utmaningar. Samma förhållande gäller försvarspolitikerna. Jag känner därför glädje och tillfredsställelse över att ha varit med att etablera en relation av närhet, förtroende och konstruktivt utbyte mellan Regeringskansliet och försvarsmakten. Vi måste arbeta tillsammans. Svenska folket är vår gemensamma uppdragsgivare. Är vi öppna om problemen och lägger korten på bordet och ser saker som de är så hittar vi också lösningar tillsammans. Då kan vi klara de gemensamma utmaningarna. Annars är vi alla förlorare. Nu är det slut på "vi" och "dom" i relationen mellan försvarsmakten och Regeringskansliet. Nu är det vi tillsammans – givetvis utifrån våra respektive roller – som gäller!

Före jul bjöd jag in de partier som står bakom försvarsberedningens rapport till samarbete kring kommande inriktningsproposition. Jag är tacksam över att de accepterade inbjudan då jag tror det är mycket viktigt, inte minst i

tider som dessa, att vi får en bred majoritet kring säkerhets- och försvarspolitiska beslut. Det är ett viktigt stöd för de som har att utföra uppgifterna men också en viktig signal till omvärlden. Arbetet kommer att ledas av min statssekreterare och siktet är att propositionen ska kunna föreläggas riksdagen i slutet av april. Jag vill inte på något sätt föregripa arbetet men med tanke på utvecklingen i vår nära omvärld i allmänhet och i Östersjöområdet i synnerhet så är det ändå rimligt att beröra Gotlands oerhört viktiga position. Från militärstrategisk synvinkel har Gotland en viktig roll för kontrollen av sjö- och luftvägarna till Baltikum. Den militära närvaron och övningsnivån ska hållas generellt hög.

En militär lednings- och planeringsfunktion bör placeras på Gotland och hög närvaro av den flygburna incidentberedskapen är några exempel på åtgärder som bör vidtas. Det är ett strategiskt intresse att ha en militär närvaro på Gotland.

Inför det kommande arbetet med inriktningspropositionen är det också viktigt att markera totalförsvarets samlade funktion. Att planera för det civila försvaret är nödvändigt. Det civila försvarets stöd till Försvarsmakten i händelse av höjd beredskap, krigsfara eller krig är avgörande. Det handlar om sådant som logistik och försörjning, drivmedel, elektricitet, telekommunikationer och sjukvårdsresurser. Samhällets samlade resurser måste då användas på ett rationellt sätt. På detta område finns en omfattande hemläxa att göra.

Den enskilt viktigaste förutsättningen för att Försvarsmakten ska få en erforderlig operativ förmåga är en tryggad personalförsörjning över tiden. Försvarsmakten bedriver ett aktivt och bra arbete för att rekrytera och behålla personal men det finns fortfarande svagheter och risker. Det görs flera saker som på olika sätt kommer att bidra till en stärkt personalförsörjning. Före årsskiftet redovisades den personalförsörjningsutredning som tillsattes av förra regeringen efter ett s.k. utskottsinitiativ i riksdagen. Utredningen har lämnat förslag på åtgärder för att stärka systemet ytterligare och sänds nu ut på sedvanlig remiss. Regeringen fattade i december beslut om tjänstgöringsplikt för all krigsplacerad personal vilket gör att Försvarsmakten förfogar över hela krigsorganisationen vid övningar. I enlighet med försvarsberedningens förslag planerar vi för att övergå från tre månaders GMU till en grundutbildning som ska omfatta även befattningsutbildningen och därmed göra den enskilde krigsplaceringsbar även om man väljer att ej fortsätta som hel- eller deltidssoldat/sjöman.

Men vi måste ha beredskap att vidta ytterligare åtgärder om det visar sig

krävas. Därför kommer vi att tillsätta en utredning som ska titta på kompletterande möjligheter, liknande t ex de norska och danska systemen som kombinerar en värnplikt med en professionell organisation. Det måste finnas en Plan B om nuvarande personalförsörjningssystem inte håller.

Hoten mot säkerheten är gräns- och sektorsövergripande. Det handlar om hur vi ska kunna möta påverkanskampanjer, terrorism, sabotage och cyberangrepp.

I inriktningspropositionen måste vår förmåga att hantera de allt större utmaningarna på bl.a. cyberområdet hanteras. Våra verktyg, dvs. den reella operativa förmågan, ska vara av ett sådant slag att vi kan försvara oss effektivt, men också grundligt förebygga att svenska system slås ut eller attackeras, som vi såg skedde i Estland 2007. På detta område är det viktigt att kunna agera robust. Det kan nämnas att Danmark beslutat om att bygga upp en offensiv cyberförmåga och har avsatt närmare en halv miljard till detta fram till 2017.

Utmaningarna inför framtiden i en osäker omvärld är stora. Ytterst syftar vårt agerande till att bevara freden och stabilitet. Krig och konflikter med de förödelse som det skapar ska till varje pris undvikas. Men som världen ser ut, med historiens erfarenheter i grunden, så behövs en fungerande och effektiv försvarsmakt som en del i strategin för att undvika konflikter och för att göra utrikes- och säkerhetspolitiken trovärdig. Därför har det inriktningsbeslut som riksdagen har att fatta under våren 2015 stor betydelse för Sverige och vår nära omvärld.

Tack för att ni har lyssnat.

Tal från Peter Hultqvist

Anförande tillsammans med Finlands försvarsminister Carl Haglund, Rikskonferensen 2015

Publicerad 12 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Folk och Försvars Rikskonferens, Sälen 12 januari 2015 Det talade ordet gäller Käre bror och hederspojke, vi som har växt upp tillsammans, kom så sjunger vi en parsång, flätar samman våra röster, du och jag, när vi är båda, inte en och en som oftast. Alltför sällan får vi råkas, uppe i vår magra utmark, här i nordens karga nejder

Så lyder en av stroferna ur det finska nationaleposet ”Kalevala”. Den finska och svenska historien är sedan länge sammanbunden som en väv, som en parsång. Vår historia hör samman. Långt tillbaka i tiden kom svedjefinnarna hit och bröt mark och utvecklade gruvnäringen.

Under andra världskriget stödde Sverige Finland till viss del trots att vi var en neutral stat. Ca 8400 frivilliga svenskar deltog under finska vinterkriget i det som kallades Svenska Frivilligkåren. Utöver det deltog ytterligare ett tusental under fortsättningskriget i Svenska Frivilligkompaniet och Frivilligbataljonen. I fredsavtalet mellan Finland och Sovjetunionen 1940 ingick att Finland på tio dagar skulle evakuera de finska områdena som Sovjetunionen erövrat. Med denna uppgift bistod Bataljon Cederholm – där T3 i Sollefteå och T1 i Linköping ingick i stommen. Runt 72 000 krigsbarn reste från Finland till Sverige.

Efter andra världskriget reste många från Finland till Sverige för att arbeta. Deras arbetsinsatser var med och bidrog till att bygga upp det välstånd vi har idag.

Sverige och Finland delar säkerhetspolitiska utgångspunkter. Ett fördjupat försvarssamarbete stärker den nationella förmågan i respektive land och skapar ökad säkerhet i närområdet. Samarbetet utvecklas även som en del i en strategi för att stärka det nordiska samarbetet. Mot bakgrund av utvecklingen i vårt närområde har det blivit än viktigare att nå konkreta resultat i samarbetet med Finland. I väntan på försvarsmakternas slutrapport så har vi lyft fram ett antal samarbetsområden där vi ser att ett fördjupat samarbete är såväl möjligt som önskvärt. Avsikten är att ta arbetet vidare så snart som möjligt inom följande områden.

Vi vill nu gå vidare på följande sätt:

Peter Hultqvist:

- Ett utbyte av luftlägesbild skulle ge båda länderna radikalt bättre överblick över militär och civil verksamhet i luften och förbättra förutsättningarna att upptäcka och reagera på incidenter samt öka förvarningstider. Utbyte av luftlägesbild innebär en konkret fördjupning av det bilaterala samarbetet. De första tekniska åtgärderna beräknas vara på plats redan inom 6 månader.
- För att möjliggöra en utökad dialog mellan såväl våra ministerier som våra försvarsmakter krävs säkra kommunikationsmedel. Försvarsmakterna beräknar att säkert samband mellan Huvudstaben och Högkvarteret bör finnas på plats senast under andra kvartalet 2015.
- Att möjliggöra planering för att utnyttja varandras flygbaser som alternativbas vid dåligt väder ökar flygsäkerheten samt är ett kostnadseffektivt sätt att öka den operativa nyttan, flygtidsuttaget och effekten av övningen. Övningar kan då genomföras även om väderförhållandena väntas förändras under flygpasset. Ett uppdrag kommer inom kort ställas till Försvarsmakten att snarast ingå avtal för att ömsesidigt kunna nyttja varandras flygbaser som reservbas, så kallat alternativbaser, vid dåligt väder.
- Övningsarbetet utgör en viktig del i utvecklingen av vårt fördjupade försvarssamarbete och bidrar till ökad förmåga hos förbanden. Den senaste tidens händelseutveckling har visat på vikten av att uppträda tillsammans. På den marina sidan föreligger redan ett gediget övningsutbyte. Flertalet av övningarna bidrar till uppbyggnad av en gemensam marin stridsgrupp (Swedish Finnish Naval Task Group). Deltagande planeras bl.a. med gemensamma stridsgrupper och staber till den tyskledda övningen NORTHERN COASTS 15, i den USA-ledda övningen Baltops där delar av det svensk-finska NRF-bidraget SWEFIN

ATU (Amphibious Task Unit) deltar samt i den gemensamma övningen FINSWEEEX 15. Under FINSWEEEX 15 kommer gemensam ubåtsjaksövning att genomföras på svenskt vatten.

Carl Haglund:

- Även på flygvapensidan finns sedan flera år ett väletablerat övnings-samarbete med Cross Border Training (CBT) som bas, vilket innebär att Sverige, Finland och Norge årligen samövar vid ett 40-tal tillfällen. Vidare är flygövningen Arctic Challenge Exercise (ACE) en övning som återkommer under 2015. Med sina planerade nio deltagarländer samt Nato har ACE potential att bli världens största flygövning under 2015. Både CBT-konceptet och flygövningar av typen ACE är exempel på hur övningsförutsättningarna och flygsamarbetet i Norden tillvaratas och kan utvecklas till att även inrymma flygövningar av typen "Flag" (t.ex. "Red Flag" i Nordamerika).
- Både svenska och finska flygvapnet har ett gemensamt behov av att regelmässigt öva lufttankning. För att möjliggöra gemensamma övningar av lufttankning behöver de finska F/A-18 flygplanen certifieras till att lufttanka från svenska C-130T. Vi ser för närvarande över möjligheterna att genomföra en sådan certifiering.
- För att utöka vår gemensamma förståelse för utvecklingen i vårt närområde har vi etablerat ett samarbete på myndighetsnivå mellan Försvarmaktens Forskningsanstalt i Finland och Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) Rysslandsprojekt i Sverige. Andra intressanta områden att studera kan tillkomma.
- Växeltjänstgöring mellan våra departement har ägt rum tidigare med mycket positiva resultat. Under 2015 kommer vi att återinföra tjänstemannautbyte i syfte att bygga förtroende mellan ministerierna, öka förståelsen för varandras förvaltningssystem och underlätta implementeringen av det fördjupade försvarssamarbetet.

Peter Hultqvist:

För att klargöra hur långt bilaterala samarbeten kan utvecklas har Försvarsdepartementet föreslagit att en utredning tillsätts som ser över de legala förutsättningarna för fördjupat försvarssamarbete. Syftet med utredningen är att utreda vilka lagändringar som behöver göras för att kunna fördjupa samarbetet med andra länder, exempelvis för att hävda den territoriella integriteten. Beslut om en sådan utredning bör kunna fattas i samband med att regeringen beslutar om en ny inriktningsproposition för

försvaret under våren 2015.

Under utredningstiden bör utredningen presentera ett delbetänkande så arbetet med det fördjupade försvarssamarbetet med Finland kan fortlöpa parallellt. Under tiden som utredningen pågår är inriktningen att vi ska gå vidare och implementera vissa delar av samarbetet med Finland där så är möjligt.

Tack för att ni har lyssnat.

Regeringskansliet

Tal från Peter Hultqvist

Anförande Krigsvetenskapsakademien

Publicerad 03 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Kungliga Krigsvetenskapsakademien 3 december 2014
Herr Styresman, ärade akademiledamöter, mina damer och herrar! Jag vill inleda mitt anförande med att tacka er för akademiens arbete och framhålla den betydelsefulla roll ni har för Sverige: genom exempelvis er blogg, aktivitet i sociala medier och de seminarier ni anordnar, är ni en viktig inspirationskälla för såväl enskilda samhällsmedborgare som beslutsfattare. Ni fortsätter även detta år ert viktiga arbete med att vara ett forum för studium och diskussion i frågor av stort intresse för försvaret och landets säkerhet. Tack!

Försvarspolitikerna måste ha sin utgångspunkt i ansvaret för Sverige. Det handlar om att hävda vår suveränitet, vår demokratiska samhällsordning och rätten att själva bestämma över vår framtid. Detta ansvar för Sverige innebär att vi ska värna det svenska försvaret: Försvaret av Sverige börjar i Sverige. Försvaret är och ska vara ett uttryck för vår beslutsamhet att slå vakt om vårt oberoende och att avvisa inkräktare. Att värna det nationella territoriet är grundläggande och en folkrättslig skyldighet.

Inledningsvis vill jag ta upp två aktuella tendenser i vår omvärld: Rysslands agerande och ISIL:s framfart.

Under flera år som riksdagsledamot har jag bland annat i riksdagens kammare pekat på den oroande utvecklingen i Ryssland. De globala trenderna pekar mot att osäkerheten kring hur det internationella systemet

utvecklas framöver är stor. Den ryska aggressionen mot Ukraina och den illegala annekteringen av Krim är den största utmaningen mot den europeiska säkerhetsordningen sedan den etablerades för ett kvarts sekel sedan. Rysslands agerande är ett brott mot folkrätten!

En hållbar vapenvila måste bygga på ett tillbakadragande av alla ryska trupper från Ukraina inklusive Krim och att det ryska stödet till separatisterna upphör. Det råder inget tvivel om att rysk militär personal har varit aktiva till stöd för separatisterna i östra Ukraina.

Den ryska militära förmågan har ökat och kommer att öka ytterligare. Det ryska agerandet indikerar att den deras tröskel för användande av militärt våld har sänkts. Det är en oroande utveckling även för vårt närområde och detta försvagar ytterligare den europeiska säkerhetsordningen.

Minskavtalet om vapenvila speglar ukrainska eftergifter under tryck snarare än en rysk vilja att kompromissa. Ukrainsk kontroll av hela gränsen mot Ryssland är en förutsättning för en långsiktig lösning av konflikten.

I Ukraina har vi också sett exempel på ny typ av krigföring: hybridkrig, påverkansoperationer – handlar om att nyttja anonymiteten med omärkta militära enheter. Det är viktigt att säkerställa att vårt samhälle ska kunna skydda sig mot denna typ av hot exempelvis från nationalstater men även från icke-statliga aktörer. Vi måste säkerställa att samhället har förmåga att hantera möjliga framtida ”asymmetriska hot”, exempelvis påverkansoperationer.

Vi ser nu tyvärr ett försämrat omvärldsläge efter den ryska aggressionen i Ukraina och Rysslands utmanande uppträdande i vårt närområde. När jag möter mina kollegor i den nordiska- och europeiska försvarsministerkretsen vittnas det om ett likartat beteende på olika håll i Europa. I detta läge måste vi vara ödmjuka när vi bedömer utvecklingen. Det är nödvändigt att vi har en medvetenhet om att det även fortsättningsvis kommer att uppstå oförutsedda händelser. För att kunna hantera utvecklingen måste försvars- och säkerhetspolitiken medge ett flexibelt agerande.

För svensk del påverkar krisen vår försvars- och säkerhetspolitik.

Försvarsbudgeten förstärks för att öka insatsorganisationens tillgänglighet, framför allt på marin- och flygsidan. Sverige har också välkomnat de återförsäkringsåtgärder som USA och Nato har vidtagit till stöd för europeisk säkerhet. Vi fäster stor vikt vid närvaron i Östersjöregionen och överväger fortlöpande olika sätt att öka vår militära närvaro, på egen hand och tillsammans med andra. Övningsverksamheten ska vara mer kvalificerad och öka i omfattning. Närvaron i Östersjön och på Gotland ska öka.

ISIL:s hänsynslösa agerande är en annan fråga som jag här vill uppmärksamma. Rapporter visar på grova, systematiska och omfattande övergrepp av de mänskliga rättigheterna och överträdelser av internationell humanitär rätt. Mord, tortyr och våldtäkter förekommer i stor skala. Dessa avskyvärda handlingar, riktade mot civilbefolkningen, kan utgöra brott mot mänskligheten. De skyldiga måste ställas till svars.

Vi måste nu klara av att göra två saker parallellt. Det handlar dels om att hantera den akuta krisen, dels att långsiktigt verka för en politisk lösning. Det är av yttersta vikt att de militära insatserna mot ISIL åtföljs av intensifierade ansträngningar för en politisk lösning i Syrien och stöd till den nya regeringen i Bagdad.

Vi måste också ge stöd till fortsatt konsolidering av regeringsbildningen i Bagdad. Ett ökat EU-engagemang på hög nivå vore välkommet. Omedelbara intensifierade ansträngningar krävs för en politisk lösning i Syrien. Ett närmare EU-samarbete välkomnas för att motverka ISIL genom att stoppa finansiering och utländska stridande i linje med säkerhetsrådsresolution 2178. Dialogen kring dessa frågor bör fördjupas med Turkiet som nyckelaktör och därtill EU-kandidatland.

FN:s säkerhetsråd och olika FN-organ har en viktig roll att spela. Sverige kommer självfallet agera i och genom FN för att bidra till politiska lösningar. Vi välkomnar att säkerhetsrådet har antagit tre resolutioner i kampen mot ISIL. Vi ser gärna ett fortsatt samlat agerande.

Det är beklagligt att Ryssland blockerar säkerhetsrådet från att agera för att få slut på konflikten i Syrien. Detta är ännu en illustration av att säkerhetsrådet behöver reformeras, vilket Sverige vill bidra till.

I vårt ansvarstagande för Sverige ligger också att vi ska bygga vår säkerhet tillsammans med andra. Den solidariska säkerhetspolitiken är grunden för den svenska försvars- och säkerhetspolitiken. Som Försvarsberedningen skriver omfattar den svenska unilaterala solidaritetsförklaringen EU-medlemmar samt Norge och Island. Hot mot freden och vår säkerhet avvärjs bäst i gemenskap och samverkan med andra länder. Sverige är inte med i någon militär allians. Det går inte att se militära konflikter i vårt närområde som skulle påverka endast ett land. Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat EU-medlemsland eller nordiskt land. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas. Sverige ska därför kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd. Formerna för att realisera detta väljer vi själva

tillsammans med våra samarbetspartners.

Regeringen ser goda möjligheter till fördjupade säkerhets- och försvarspolitiska samarbeten. Svensk säkerhetspolitik byggs på ett ökat samarbete inom Norden, Östersjöområdet, EU och FN. Vår första prioritet är att utveckla det fördjupade bilaterala samarbetet med Finland. Regeringen anser att samarbetet med Nato ska fortsätta att utvecklas inom ramen för det svenska partnerskapet.

Sveriges engagemang i FN och organisationens arbete för fred, säkerhet och utveckling genomsyrar hela vår säkerhetspolitik. Sverige kommer att mycket aktivt arbeta för att få en plats i FN:s säkerhetsråd 2017.

Sverige håller för närvarande på att inleda vår verksamhet i Mali där vi kommer att bidra med 250 personer i ett underrättelseförband till FN-insatsen Minusma. Det svenska bidraget beräknas inleda sin verksamhet i Timbuktu under första kvartalet 2015.

Sverige är aktivt i EU vad avser säkerhet och försvar. Vi har deltagit i princip i alla CSDP insatser såväl militära som civila. Och vi är nu för tredje gången ramnation för Nordic Battle Group. Vi deltar också aktivt inom ramen för det arbete som sker i EDA.

Det nordiska samarbetet har ökat i betydelse för varje år. Sverige deltar för närvarande i över 100 samarbetsprojekt med ett eller flera nordiska länder och i förekommande fall även de baltiska. Sverige tar över ordförandeskapet i Nordefco 2015 med ambitionen att fördjupa såväl det nordiska som det nordisk-baltiska försvarssamarbetet.

Vi kommer nu att tillsammans med Finland prioritera vårt bilaterala samarbete. Det svensk-finländska försvarssamarbetet vilar på en gemensam värdegrund och har ett brett folkligt stöd. Våra försvarsmakter verkar i samma klimat och i samma geografiska område. Vi har mycket gemensamt men det finns också områden där vi, var och en för sig, har profilerat oss. Samarbetet stärker den nationella förmågan i respektive land och skapar ökad säkerhet i närområdet. Vi har en lång tradition av att gemensamt hantera utmaningar och det har blivit än viktigare att möta dessa utmaningar tillsammans.

Utöver ett brett folkligt stöd finns även ett brett politiskt stöd för det fördjupade svensk-finska försvarssamarbetet. Försvarsberedningen välkomnar i sin rapport det fördjupade försvarssamarbetet mellan Finland och Sverige och regeringen betonade vikten av det svensk-finska fördjupade försvarssamarbetet i regeringsförklaringen.

Vi ser många och goda förutsättningar att i betydligt högre grad än nu att samverka inom alla militära arenor. Försvarsmakterna inkom med en gemensam delrapport i slutet av oktober där det framgick att kartläggningen av samarbetsområdena fortlöper väl. Delrapporten redogör för de fokusområden som försvarsmakterna identifierat inom varje försvarsgren samt på materiel- och logistikområdet.

Det är viktigt att behålla kraften i det initiativ vi tagit. Vi ser fram emot att ta del av försvarsmakternas förslag i slutrapporten som ska levereras den 31 januari nästa år och vår målsättning är att så snart som möjligt fatta de politiska beslut som krävs för att få nödvändiga förutsättningar på plats och uppnå konkreta resultat.

För att underlätta det fortsatta arbetet med de förslag som försvarsmakterna inkommer med i januari så avser vi se över de juridiska aspekterna i syfte att kunna ta samarbetet vidare. På det marina området undersöker vi möjligheten att fördjupa övningsarbetet. Vi vill även kunna använda oss av varandras infrastruktur och låta fartygen bunkra i varandras hamnar, utveckla samarbetet inom sjöövervakning samt på sikt upprätta gemensamma förband.

Inom flygvapnet finns goda möjligheter att ytterligare fördjupa samarbetet inom övning, utbildning och träning och gemensamma förband. Vi ser också en stor utvecklingspotential i samarbete avseende luftövervakning och gemensam luftlägesbild. Den framgångsrika verksamheten Cross Border Training vill vi bygga vidare på.

Inom armén kan vi med gemensam utbildning, träning och utbildning inom artilleri och mekaniserade förband anordna större och mer kvalificerad verksamhet än vad som är möjligt var för sig. Ett gemensamt deltagande i befintliga övningar och utbildningar bedöms bidra till en ökad förmågeutveckling.

Jag vill understryka att det svenska-finska samarbetet i förhållande till Sveriges övriga samarbeten inom FN, NATO, EU och Norden inte på något sätt står i motsats till varann utan tvärtom kompletterar och stärker både säkerhetspolitiken och försvarseffekten. Ambitionen är att det svensk-finska fördjupade försvarssamarbetet på sikt ska stimulera och bidra till att stärka det nordiska försvarssamarbetet! Ett närmare samarbete i Norden samt med de baltiska staterna i vårt närområde bidrar till att stärka säkerheten i vår region.

Sveriges samarbete med Nato utvecklas exempelvis genom det nyligen undertecknade avtalet om värdlandsstöd (Host Nation Support) med Nato, vilket beräknas träda i kraft 2016 efter riksdagens behandling och att Sverige

meddelat Nato att alla krav därmed uppfyllts. Även en väl fungerande transatlantisk relation är viktig för säkerheten i Sveriges närområde.

Sverige har nu anmällda förband till Natos snabbinsatsstyrkas (NRF) reservstyrkeregister, NATO Response Forces Reserve Pool. Detta medför Sverige ökad interoperabilitet genom praktisk samverkan och tillgång till ytterligare standarder. Sverige har även erhållit möjligheter att utveckla vårt partnerskap med Nato med utgångspunkt i våra behov genom det så kallad Enhanced Opportunities Programme (EOP, som Nato lanserade under toppmötet i Wales). Regeringen avser att återkomma till riksdagen med en redovisning av hur man avser att utveckla partnerskapet.

Många av dessa trådar som jag här nämnt ska nu knytas samman i det nya försvarsbeslutet som ska fattas nästa år. Försvarsdepartementet har påbörjat arbete med att ta fram en försvarspolitisk inriktningsproposition vilken avses lämnas till riksdagen under våren 2015. Riksdagen förväntas fatta beslut under 2015 och inriktningen ska gälla från den 1 januari 2016 och i huvudsak behandla perioden 2016-2020.

Den enskilt viktigaste delen efter 2015 är att öka den operativa förmågan i krigsförbanden och säkerställa den samlade operativa förmågan i Försvarsmakten. Vid beslut om höjd beredskap ska alla krigsförband inom en vecka kunna användas samtidigt.

Det är vår uppgift att nu successivt bygga upp den efterfrågade operativa förmågan, och för detta krävs att kvalificerade stridskraftsgemensamma försvarsmaktsövningar genomförs regelbundet. Övningsverksamhet skapar tydliga mål för utvecklingen av krigsförbanden och regelbunden övningsverksamhet ska genomföras i de strategiskt viktiga områden som identifierats i försvarsplaneringen.

Utformningen av krigsförbanden måste medge politisk handlingsfrihet och ha en inneboende flexibilitet för att kunna hantera föränderligheten i utmaningar och hot. Vi måste säkerställa att Sverige har en relevant och fungerande incidentberedskap. Det befintliga nordiska övningsarbetet ska utvecklas inklusive en gemensam incidentberedskap, när detta anses lämpligt.

Jag vill i detta sammanhang också passa på att än en gång understryka Gotlands särskilda ställning. Kontroll av sjö- och luftvägarna i Östersjön är av strategisk betydelse.

Ökad marin närvaro i Östersjön samt större övningsverksamhet med samtliga stridskrafter etablerar dessutom en normalbild med en ökad närvaro i Östersjön och på Gotland. Övningsverksamhet, logistik och incidentberedskap på Gotland ska stärkas. Ökad övningsverksamhet på

Gotland ska exempelvis inkludera större övningar med arméförband inklusive manöver-och luftvärnsförband och ökad ambition rörande tillfällig basering av flyg-och marinstridskrafter.

Utöver detta bör man även pröva möjligheten samt den operativa effekten av att det inom ramen för anskaffning av en ny sjömålsrobot kan vara möjligt att del av denna blir tillgänglig som markbaserad förstärkning på Gotland i form av kustrobot. En kustrobotvariant för basering på Gotland bör tillföras under förutsättning att det bedöms effektivt. Hemvärnet med de nationella skyddsstyrkornas personalvolym på Gotland ska stegvis öka.

Ett försvarspolitiskt inriktningsbeslut är ett stort beslut som innefattar behov av att kunna prioritera. För att kunna prioritera, likväl som att kunna nedprioritera, behöver vi ha en korrekt uppfattning om det aktuella läget i det svenska försvaret. En sådan uppfattning får inte baseras på önsketänkande eller skönmålning. Jag ser därför ett behov av en lägesbeskrivning av Försvarsmaktens operativa förmåga och det operativa läget i insatsorganisationen och dess krigsförband.

Jag vill samtidigt peka på behovet av att skapa en tydlig referenspunkt från vilken utvecklingen under den kommande inriktningsperioden sedan kan mätas. En sådan referenspunkt och dess uppföljning har som naturlig utgångspunkt krigsförbandens krigsduglighet och den samlade operativa förmågan i Försvarsmakten.

Arbetet med den kommande inriktningspropositionen är redan igång och vi eftersträvar att de partier som ställde bakom försvarsberedningens rapport i våras också nu kommer att ta gemensamt ansvar. Försvarspolitiska beslut ska hålla över tid och ha en bred politisk förankring. Det är så ansvarsfulla beslut fattas för att möta framtida utmaningar.

Tack för att ni har lyssnat.

Tal från Peter Hultqvist

Den politiska bakgrunden till att Sverige sänder trupp till Mali

Publicerad 26 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Försvvarshögskolan 26 november 2014 Det talade ordet gäller. Jag vill inleda med att tacka Försvvarshögskolan och Criscom för inbjudan att delta på detta seminarium. Det gläder mig att så många har kommit hit idag för att lyssna och engagera sig i vad jag anser är en av våra viktigaste insatser.

Som försvarsminister tycker jag att det är av största vikt att vi belyser den här insatsen precis som den är, utan skönmålningar. Insatsen i Mali kommer inte bli en enkel uppgift, det finns många utmaningar. Samtidigt vill jag understryka att jag har fullt förtroende för försvarsmaktens förberedelsearbete och även för den erfarenhet de svenska soldaterna har. De har utbildats under en lång tid och de är kompetenta – 90 % har erfarenhet från tidigare internationella insatser. Jag har kontinuerligt fått information från Försvarsmakten och jag vet att de är redo att hantera just utmaningarna vid en sådan här insats.

Den politiska bakgrunden till att Sverige sänder trupp till Mali grundar sig på två delar: I) den humanitära krisen i Mali och hotet mot Europa, samt II) FN:s vädjan till internationella samfundet och det svenska ansvarstagandet.

I) Den humanitära situationen i Mali

Enligt FN är i dag över fyra miljoner människor i Mali, det vill säga omkring en fjärdedel av befolkningen, i behov av humanitärt stöd, varav drygt tre miljoner riskerar att drabbas av svält.

Säkerhetssituationen är fortsatt instabil i de norra delarna av landet, vilket

försvårar humanitära aktörers möjligheter att göra ordentliga behovsbedömningar och genomföra humanitära insatser.

Krisen i Mali främst drabbar i första hand malierna och regionen. Men den påverkar också Europa och Sverige. Terrorhotet är känt sedan länge, inklusive kidnappningar. Det finns kopplingar mellan extremister i Mali och med ett stort antal andra länder. Mindre känt är att det osäkra läget även underlättar narkotika-, vapen- och människosmuggling.

II) FNs uppmanande till internationella samfundet och det svenska ansvarstagandet

Den 12 oktober 2012 uppmanade FN:s säkerhetsråd, genom resolution 2071, till det internationella samfundet, däribland EU, att stödja Malis försvars- och säkerhetsstyrkor med bland annat utbildning och rådgivning. Riksdagen beslutade i maj i år att delta i MINUSMA och ett MOU undertecknades 26 september med FN om vårt deltagande.

När grundläggande värden som demokrati och mänskliga rättigheter kränks i andra delar av världen eller när samhällens funktionalitet bryter samman till följd av exempelvis väpnade konflikter är detta en angelägenhet för hela det internationella samfundet, eftersom det kan äventyra såväl nationell som internationell fred och stabilitet. Behovet av det svenska bidraget till krishanteringsinsatsen i Mali ska ses i detta sammanhang.

Det är ett politiskt beslut som nu Försvarsmakten genomför. Jag är stolt över våra soldater som kommer att delta i MINUSMA och de förtjänar allas vårt stöd och respekt för den insats de har framför sig.

Tack för visat intresse!